

2

பொருளியல் நோக்கு

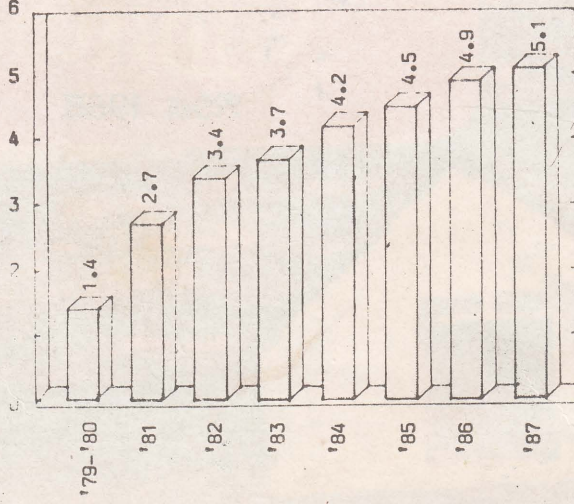
ஜூன் 1988

சென்சி

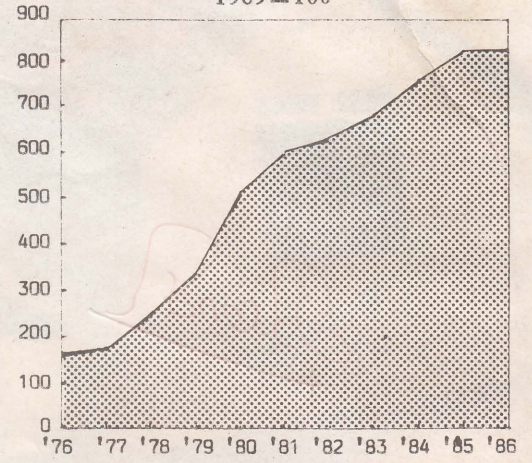
வீடமைப்பும் நிர்மாணமும்

வங்கி வெளியீடு

வீடமைப்பில் முதலீடு (1979-1987)
ரூ. 100 கோடி. (ரூபா நூறு கோடி)

வீடமைப்பு செலவுக்கட்டெண்கள் (1976-1986)
1969=100

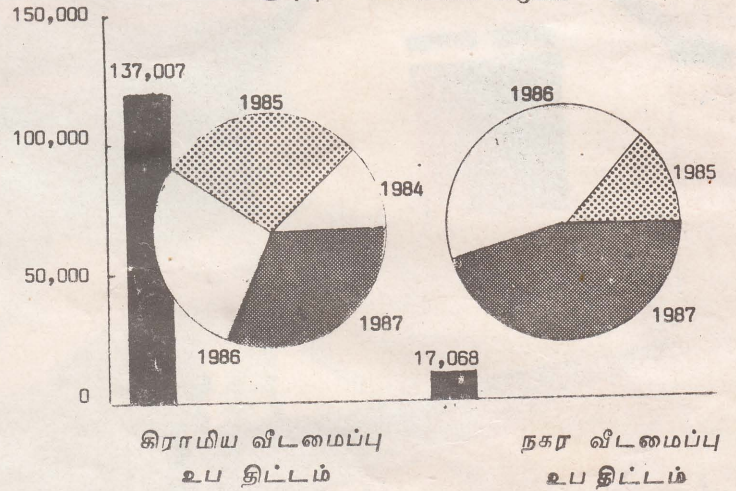

பத்து இலட்சம் வீடுகளை அமைக்கும் திட்டத்தின் கீழ்
வீடமைப்புக் கடன்களை பயன்படுத்தி
பூர்த்தி செய்யப்பட்ட வீடுகள்

வீடமைப்பு தொடர்பான

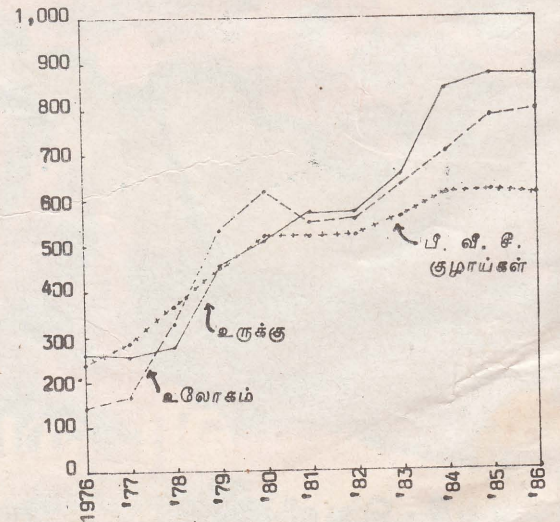
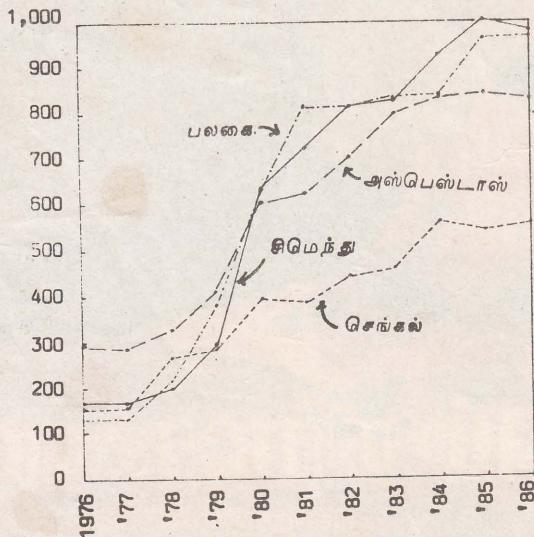
குறிகாட்டிகள்

தேசிய வீடமைப்பு அபிவிருத்தி
அதிகார சபை மற்றும் மத்திய
வங்கி புள்ளி விவரங்களை அடிப்
படையாகக் கொண்டு தயாரிக்
கப்பட்டது.

தொழிவு செய்யப்பட்ட கட்டடப் பொருட்களின் செலவுக் கட்டெண்கள் (1976-1986)

1969=100

பொருளியல் நோக்கு

மக்கள் வங்கியின்
ஆராய்ச்சிப்பகுதி வெளியீடு:
தலைமைக்காரியாலயம்,
11 வது மாடி,
கொழும்பு 2,
இலங்கை

நிரல்கள்

நிகழ்ச்சிக்குறிப்பேடு	2	ஜூன் 1988
வர்த்தகம்	23	ஏற்றுமதிச் சம்பாத்தியங்களில் முன்னேற்றம்
நிதி	24	பண நிரம்பலும் வங்கித்துறையும்
மாணவர் பக்கம்	32	சர்வதேச சென்மதி நிலுவை

விசேஷ அறிக்கை

3 வீடமைப்பும் நிர்மாணமும்

கே. எஸ். ஜே. பீ. பேரேரா	12	குறைந்த வருமானம் பெறுவோருக்கு வீடமைப்பு நிதியளித்தல்
ஜினதாஸ மெதகெதர	13	கொழும்பிலும் சுற்றுப் புறங்களிலும் காணிப் பெற்றுமதி
	15	இலங்கையில் தனியார் துறை ஆதன அபிவிருத்தி
வலிதா தாஸ்	17	வீடும் இல்லமும் - இந்திய அனுபவம்

சிறப்புக் கட்டுரைகள்

பீ. டி. ஜயசந்தர	27	இலங்கையின் நிதிக்கொள்கையின் சில அம்சங்கள்
உபானந்த விதானபத்திரன்	31	கைத்தொழில்மயமாக்கல் - உபாயங்களும் பிரச்சினைகளும்

பொருளியல் நோக்கு கருத்துக்களையும், அறிக்கைகளையும், புள்ளிவிவரத்தரவுகளையும், உண்மையானவையும் பல்வேறு கோணங்களிலிருந்து அளிப்பதன் மூலம் பொருளாதாரத்திலும், பொருளாதார அபிவிருத்தியிலும் ஆர்வத்தை உண்டாக்கி அறிவினை வளர்ப்பதைக்கூறிக் கொள்கக் கொண்டது. பொருளியல் நோக்கு மக்கள் வங்கியின் ஒரு சமூகப் பணித்திட்டமாகும். எனினும் அதன் பொருளடக்கம் பல்வேறு ஆசிரியர்களால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளைக் கொண்டதாக இருக்கும். அவை வங்கியின் கொள்கையையே உத்தியோக பூர்வமான கருத்துக்களையே பிரதிபலிப்பவையல்ல. எழுத்தாளரின் பெயருடன் பிரசுரிக்கப்படும் சிறப்புக்கட்டுரைகள் அவ்வாசிரியர்களின் சொந்தக்கருத்துக்களாகும். அவை அவர்கள் சார்ந்துள்ள நிறுவனங்களே பிரசுரிப்பவையாகா. இத்தகைய கட்டுரைகளுக்கும் குறிப்புக்களும் வரவேற்கப்படுகின்றன. பொருளியல் நோக்கு மாதந்தோறும் வெளியிடப்படும். அதன் சந்தா செலுத்துவதன் மூலமோ, விற்பனை நிலையங்களிலிருந்தோ பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

அடுத்த இதழில்

- ★ நிதிக் கம்பனிகள் - அவற்றின் தோற்றம், வளர்ச்சி மற்றும் பொருளாதாரத்துக்கான பங்களிப்பு; சமீபத்திய கொந்தளிப்பு நிலைமைக்கான காரணங்கள்; புனருத்தாரணத்துக்கான மாற்று வழிகள்
- ★ இலங்கையின் பாரம்பரிய ஏற்றுமதிகள் போட்டியை எதிர்நோக்குகின்றன.
- ★ கெவுடா வர்த்தகம் - சமீபத்திய போக்குகள்

அட்டைப்படம்
மஹிந்த பண்டார விஜேகோன்

நிகழ்ச்சிக் குறிப்பேடு

ஜூன்

1 கொழும்பு நுகர்வோர் வாழ்க்கைச் செலவுச் சட்டமென் ஜூன் 1988-ல் 741.8 புள்ளிகளை இருந்ததென குடிசை கணிப்பீட்டு, புள்ளிவிவரவியல் திணைக்களம் அறிவித்தது. இது மே 1988-ல் 732.2 புள்ளிகளாகவும், ஜூன் 1987-ல் 650.2 புள்ளிகளாகவும் இருந்தது. கடந்த பன்விரண்டு மாதங்களுக்குமான சராசரிப்புள்ளி 695.8 ஆக இருந்தது. இது அதற்கு முந்திய பன்விரண்டு மாதங்களில் 627 புள்ளியாக இருந்தது.

10 பயிற்சுவாத வன்செயல்கள் காரணமாக ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் இடம் பெயர்ந்துள்ள திருகோணமலை மாவட்டத்தில் புனருத்தாரண வேலைகளை மேற்கொள்வதற்கென 230 கோடி ரூபா செலவாகும் மூன்றுண்டு நிழைச்சித்திட்டமொன்று வரையப்பட்டுள்ளது. இந்நிழைச்சித்திட்டத்தை நிதிப்படுத்த உலக வங்கி இணங்கியிருப்பதாக உத்தியோகபூர்வ வட்டாரங்கள் திருகோணமலையில் தெரிவித்தன. இடம் பெயர்ந்த குடும்பங்களை மீள்குடியமர்த்தல் மற்றும் வீடமைப்பு, நீர்ப்பாசனம், சுகாதாரம், கல்வி, நீர், தொலைத்தொடர்பு மின்சாரம், வீதி அபிவிருத்தி போன்ற புனருத்தாரண வேலைகளை இது உள்ளடக்குகிறது.

சிங்கராஜ் காடு, நக்கின்ஸ் மலைத்தொடர் என்பவற்றை பாதுகாப்பதற்கான திட்டங்களை வகுப்பதற்கும், அழல் செய்வதற்கும் இயற்கை மற்றும் இயற்கை வளங்களின் பாதுகாப்புக்கான சர்வதேச சங்கத்தின் உதவியைப் பெறுவதற்கான ஒப்பந்தமொன்றில் கையொப்பமிடுவதற்கு அமைச்சரின் செயலாளருக்கு அதிகாரமளிப்பது தொடர்பான காணி, காணி அபிவிருத்தி அமைச்சரின் முன்மொழிவொன்றுக்கு அரசாங்கம் ஒப்புதலளித்தது. இவர்களை இச்சங்கத்தின் அங்கத்துவ நாடாக இருப்பதுடன், ஏற்றவே சிங்கராஜ் வனத்துக்கென 70 இலட்சம் ரூபாவையும், நக்கின்ஸ் மலைத்தொடருக்கென 50 இலட்சம் ரூபாவையும் இச்சங்கம் ஒதுக்கியுள்ளது.

பீளல் 480-ன் கீழ் 1988-ம் வருடத்துக்கான இரண்டாவது, உடன்படிக்கையில் கையொப்பமிடுவது தொடர்பான நிதியமைச்சரின் முன்மொழிவுக்கு அரசாங்கம், ஒப்புதலளித்தது. இது அரசாங்கத்தின் புனருத்தாரண நிகழ்ச்சித்திட்டத்துக்கு 1 கோடி அ. டொலர் பெறுமதியான கோதுமையை வழங்கும். இக்கோதுமையை வீற்பதன் மூலம் கிடைக்கும் முழுப் பணத்தினையும் வடக்கிலும், கிழக்கிலும் விவசாயம், நீர்ப்பாசனம், தனியார் துறை அபிவிருத்தி, வீடமைப்பு போன்ற புனருத்தாரண நடவடிக்கைகளில் செலவிடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

தொடர்ச்சியான இருபக்க அபிவிருத்தி ஒத்துழைப்பு தொடர்பான இவர்களை-கவிடன் ஒப்பந்தம் ஸ்டொக்ஹோமில் சைச்சாத்திடப்பட்டது. இதன் கீழ் பிரதானமாக கிராம அபிவிருத்தி மற்றும் கல்வி போன்றவற்றுக்கு 50 கோடி ரூபா ஒதுக்கப்படுமென கெ-லும்பில் அமைந்துள்ள கலீஷிஷ் தூதுவரவைய செய்திக் குறிப்பொன்று தெரிவித்தது.

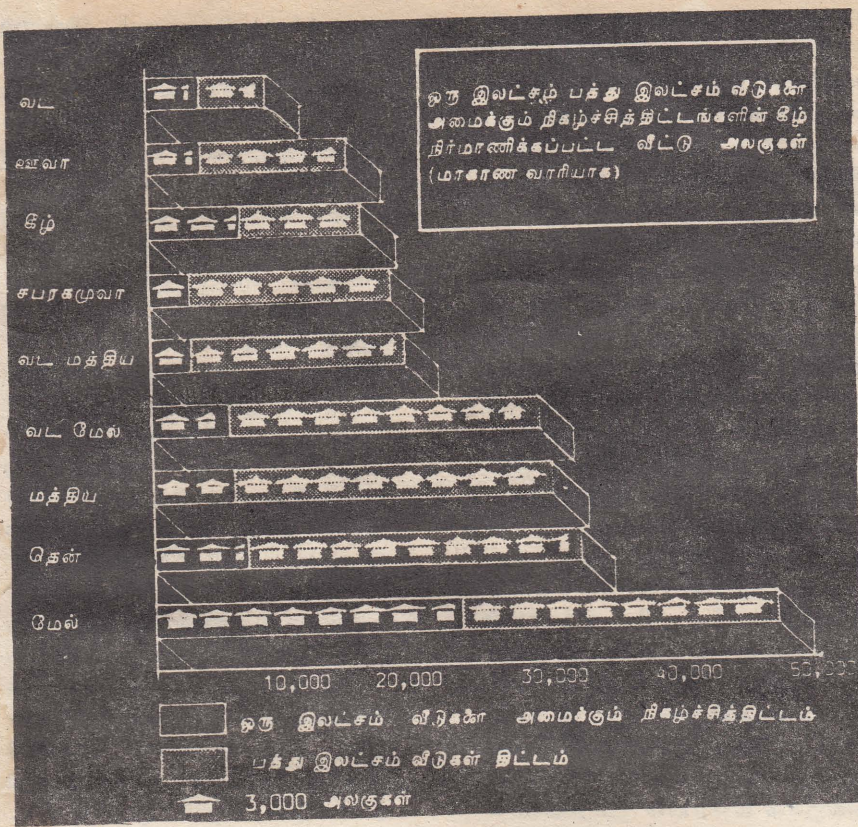
15 கொள்ளை சற்களைக்கான இலங்கை நிறுவனம் குறித்த தகவல் மசோதாவை ஒப்புதலுக்கென பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிப்பது தொடர்பான நிதியமைச்சரின் முன்மொழிவுக்கு அரசாங்கம் அங்கீகாரமளித்தது. தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் மற்றும் கொள்கைகள் என்பன தொடர்பான

பரிசீலனைகளை ஆரம்பித்து, ஊக்குவித்து நடாத்துதல், அபிவிருத்தி ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளும் ஏனைய அரசாங்க நிறுவனங்கள், பல்லைக்கழகங்கள், ஆராய்ச்சி அமைப்புகள் என்பவற்றுடன் தொடர்புகளை ஸ்தாபித்து பேணி வருதல், அரசாங்கம், அரசாங்க நிறுவனங்கள் மற்றும் சர்வதேச தர்பனங்கள் என்பன வேண்டுகோள்கள் விடுக்கும்போது சமூக, பொருளாதார ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்ளுதல் போன்றன இந்த நிறுவனத்தின் நோக்கங்களும், குறிக்கோள்களும் ஆகும்.

22 ஐயப்பள்ளி கடல்செந்த பொருளாதார ஒத்துழைப்பு நிதியத்தின் மூன்று ஒப்பந்தங்களில் ஈடுபடுவது தொடர்பான நிதியமைச்சரின் முன்மொழிவுக்கு அரசாங்கம் ஒப்புதல் அளித்தது. முதலாவது திட்டக்கட்டுணை 207 கோடி ரூபா மகாவலி அபிவிருத்தி திட்டத்தின் 'பி' வலய வலதுகரை செய்திட்டத்தை அழல் செய்வதற்கென வழங்கப்படுகிறது. மாதிரி ஒயாவின் வலது கரையில் 14,000 ஹெக்டயார் நிலத்தில் புதிதாக நீர்ப்பாசன, குடியிருப்பு வசதிகளை வழங்குதல், தற்போது காடுடி செய்யப்படும் மேலும் 18,000 ஹெக்டயார் நிலத்துக்கு கூடிய நீர்ப்பாசனத்தை வழங்குதல் மற்றும் மர முத்திரிகைத் தோட்டங்கள், வீறகு எரிபொருள், மீன்பிடி அபிவிருத்தி போன்றவற்றுக்கும் இது இடமளிக்கும். இரண்டாவது திட்டக்கட்டுணை 304 கோடி ரூபா பராமரிப்பு, புனருத்தாரண செய்திட்டமொன்றுக்கென பெருந்தெருக்கள் அமைச்சுக்கு வழங்கப்படுகிறது. வீதிப்பராமரிப்பிலும் புனரமைப்பிலும் இயந்திரச் செயலியக்க முறைகளை அறிமுகப்படுத்துவதன் மூலம் வீதியமைப்பினை விருத்தி செய்வதற்கும், அத்தகைய பணிகளில் ஈடுபட்டிருக்கும் நிறுவனங்களின் நிதி, தொழில் நுட்ப, நிறுவன ஆற்றல்களை மேம்படுத்துவதற்கும் இத்திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. மூன்றாவது திட்டக்கட்டுணை 45 கோடி ரூபா மினிப்பேய் நாகேயி நீர்ப்பாசன புனருத்தாரணத்துக்கென பெறப்படுகிறது.

சர்வதேச அபிவிருத்திச் சங்கத்திலிருந்து 3 கோடியே 17 இலட்சம் எஸ்.டி. ஆர். கட்டுணைறையும், ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியிலிருந்து 2 கோடியே 89 இலட்சம் எஸ்.டி. ஆர். கட்டுணைறையும் பெற்றுக்கொள்வது தொடர்பான ஒப்பந்தங்களில் ஈடுபடுவது குறித்த நிதியமைச்சரின் முன்மொழிவுக்கு அரசாங்கம் ஒப்புதல் அளித்தது. கைத்தொழில்களை நிதிப்படுத்துவதற்கும், அரசாங்கத்தின் கைத்தொழில் அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித்திட்டத்துக்கு உதவும் வகையில் கடன்களை ஏற்பாடு செய்வதற்கும் இக்கடன் கிதிகள் பயன்படுத்தப்படும். தீர்வை சீர்திருத்தம், ஏற்றுமதி அபிவிருத்தி, மூலதனச்சந்தை அபிவிருத்தி போன்றவற்றில் ஈடுபட்டிருக்கும் நிறுவனங்களை பலப்படுத்துவதன் மூலம் கைத்தொழில்களுக்கு கிடைக்கும் ஆதார சேவைகளையும் இது விருத்தியடைபச் செய்யும்.

24 ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி இலங்கைக்கு 1 கோடியே 50 இலட்சம் அ. டொலர் கட்டுணைறையும், இலங்கையின் தனியார் காப்புறுதி கம்பனியொன்றுக்கு 300,000 அ. டொலர் நேரடி பங்கு முதலீடொன்றையும் அனுமதித்தது. 18.3 கோடி அ. டொலர் செலவான செய்திட்டமொன்றின் அளவியச் செலாவணிக் செலவுகளுக்கென இக்கடன் வழங்கப்படுகிறது. இது 10 வருட தாட்சனய காலத்தை உள்ளடக்கியதாக 40 வருட நிரும்பச்செலுத்தும் காலத்தைக் கொண்டிருக்கும். இதற்கு வருடமொன்றுக்கு ஒரு சதவீத சேவைக்கட்டணம் அறவிடப்படும்.

வீடமைப்பு

'பொருளியல் நோக்கின்' இந்த விசேஷ அறிக்கை மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளில் ஒன்றான வீடு மற்றும் இருப்பிடங்கள் பற்றியதாகும். முன்னர், 1976-ல் இது பற்றி எழுதினோம். இப்பொழுது பன்னிரண்டு வருடங்களுக்குப்பின்னர் அதே விஷயத்துக்கு திரும்பி வருகிறோம்.

அரசாங்கத்தினால் ஊக்குவிக்கப்பட்ட பல்வேறு வீடமைப்புத் திட்டங்களும் சமீப வருடங்களில் தொடர்பு சாதனங்களின் கூடிய கவனத்தைப் பெற்று வந்துள்ளன. இந்தக் கவனம் இரு வகையில் காணப்பட்டது; ஒன்று இத்திட்டங்களை பொது மக்களிடையே பிரபலப்படுத்தும் நோக்கிலான பிரசாரமாக இருந்தது. மற்றையது தகவல்களை நன்கு அறிந்து பகுப்பாய்வு செய்யும் முயற்சியாகும். இந்த வீடமைப்புத்திட்டம் பரந்தும் பன்

முகப்பட்டும் இருப்பதன் காரணத்தால் சுதந்திரமான ஆராய்ச்சிப் பரிசீலனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட தரவுகளும், பகுப்பாய்வுகளும் அரிதாகவே கிடைக்கின்றன. இந்த நிகழ்ச்சித் திட்டங்களுக்கு பொறுப்பாக இருக்கும் நிறுவனங்களினால் வெளியிடப்படும் தரவுகளும் ஆராய்ச்சிகளும் மட்டுமே நமக்கு கிட்டுகின்றன. வீடுகளின் தொகை, வீடமைப்பின் வளர்ச்சி மற்றும் தேவையுடனான அதன் தொடர்பு போன்ற விஷயங்கள் தொடர்பான சில அடிப்படைப் பிரச்சினைகளுக்கு போதிய அளவில் எங்களால் பதிலளிக்க முடியவில்லை. இந்த விஷயம் தொடர்பாக எழுதியவர்களுக்கும் இத்திட்டங்களை அமுல் செய்தவர்களுக்கும் இடையில் நிலவிய நெருக்கமான உறவுகள் சுதந்திரமான பகுப்பாய்வுகள் உருவாவதை தெளிவாகவே தடுத்து வந்

துள்ளன. அடுத்து வரும் பக்கங்களில், எமக்கு கிடைக்கக் கூடியதாக இருக்கும் தரவுகளின் வரையறைக்குள் நின்று, பல்வேறு வீடமைப்புத்திட்டங்கள் - குறிப்பாக கடந்த பத்து வருடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட திட்டங்கள் - குறித்து பகுப்பாய்வு செய்ய முயன்றுள்ளோம்.

1950-களிலும் 1960-களிலும் அரசாங்கத்தினால் தூண்டப்பட்ட வீடமைப்பு, பெரும்பாலும் வீடமைப்புத்திட்டங்களை கடன்கள் மூலம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. நடுத்தர வர்க்கத்துமக்களே இத்திட்டங்களின் இலக்காக இருந்தனர். வீடமைப்புத்திட்டங்களைத் தூண்டிக் கூடாக அல்லது அரசு அடமான வங்கி போன்ற நிறுவனங்களுக்கூடாக வரையறுக்கப்பட்ட வீடமைப்புக் கடன்கள் வழங்கப்பட்டன. வீடமைப்பு உதவி குறித்த இந்த மாதிரி, 1970-களிலும் தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்தது. மாறுபட்ட சூழ்நிலைகளுக்கேற்ற சமூக நோக்கிலான ஒரு கொள்கை அணுகுமுறை இக்காலப் பகுதியில் பின்பற்றப்பட்டது. இய்புதிய அணுகுமுறை, வீட்டு அலகுகள் மீது நிலச்சுவான்தார்களுக்கு நடுத்தர பிடியைத்தளர்த்தி, பல வருடங்கள் குடியிருப்பாளர்களாக இருந்தவர்களுக்கு அவ்வீடுகளை சொந்தமாக்கிக் கொடுத்தது. எனினும், வீடுகளை அமைப்பதற்கான உண்மையான தூண்டுகை இக்காலப் பிரிவில் போதியளவில் காணப்படவில்லை. நகர சேரிகளுக்கு பதிலான தொடர்மாடி வீடுகளை அமைத்தல் மற்றும் சுய உதவி வீடமைப்பு போன்றவற்றிலேயே அரசாங்கத்தின் கவனம் சென்றது. வீட்டு உரிமைத்து புதிதாக உச்சவரம்பு நிர்ணயிக்கப்பட்ட தனியுத்த தனியார் வீடமைப்பு சார்பு ரீதியில் மிகக்குறைந்த மட்டத்திலேயே காணப்பட்டது. நிலாச்சுவான்தார்கள் மீதான இத்தகைய சில கட்டுப்பாடுகள் 1970-களின் பிற்பகுதியில் தளர்த்தப்பட வேண்டியிருந்தன.

விடமைப்பு குறித்து 1981-ல் ஆய்வொன்றினை மேற்கொண்ட சர்வதேச அபிவிருத்திக்கான ஐக்கிய அமெரிக்க முகவரரண்மை (USAID) "இருப்பிடங்களுக்கான மதிப்பீடு" என்ற தலைப்பிலான அதன் அறிக்கையில் இப்படிக்குறிப்பிட்டது: "1963-71 காலத்தில் நகரப்பகுதிகளில் பொதுத்துறையும் தனியார் துறையும் வருடாந்தம் 16000 வீட்டு அலகுகளையே நிர்மாணித்தன. இதிகிராமப்புறங்களைப் பொறுத்த வரையில் 80,000 அலகுகளாக இருந்தது. 1971-77 காலத்தில் பொதுத்துறையால் 4800 அலகுகள் மட்டுமே கட்டப்பட்டன. தேசிய விடமைப்பு நிதியும் இக்கலாப்பிரிவில் 20,000 மேலதிக விடமைப்புக்கடன்களை வழங்கியது. ஆனால், வீடு திருத்தலுக்கான கடன்களையும் இது உள்ளடக்கியிருந்தது. தனியார் துறை தரவுகள் கிடைக்கவில்லை. எனினும், அது மிகக்குறைவாகவே இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

1970-களின் பிற்பகுதியிலும் 1980-களின் முற்பகுதியிலும் விடமைப்புத்துறையில் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மாற்றங்கள் இடம் பெற்றன. "ஒரு இலட்சம் வீடுகளை அமைக்கும் நிகழ்ச்சித் திட்டம்" மற்றும் "பத்து இலட்சம் வீடுகளை அமைக்கும் நிகழ்ச்சித் திட்டம்" என்ற புதிய சுலோகங்களின் கீழ் இம்மாற்றங்கள் ஆரம்பமாகின.

சர்வதேச அபிவிருத்திக்கான ஐக்கிய அமெரிக்க முகவரரண்மை 1981-ல் இலங்கையின் விடமைப்புத்துறை குறித்த பரிசீலனை ஒன்றை மேற்கொண்டது. இலங்கையின் வீட்டுத்தேவை 2000-ம் ஆண்டு வரையில் ஆண்டொன்றுக்கு 150,000 வீட்டு அலகுகளாக இருக்கும் என்று இப்பரிசீலனை சுட்டிக்காட்டியது. நகரப் பகுதிகளில் 50,000 புதிய அலகுகளும் கிராமப் பகுதிகளில் 100,000 புதிய அலகுகளும் வரு

டாந்தம் தேவையாக இருக்கும். 1981-ம் வருட முடித்தொகை கணிப்பீட்டின்படி முப்பது இலட்சம் வீடுகள் இருந்தன. ஒரு இலட்சம் வீடுகளை அமைக்கும் நிகழ்ச்சித் திட்டம் மற்றும் பத்து இலட்சம் வீடுகளை அமைக்கும் நிகழ்ச்சித் திட்டம் என்பவற்றின் கீழ் கட்டத் தகுபது வருட காலத்தில் புதிதாக சேர்க்கப்பட்ட வீட்டு அலகுகளை நாங்கள் கணக்கிட்டுள்ளோம்: இதன்படி சராசரியாக ஆண்டொன்றுக்கு 26,000 புது அலகுகள் மட்டுமே சேர்க்கப்பட்டுள்ளன என்பது தெரிய வருகிறது. எனவே, வருடாந்தம் 120,000 வீட்டு அலகுகள் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது. ஆக, வருடாந்த தேவையில் 20 சதவீதத்தை மட்டுமே புதிய விடமைப்புத்திட்டம் வழங்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. சமீப வருடங்களில் அரசாங்கத்தினால் தூண்டப்பட்ட நிகழ்ச்சித்திட்டங்களின் கீழ் வருடாந்தம் 50,000 வீட்டு அலகுகள் வரையில் பூர்த்தியாகப்பட்டதை அடுத்து இந்நிலைமை இப்போது விருத்தியடைந்து வருகிறது.

ஒரு இலட்சம் வீடுகள், பத்து இலட்சம் என்ற இரு திட்டங்களும் வெவ்வேறு கருதுகோள்களை அடிப்படையாக கொண்டவை. ஒரு இலட்சம் வீடுகளை அமைக்கும் திட்டம் 1978-ல் துவக்கி வைக்கப்பட்டது. ரத்தொலுவகம் (2020 வீடுகள்), மத்தோகொட (1,100 வீடுகள்) போன்ற பெரிய திட்டங்களையும் சில சிறு திட்டங்களையும் இது உள்ளடக்கியது. சிறு திட்டங்கள் தேர்தல் தொகுதி அடிப்படையிலான "மத்திவரண நிவாஸ" எனப்படுபவையாகும். மேலும், 'கம் உதாவ' செயல் திட்டத்தின் கீழ் வேறும் சில கிராமிய விடமைப்புத்திட்டங்கள் அமுல் செய்யப்பட்டன.

ஒரு இலட்சம் வீடுகளை அமைக்கும் திட்டம் 1986-ல் முடிவுற்ற போது அது 82,720 வீடுகளை நிர்மாணித்திருந்தது. இது இலக்

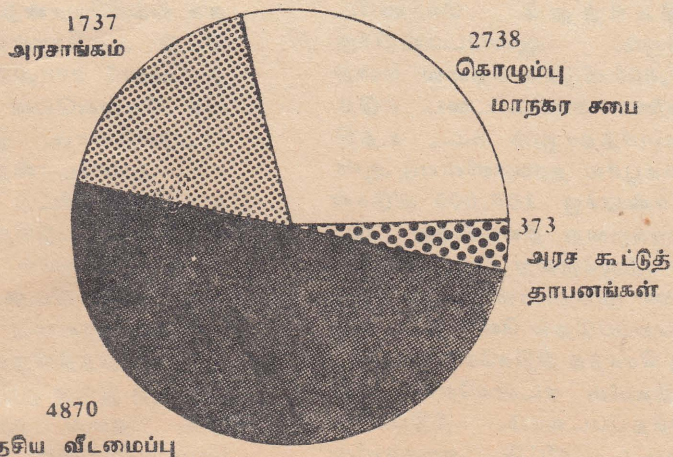
கில் 83 சதவீதமாகும். இவ்வீடுகள் நேரடியாக தனியார் துறை ஒப்பந்தக்காரர்களாலேயே கட்டப்பட்டன. இவற்றுக்கான மொத்த முதலீடு 509 கோடியே 25 இலட்சம் ரூபாவாகும். இத்தொகையில் 65 சதவீதம் பெரிய திட்டங்களில் முதலீடு செய்யப்பட்டது. சுமார் 750 சதுர அடி தளப் பரப்பைக் கொண்ட வீட்டு அலகொன்றுக்கான சராசரி செலவு ரூ. 150,000 - 200,000 வரையில் இருந்தது. தனியார் ஆதன அபிவிருத்தியாளர்கள் வீடுகளை விற்பனை செய்யும் விலையும் அநேகமாக இதற்கு ஒத்ததாகும். இதே தளப் பரப்பை கொண்ட வீடுகளை தனியார் சொத்து அபிவிருத்தியாளர்கள் சற்றுக் கூடுதலான விலையில் விற்பனை செய்த போதிலும் அத்தகைய வீடுகளில், சில மேலதிக அலகுகள் காணப்படுகின்றன. நல்ல தரமான பொருத்துக்கள், சிறந்த செய்நேர்த்தி போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். மேலும் தனியார் துறை விற்பனை செய்யும் வீடுகள் அடுக்கு மாடி வீடுகளைப் போலன்றி சிறு சிறு வீட்டுத் தோட்டங்களையும் கொண்டிருக்கின்றன.

பரவலாக உள்ளே நடைபெற்ற கலந்துரையாடல்கள் மற்றும் விவாதங்கள் என்பவற்றின் விளைவாகவும், வெளியிலிருந்து வந்த விமர்சனங்கள் காரணமாகவும் "ஒரு இலட்சம் வீடுகளை அமைக்கும் திட்டம்" "பத்து இலட்சம் வீடுகளை அமைக்கும் திட்டம்" என்பன குறித்து இப்பொழுது புதிய சிந்தனை தோன்றியுள்ளது. அரசாங்கம் வீடுகளை கட்டிக் கொடுப்பதற்குப்பதிலாக சுய உதவி விடமைப்பு முறையே ஆரம்பத்தில் வலியுறுத்தப்பட்டது. சுய உதவி விடமைப்புத்திட்டத்தின் ஆரம்பங்களை 1970-களின் முற்பகுதியில் காணலாம். பத்து இலட்சம் வீடுகள் திட்டம், இக்கருதுகோளினையே விரிவுபடுத்தி, செறிவாக்கி, பல்வேறு வழிகளில் விளம்பரம் செய்து பயன்படுத்தியது.

கொழும்பு நகரில் வீடுகள் 1987

பத்து இலட்சம் வீடுகள் திட்டத்தின் கீழ் ஒரு சிறு தொகையே - அதாவது ரூ. 7500/- வீடு கட்டுவேர்க்கு வழங்கப்படுகிறது. இத்தொகை சிக்கனச் சங்கங்களுக்கு ஊடாக அல்லது தேசிய வீடமைப்பு அபிவிருத்தி அதிகார சபையினால் நேரடியாக பகிர்ந்தளிக்கப்படுகிறது. இந்த உதவியைப் பெறுபவர்கள் இப்பணத்தைப் பயன்படுத்தி குறைந்த பட்ச கட்டடப் பொருட்கள் சிலவற்றை வாங்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. முடியுமான வரையில் உள்ளூர் திறன்கள் பயன்படுத்தப்படுதல் வேண்டும்; அத்துடன் எளிதில் கிடைக்கும் பொருட்கள் வீடு கட்டுவதற்கு பாவிக்கப்படுதல் வேண்டும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. சில சந்தர்ப்பங்களில் உதவி பெறுபவர்கள் தாமே செங்கற்களை சுடுகின்றனர். உள்ளூர் திறன்களையும் உள்ளூர் பொருட்களையும் விருத்தி செய்வதே இந்த நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

இந்த நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1984 ல் துவக்கப்பட்டது; 1989 - உடன்

ஆதாரம்: கொழும்பு மாநகர சபை வரிமதிப்பீட்டாளர் அறிக்கை, 1987. கொழும்பில் அமைக்கப்பட்ட வீடுகளில் 50 சதவீதத்துக்கும் கூடுதலானவை தரம் குறைந்தவை என்பதனை மேலேயுள்ள வரைபடம் காட்டுகிறது. சேரிகள், குடிசைகள் என்பன இந்த வகையில் அடங்குகின்றன. நகரத்துக்குள் கூடிய சனச்செறிவுடன் அமைந்திருக்கும் சேரிகளில் வீட்டு அலகுகளே சேரிகள் எனப்படுகின்றன. சனச்செறிவு மிக்க நகர அல்லது உப நகரப்பகுதிகளில் அயலில் அமைந்துள்ள தனி வீட்டு அலகுகளே குடிசைகளாகும். இக்குடிசைகள் நீடித்து நிற்க முடியாத மலிவான சில பொருட்களைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டவையாகும்.

முடிவடையும் ஆறு வருட காலத்தை அது உள்ளடக்கியிருக்கிறது. கிராம, நகர, மகாவலி, ஏனைய குடியிருப்புத்திட்டங்கள்

என்பவற்றின் உபதிட்டங்கள் இதில் சேர்கின்றன. ஆதன அபிவிருத்தியாளர்களால் மேற்கொள்ளப்படும் தனியார் துறை வீடமைப்பும் இதன் ஓர் உபதிட்டமாக இருக்கிறது. இந்த உபதிட்டத்தின் கீழ் தனியார் துறை ஆதன அபிவிருத்தியாளர்கள் தயார் நிலையிலுள்ள வீடுகளை விற்பனை செய்கிறார்கள். சாதாரணமாக வழங்கப்படும் 7500 ரூபாவைவிட இந்த வீடுகள் விலை கூடியவை. இந்த திட்டம் துவக்கப்பட்ட மூன்று வருடங்களுக்குப் பின்னர், அதாவது 1987 ன் முடிவில், உத்தியோகபூர்வமான தரவுகளின்படி 154,000 வீட்டு அலகுகள் இருந்தன. இது ஆண்டொன்றுக்கு சுமார் 50,000 வீட்டு அலகுகள் என்ற விதத்தில் இருக்கிறது. இந்த அடிப்படையில் பத்து இலட்சம் வீடுகள் பூர்த்தியாவதற்கு சுமார் 20 ஆண்டுகள் பிடிக்கும். இந்த நிகழ்ச்சித்திட்டம் 2003 - ஆம் ஆண்டிலேயே பூர்த்தியடையும்.

இதே நேரத்தில் ரெட்டாந்தம் 150,000 புதிய வீட்டு அலகு

1980-களின் தொடக்கத்தில் அரசாங்கம் கடுமையான நிதி நெருக்கடிகளை எதிர்நோக்கியது. இது அரசாங்க வரவு செலவுத்திட்டத்தில் பாரதூரமான சமமின்மைகளைத் தோற்றுவித்து, பொதுத்துறை வீடமைப்பு நிகழ்ச்சித் திட்டங்களில் மோசமான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியது. நிதியமைச்சின் செயலாளர் 1982 அக்டோபரில் சமர்ப்பித்த "இலங்கையின் வீடமைப்பு நிதி" என்ற தமது அறிக்கையில் இந்தப் பிரச்சினை குறித்து கவனத்தை ஈர்த்தார். "அரசாங்கம் அதன் முழுச் செலவு அமைப்பிலும் வெட்டுகளைச் செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் இருப்பது மட்டுமன்றி, தொடர்ச்சியாக அதிகரித்து வரும் பணவீக்கம் மற்றும் சென்மதி நிலுவை அழுக்கங்களை சமாளிக்கும் விதத்தில் பொதுத்துறை

முதலீடுகள் குறித்த அதன் அனைத்து முன்னுரிமைகளையும் மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இதன் காரணமாக வீடமைப்புத்துறைக்கான அரசு முதலீடுகள் கடுமையான வெட்டுக்களை எதிர்நோக்கின. கட்டுமானச் செலவுகளில் காணப்பட்ட துரித அதிகரிப்புகளும், கடன் பெறுவதில் காணப்பட்ட செலவுகளும் சேர்ந்து தனியார் துறையின் கட்டுமான நடவடிக்கைகளையும் பெருமளவுக்கு குறைத்து விட்டன." இலங்கை மத்திய வங்கி அக்டோபர் 1979 ல் அடிப்படை மாதமாக கொண்டு (100) வீடுகளின் நிர்மாணச் செலவுக்கட்டெண் ஒன்றினை தயாரித்தது. இது மார்ச் 1988 அளவில் 150 புள்ளிகள் வரை அதிகரிப்பைக் காட்டியுள்ளது.

கள் நிர்மாணிக்கப்பட வேண்டியிருக்கும். சனத்தொகை அதிகரிப்புடன் இத்தொகை வர வர அதிகரித்துக் கொண்டே போகும். ஆண்டொன்றுக்கு 150,000 வீடுகள் தேவை என்ற முன்னைய கணிப்பீட்டை எடுத்துப்பார்த்தாலும் கூட, உத்தியோகபூர்வ தரவுகளின்படி ஆண்டொன்றுக்கு 100,000 வீடுகள் பற்றாக்குறை நிலவுகிறது. இந்தப் பற்றாக்குறை தனியாரின் நிர்மாண முயற்சிகளால் நிவர்த்தி செய்யப்படுதல் வேண்டும். இதற்கு சொந்த நிதிகளோ வர்த்தக வங்கிகளின் கடன்களோ பயன்படுத்தப்படலாம். நிதிப்படுத்தப்பட்ட வீட்டு அலகுகளின் எண்ணிக்கை குறித்து வர்த்தக வங்கிகளிடம் தரவுகள் இல்லை. எனினும், வீடமைப்புக்கென்று வர்த்தக வங்கிகளில் வழங்கப்பட்ட மொத்த நிதிகளின் அள

வினை அறிந்து கொள்ள முடியும். இது வருடமொன்று 120 கோடி ரூபாவரையில் இருக்கிறது. வர்த்தக வங்கியொன்றுக்கு ஊடாக வீட்டு அலகொன்றை நிதிப்படுத்த சுமார் 200,000 ரூபாவரையில் தேவையென நாம் மதிப்பிட்டுள்ளோம். இதன் பிரகாரம் ஆண்டொன்றுக்கு வங்கிகளால் 6000 வீட்டு அலகுகளுக்கு நிதி வழங்கப்படுகிறது. இரு பிரதான வங்கிகளில் ஒன்றான இலங்கை வங்கி வீடமைப்புக் கடன்கள் வழங்குவதை 1981 - இலிருந்து நிறுத்தியிருக்கிறது என்பதனையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். தமது மூலவளங்களில் பெரும்பகுதியை நீண்ட கால கடனளிப்பில் முடக்குவதற்கு வர்த்தக வங்கிகள் பொதுவாக விரும்புவதில்லை.

1981-ம் ஆண்டின் உத்தியோகபூர்வமான குடிசன, வீட்டு

வசதி கணிப்பீட்டின்படி நாட்டில் மொத்தம் 2,925,639 வீட்டு அலகுகள் இருந்தன. இவற்றில் 40 சதவீதமே நிரந்தர வீடுகளாக இருந்தன. மிகுதி தரங்குன்றிய வீட்டு அலகுகளாகும்; கிடைக்கும் தரவுகளின்படி 1981-ன் பின்னர் புதிதாக 300,000 வீட்டு அலகுகள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

பல்வேறு வருமானக் குழுக்களுக்கும் ஏற்புடைத்தான வீட்டு அலகுகளின் நிரம்பலில் கடுமையான பற்றாக்குறை நிலவி வருவதை 1981-ன் சர்வதேச அபிவிருத்திக்கான ஐ.அ.முசுவரான் மையின் ஆராய்ச்சிப் பரிசீலனை சுட்டிக் காட்டியது. வறியோருக்கான வீட்டு வசதிகள் போதிய அளவில் இல்லை என்றும், இருக்கும் வீடுகளும் நீர், சுகாதார வசதிகள் போன்ற அடிப்படை வச

மாவட்ட வாரியாக வீட்டு அலகுகளின் பகிர்வு

மாவட்டம்	நிரந்த அலகுகள்	சதவீதம்	ஏனையன	சதவீதம்	மொத்த அலகுகள்
அனைத்து மாவட்டங்களும்	1,188,194	40.6	1,737,445	59.4	2,925,639
கொழும்பு	194,429	69.3	86,168	30.7	280,597
கம்பகா	148,588	54.6	123,785	45.4	272,373
களுத்துறை	94,312	56.4	73,023	43.6	167,335
கண்டி	83,220	41.2	118,692	58.8	201,912
மாத்தளை	19,172	27.0	51,803	73.0	70,975
துவரேலியா	33,852	30.0	78,900	70.0	112,752
காலி	82,280	53.2	72,515	46.8	154,795
மாத்தறை	59,191	45.3	71,527	44.7	130,718
அம்பாந்தோட்டை	22,165	27.1	59,760	72.9	81,925
யாழ்ப்பாணம்	86,245	53.5	75,094	46.5	161,339
மன்னார்	5,994	32.4	12,486	67.6	18,480
வவுனியா	2,653	15.2	14,833	84.8	17,486
முல்லைத்தீவு	2,689	19.4	11,198	80.6	13,887
மட்டக்களப்பு	17,883	24.8	54,100	75.2	71,983
அம்பாறை	29,606	37.5	69,359	62.5	98,965
திருகோணமலை	16,473	33.6	32,507	66.4	49,000
குருணாகல்	56,614	20.3	222,014	79.7	278,628
அநுராதபுரம்	26,800	24.3	83,268	75.7	110,068
பொலன்னறுவை	15,518	31.4	33,832	68.6	49,350
பதுளை	40,789	32.2	85,910	67.8	126,699
மொனராகலை	9,080	17.1	44,097	82.9	53,177
இரத்தினபுரி	58,358	34.7	109,608	65.3	167,966
கேகல	52,342	35.6	94,987	64.4	147,329

• ஓரளவுக்கு நிரந்தரமான மற்றும் வகைப்படுத்தப்படாத வீட்டு அலகுகள்
• ஆதாரம்: குடிசன வீடமைப்பு கணிப்பீடு, 1981.

வீடமைப்பில் முதலீடு

வீடமைப்பு மீதான பொதுத்துறை, தனியார் துறை முதலீடுகள் 1972-1976 காலத்தில் சுமார் 80 கோடி ரூபாய்வரையில் இருந்தன. இது ஆண்டொன்றுக்கான மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 5 சதவீதமாகும். வீடமைப்பு குறித்த இந்தக் கொள்கையில் 1978-ன் பின்னர் முக்கியமான மாற்றங்கள் இடம் பெற்றன. ஒரு இலட்சம் வீடுகளை அமைக்கும் நிகழ்ச்சித்திட்டம், பத்து இலட்சம் வீடுகளை அமைக்கும் நிகழ்ச்சித்திட்டம் போன்ற பல்வேறு வீதமான திட்டங்களுக்கும் உள்ளடக்கியதாக புதிய கொள்கை இருந்தது. தேசிய வீடமைப்பு அபிவிருத்தி அதிகார சபையின் பணிப் பின்பிழி இக்கிட்டங்கள் இடம்பெற்றன.

வீடமைப்பில் அரசு நிதி

(1978-1986)

நிகழ்ச்சித் திட்டம்	ரூ.கோடி
நேரடி வீடமைப்பு	331.3
கிராமிய வீடமைப்பு (அ)	80.5
தேர்தல் தொகுதி வீடமைப்பு (ஆ)	61.0
அரசு ஊழியர் வாசஸ்தலங்கள்	8.8
தேசிய வீடமைப்புக்கடன் நிதி	27.5
மொத்தம்	509.1

மூலவளங்கள் மீதான நெருக்குதல்கள் காரணமாகவும், பொருளாதாரத்தின் ஏனைய துறைகளிலிருந்து வந்த கோரிக்கைகள் காரணமாகவும் வீடமைப்புக்கான மூலவள ஒதுக்கீட்டை அதிகரிப்பதோ அல்லது அதே மட்டத்தில் வைத்திருப்பதோ மிகச்சுடிமானாக இருந்தது. வீடமைப்பு நோக்கங்களுக்கான ஒதுக்கீடு மொத்த பொது முதலீட்டின் 5 சதவீதத்துக்குள்ளேயே இருந்தது.

ஒரு இலட்சம் வீடுகளை அமைக்கும் நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் கீழ் 1978-1987 காலப்பிரிவில் மொத்தம் 509 கோடியே 25 இலட்சம் ரூபாயை பொதுத்துறை முதலீடு செய்தது. பத்து இலட்சம் வீடுகளை அமைக்கும் திட்டத்தின் கீழ் 106 கோடியே 92 இலட்சம் ரூபாயை செலவழிப்ப்டது. இதன் பிரகாரம் 1978-1987 காலப்பிரிவில் வீடமைப்பு மீதான மொத்த அரசு முதலீடு 818 கோடியே 17 இலட்சம் ரூபாயாகும். வருடாந்த சராசரி 81 கோடியே 8 இலட்சம் ரூபாயாக இருந்தது.

இவ்வகையின் வீடமைப்பு நிதி குறித்து குறிப்பாக பத்து இலட்சம் வீடுகள் திட்டம் குறித்து அலுவலக மேற்கொண்ட ஆராய்ச்சிப் பரிசீலனையில், வீடமைப்பு நிதிக்கான இப்போகைய தேவையை நிறைவு செய்வதாயின், இப்பொழுது முறைசார் வீடமைப்பு நிதி நிறுவனங்களால் வழங்கப்படும் தொகை 10 மடங்கால் அதிகரிக்கப்படவேண்டும் எனச் சட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. அரசாங்கவரவு செலவுத் திட்டத்துக்கடாக முழு முதலீட்டையும் வழங்குவது சாத்தியமில்லை என்றும் அப்பரிசீலனை தெரிவிக்கிறது.

திருகளைக் கூட கொண்டிராதவை என்றும் அவ்வறிக்கை குறிப்பிட்டது. இந்த வீடுகள் பலவினமான அத்திவாரங்களைக் கொண்டிருப்பதுடன், அவற்றை நிர்மாணிப்பதற்கு பயன்படுத்தப்பட்ட கட்டடப் பொருட்களும் தரம் குறைந்தவை என்பதையும் அது எடுத்துக்காட்டியது.

கிராமிய வீடமைப்புப் பிரச்சினை நகரங்களின் பிரச்சினை அளவுக்கு அவ்வளவு கடுமையானது அல்ல என்பதே இவ்வறிக்கையின் கருத்தாகும். "கிராமிய வீடுகள் தற்காலிக மற்றும் ஓரளவுக்கு நிரந்தரமான பொருட்களைக் கொண்டு கட்டப்பட்டவை தான்; அத்துடன் குழாய் நீர், வடிகால் வசதிகளும் இவ்வீடுகளில் இல்லை. ஆனால், இங்கு பாரதாரமான பிரச்சினைகள் எழுவதில்லை. ஏனென்றால், நிலம் தாராளமாக இருப்பதும், கட்டடப் பொருட்கள் எளிதில் கிடைக்கக் கூடியதாக இருப்பதும் கிராமப்புற வீடுகளின் அனுகூலங்களாகும். அத்துடன் கிராமப் பகுதிகளில் கிணறுகளையும், சூழி மலசல கூடங்களையும் தோண்டுவதற்கு முடியும். மேலும் சுய உதவிக்கான சாதகமான சூழ்நிலையும் கிராமப் புறங்களில் நிலவுகிறது.

கொழும்பு நகரில் சேரிகளும், கொட்டில் குடியிருப்புக்களும் பெருமளவில் பெருகிவருவது இவ்வகையின் நகர வீடமைப்புப் பிரச்சினை வர வர கடுமையாகிக் கொண்டு வருவதனை எடுத்துக்காட்டுகிறது. கொழும்பு நகர மக்களில் சுமார் 50 சதவீதமானோர் இக்குடியிருப்புக்களிலேயே வாழ்கின்றனர். இந்த மக்கள் சமூக, பொருளாதார ரீதியில் புறக்கணித்தொதுக்கப்படுவதற்கு இது வழி கோலுகின்றது."

கொழும்பு, களுத்துறை, கம்பகா, யாழ்ப்பாணம், காலி ஆகிய மாவட்டங்களில் மட்டுமே 50 சதவீதத்துக்கு அதிகமான நிரந்தர வீடுகள் இருந்தன என்பது

தனை 1981-ன் சனத்தொகை கணிப்பீடு தெரிவித்தது. பெரும்பாலான ஏனைய பகுதிகளில் அது 20 - 30 சதவீதம் வரையிலேயே இருந்தது. அபிவிருத்தி குன்றிய வவுனியா, மொனராகலை, முல்லைத்தீவு ஆகிய மாவட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில், மொத்த வீடுகளில் நிரந்தர வீடுகளின் சதவீதம் முறையே 15, 17, 19 சதவீதங்களாக இருந்தது. கொழும்பு மாவட்டத்திலேயே ஆகக் கூடியளவு நிரந்தர வீடுகள் காணப்பட்டன. இம்மாவட்டத்தில் காணப்பட்ட மொத்த வீடுகளில் 69 சதவீதம் வரையான வீடுகள் நிரந்தர வீடுகளாக இருந்தன.

அனைத்து வசதிகளும் காணப்படும் கொழும்பு நகரத்துக்குள்ளே கூட 1978-ன் முடிவில் "திருப்திகரமானவை" என்று வகைப்படுத்தக் கூடிய வீடுகள் 48.8 வீதம் மட்டுமே இருந்ததென மாநகர வரி மதிப்பீட்டாளர் தமது அறிக்கையில் தெரிவித்திருக்கிறார். நகரில் அமைந்திருந்த குடியிருப்புக்களில் 23.9 சதவீதமானவை சேரிகளாக அல்லது கொட்டில்களாக இருந்தன. கொழும்பு நகரத்துக்குள் 82,370 வீட்டு அலகுகள் காணப்பட்டன. வர்த்தக வகையில் மேலும் 19,500 இருப்பிடங்கள் பட்டியலிடப்பட்டிருந்தன. வணக்கஸ் தலங்களாக 575 கட்டடங்கள் பகியப்பட்டிருந்தன.

முழு நாட்டையும் பொறுத்தவரையில், வீட்டு அலகுகள், சனத்தொகை அதிகரிப்பு விகிதத்தை விடவும் கூடிய விகிதத்தில் அதிகரித்திருப்பதனை சனத்தொகை கணிப்பீட்டு புள்ளி விவரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. 1971-ம் வருடத்துக்கும் 1981-ம் வருடத்துக்கும் இடையில் (இவ்வீடு வருடங்களிலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட கணக்கெடுப்பின்படி) சனத்தொகை 17.0 சதவீதத்தால் அதிகரித்ததுடன், வீட்டு அலகுகள் 26.8 சதவீதத்தால் அதிகரித்துள்ளன.

வீடமைப்பு நிர்மாணம்

1981 முதல் 1985 வரையான ஜந்தாண்டு காலத்தில் பொது முதலீடு 31,278 கோடி ரூபாவாக இருக்கும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இத்தொகையில் குடியிருப்புகளுக்கான முதலீடு 1186 கோடி ரூபாவாகும். இதில் பெரும் பகுதி வீடமைப்புக்கும் கட்டிட நிர்மாணத்திற்கும் செலவிடப்படும். இக்காலப் பிரிவில் நகர்ப்புற அபிவிருத்தி, நீர் வழங்கல் திட்டங்கள், நீர்ப்பாசன அமைப்புகள், மகாவலி கட்டுமான வேலைகள் என்பனவற்றுக்கான முதலீடு 500 கோடி ரூபாவாகும்; மேலும் 500 கோடி ரூபா தெருக்களுக்கும் வேறு கட்டமைப்புகளுக்கும் செலவாகும். இது, 1981/85 காலப் பிரிவில் வீடமைப்பு, குடியமர்த்தலுக்கான மொத்த முதலீடான 1000 கோடி ரூபாவுக்கு ஒப்பானதாகும். எவ்வாறாயினும், மகாவலி தலைவேலைகளுக்கும் பிற நீர்ப்பாசனக் கட்டு வேலைகளுக்கும் 1981/85 காலப் பிரிவில் 12,100 கோடி ரூபா செலவாயிற்று.

அரசாங்கம் 1977 ல் பதவியேற்றபோது, வீடமைப்புத் துறைக்கு குறைந்த முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டிருப்பதும் இத்துறையில் தனியார் துறை பங்கு கொள்வதற்கு ஊக்கம் அளிக்கப்படவில்லை என்பதும் தெரியவந்தது. எனவே நாட்டின் வீடுகளின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்கும் நோக்கத்துடன் வீடமைப்பில் முதலீடு செய்வதை ஊக்குவிப்பதற்கு அரசாங்கம் பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது. தாராள பொருளாதாரக் கொள்கையின் விளைவாகத் தோன்றிய புதுத் தேவைகளின் நிமித்தம் இந்நடவடிக்கைகள் அவசரமாக எடுக்கப்படவேண்டிய தேவை உருவாகிற்று. அரசாங்கம் வகுத்த சில முன்னோடித் திட்டங்களில் வீடமைப்பும், நகர்ப்புற அபிவிருத்தியும் ஒன்றாகும். ஒருபுதிய வீடமைப்புக்கொள்கை வகுக்கப்பட்டது. இக்கொள்கையின் பிர

தான அம்சம் அரசாங்கம் ஐந்து ஆண்டுகளில் 100,000 வீடுகளை அமைப்பதாகும். இத்திட்டத்தின்படி வீடமைப்பு உதவித்திட்டத்தின் கீழ் பட்டினப்பகுதிகளிலும் கிராமப் பகுதிகளிலும் 50,000 வீடுகள் கட்டப்படவிருந்தன. இவ்வுதவித் திட்டத்தின் கீழ் வீடுகட்டுவோருக்கு அரசாங்கம் கட்டிடப் பொருட்கள் வழங்கும்; பொருட்களுக்கான செலவு 20 ஆண்டுகளில் அறவிடப்படும். மீத 50,000 வீடுகளில் 36,000 வீடுகள் நேரடியாகவும் 14,000 வீடுகள் தேசிய வீடமைப்பு நிதியக் கடன்கள் மூலமாகவும் கட்டப்படும். இப்பாரிய திட்டத்திற்கு 1979 ல் புதிய அம்சங்களில் ஒன்றாக மாதிரிக் கிராமத்திட்டமும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அரசாங்கப் பணியாளர் நிர்மாணத்திட்டம், சேரி தரமுயர்த்தல் திட்டம் என்பவை மற்றும் அம்சங்களாகும். 1978-ல் நகர்ப்புற அபிவிருத்தி அதிகாரசபை ஸ்தாபிக்கப்பட்டு முழுத்திட்டத்திற்கும் மேலும் ஓர் அம்சம் சேர்க்கப்பட்டது. இவ்வதிகார சபையின் திட்டத்தில், கோட்டேயில் புதிய நிர்மாணமும் நகர அபிவிருத்தியும், கொழும்பிலும் சுற்றுப்புறங்களிலும் நிர்மாணம், அபிவிருத்தி என்பவற்றைக் கட்டுப்படுத்தல் ஆதியனவும் அடங்கும்.

தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்த வீடமைப்புத் தேவை நிறைவேற்றப்பட வேண்டியிருந்தது. வீடமைப்பு, கட்டிட நிர்மாணத்துறையிலும் மகாவலித் திட்டத்திலும் முன்னொருபோதும் இல்லாத அளவு கட்டுவேலைகள் நடைபெற்றன. நிர்மாணத் துறைக்குப் பலமான ஊக்கம் அளிக்கப்பட்டது. ஆனால் திடீரெனப் பிறிட்டு எழுந்த இக்கட்டுவேலை முயற்சி பொருளாதாரத்தில் சிலபாதகமான தாக்கங்களையும் ஏற்படுத்தியது. 1979 அளவில் மத்தியவங்கியின் பொருளாதார மீளாய்வு அறிக்கை. இத்திடீர் முயற்சியின் தாக்கம் கட்டுமானத்துறையுடன் தொடர்புபட்ட எல்லா உள்ளிடுகைகளிலும்,

வளங்களிலும் தென்பட்டது எனக் கூறியது. கட்டிடப் பொருட்களுக்கும் தொழிலாளருக்கும் காணிகளுக்கும் திடீரென ஏற்பட்ட பெருந்தேவை இவற்றின் விலையேற்றத்துக்குக் காரணமாக அமைந்தது. தனியார் துறையும் கட்டுவேலைகளில் கூடுதலாகப் பங்கு கொண்டமையால் இப்போக்கு மேலும் உறுதியடைந்தது. 1977 ல் 10 சதவீதமாக இருந்த நிர்மாண வளர்ச்சி வீதம் 1978 ல் 26 சதவீதமாகவும் 1979 ல் 21 சதவீதமாகவும் அதிகரித்தது. மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் கட்டுமானத்துறையின் முக்கியத்துவம் 1977 ல் 4 சதவீதத்திலிருந்து 1979 ல் 5 சதவீதமாக உயர்ந்தது. இது வீடமைப்போடு மகாவலித் திட்டம் தொடர்பான கட்டுவேலைகளையும் உள்ளடக்கியதாகும்.

நிர்மாணத் துறையில் சடுதியாக ஏற்பட்ட சுறுசுறுப்பு, நிர்மாணத்தை நோக்கமாகக் கொண்ட ஒரு பொருளாதாரத்துக்கு அவசியமான வளங்களின் தட்டுப்பாட்டையும் மேல்மட்டத்திற்குக் கொணர்ந்தது. இங்கும் 1979 ஆம் ஆண்டின் மத்தியவங்கி அறிக்கை, இப்பிரச்சினைக்குக் கவனத்தை ஈர்த்து, பெருமளவிலான நிர்மாண நோக்குடைய முதலீட்டுத் திட்டத்திற்கான பொறுப்பின் காரணமாக அரசாங்கம், அம்முதலீட்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு நிதியைத் தேடுவது மட்டுமன்றி அவசியமான பொருட்களையும் கிடைக்கச் செய்வது இன்றியமையாதது எனக் கூறியது. பாரிய அளவிலான கட்டுமான வேலைகள் செங்கற்கள், சிமெந்து, மணல் போன்ற பொருட்களின் விலைகளையும் கட்டுவேலை, தச்சுவேலை போன்றவற்றில் ஈடுபடும் தொழிலாளர்களின் கூலிகளையும் முன்னொருபோதும் இல்லாத அளவுக்கு உயர்த்தின. 1978 ல் இருந்த விலைகளைவிட 100 சதவீத விலையேற்றம் காணப்பட்டது. எல்லாமடங்கிய நிர்மாணத்துறையில்

ஒன்றோடொன்று முரண்பட்ட நலன்கள் மீதும் கவனத்தை ஈர்த்தது. வீடமைப்பு, நீர்ப்பாசனம், நகர்ப்புற அபிவிருத்தி போன்ற பல்வேறு குறித்த துறைகளில், நிர்மாணச் செலவுகள் அதிகரிக்கையில் அரசாங்கத்துறை வீடமைப்புத் திட்டங்களுக்குச் செய்யப்பட்ட நிதி ஏற்பாடுகள், குறிப்பாக ஒப்பந்தத்தில் செலவு அதிகரிப்பு தொடர்பான வாசகங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருப்பின் போதியனலாக அமையமாட்டா. இதன் காரணமாக, செலவுக் கட்டுப்பாட்டு வழிவகைகள் காணப்பட்டாலன்றி, நிதி எளங்களுக்கமைய திட்டங்களைத் திருத்தியமைக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும். மேலும், மகாவலி அபிவிருத்தித் திட்டம், நகர்ப்புற அபிவிருத்தி அதிகார சபைத் திட்டங்கள் என்பனவுட்பட அரசாங்கத்தின் ஏனைய முக்கிய திட்டங்கள் பெருமளவில் நிர்மாண நோக்குடையனவாக இருப்பதனால் வீடமைப்புத் திட்டத்தின் முன்னேற்றம் போதியளவு பேணப்பட வேண்டுமாயின், பிற கட்டுமானத்திட்டங்களைத் தடைப்படுத்தியே அவ்வாறு செய்தல் சாத்தியமாகும். முன்னொருபோதுமில்லாத இத்திடமிட வளர்ச்சி வேலை வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தியிருக்கவேண்டும் பொருட்களுக்கும் சேவைகளுக்கும்மான தேவை அதிகரித்தமையால் பணவீக்க அழுத்தத்தை அதிகரிப்பதற்கும் இது உதவியிருக்கும்.

1977ல் அரசாங்கம் அதன் செலவினத்தில் பெரும்பகுதியை நீர்ப்பாசன, மின், வீடமைப்பு, நகர்ப்புற அபிவிருத்தித்திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கியது. நிர்மாண அம்சத்தைப் பெருமளவில் உள்ளடக்கிய இம்முதலீடுகள் கட்டுமானத் திறனிற் பெரும்பகுதியைப் பயன்படுத்தின. உண்மையில் நிர்மாணக் கைத் தொழில் 1980ல் 28 சதவீத வளர்ச்சியும், 1981ல் 21 சதவீத வளர்ச்சியும் அடைந்தது. ஆனால், நிர்மாணத்துறையின் வளர்ச்சி

வீதம் 1981ல் குறையத் தொடங்கியதோடு, செலவுருகம் அதிகரித்தன.

இலங்கையில் நிர்மாணக் கைத்தொழிலின் நிலை முழுப் பொருளாதாரத்தின் போக்கையும் பிரதிபலிக்கத்தக்கதாகக் இருந்தது. உதாரணமாக, 1966/70 காலப்பிரிவில் பொருளாதாரம் ஓரளவு உயரத் தொடங்கியபோது நிர்மாணத் தொழிலிலும் வளர்ச்சி காணப்பட்டது. ஆனால், 1970/77 காலப்பிரிவில் பொருளாதாரம் வீழ்ச்சியடைந்தபோது நிர்மாணத்துறையும் வீழ்ச்சியுற்றது. பின்னைய காலப்பிரிவில் இத்துறையின் உண்மையான உற்பத்தி 17 சதவீதத்தால் வீழ்ச்சியடைந்தது.

1977ல் பொருளாதார நிலையில் மாற்றம் ஏற்பட்டு விலைக் கட்டுப்பாடு அகற்றப்படவே தவிர்க்கமுடியாத வகையில் நிர்மாணத் தேவையும் அதிகரித்தது. அதேவேளையில் முக்கியமாக கட்டிடப் பொருட்களுக்கும் தொழிலாளருக்கும் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டமையால் நிர்மாணச் செலவுகள் அதிகரித்தன. செலவு அதிகரிப்புக்கான ஏனைய காரணங்கள் திட்டமிடல் போதாமையும் நிர்மாண முகாமைக் குறைபாடுகளுமாகும். 1975-77 ஆம் ஆண்டுகளுக்கிடைப்பட்ட ஈராண்டு காலத்தில் ஏற்பட்ட 2 சதவீத விலையேற்றத்துடன் ஒப்பிடுகையில், நிர்மாணச் செலவுகள் 1978ல் 45 சதவீதத்தாலும், 1979ல் 50 சதவீதத்தாலும் அதிகரித்தன. இந்நிலையில் அரசாங்கத்தின் நிர்மாணத்திட்டம் (மகாவலியும் வீடமைப்பும்) உள்நாட்டு வளங்களை அதிகமாகப் பயன்படுத்தியமையால் அரசாங்கத்தின் "பொது முதலீட்டுத்திட்டம்" 1979 முதல் கட்டுவேலைகளைக் குறைக்கும் வகையில் திருத்தப்பட்டது.

மகாவலி கட்டுவேலைத் திட்டம் மும்முரமாக அமுல்

செய்யப்பட்டு 1985ல் அனேகமாகப் பூர்த்தி செய்யப்பட்டது. வீடமைப்புத் துறையில் அளவிடத்தக்க பொருளாதார பிரதிபலன் கிடைக்காவிடினும் முதலீட்டுத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டது. 1984ல் ஒரு இலட்சம் வீடுகள் அமைக்கும் திட்டத்தில் கிடைத்த அனுபவத்தைப் பயன்படுத்தி அதை விடப்பாரிய "பத்து இலட்சம் வீடுகள் அமைக்கும் திட்டம்" ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதன் இலக்கு 1989 ஆண்டளவில் பத்துலட்சம் அல்லது அதற்கு அதிகமான குடும்பங்களுக்கு வீடுகளை அமைத்துக் கொடுப்பதாகும். இலங்கையின் வீடற்ற குடிசனங்களின் மொத்தத் தேவை 25 இலட்சம் வீடுகள் என மதிப்பிடப்பட்டது. இந்த 10 இலட்சம் வீடுகள் அமைக்கப்பட்டால் விட்டுத் தேவை 15 இலட்சமாகக் குறைந்துவிடும்.

பத்து இலட்சம் வீடுகள் அமைக்கும் திட்டம் பல சங்கடங்களை எதிர்நோக்கியுள்ளது. குறிப்பாக கொழும்பு, கம்பஹா மாவட்டங்களில் கிடைக்கக்கூடியதான காணிவளத்தை முகாமை செய்தல் ஒரு பிரச்சினையாகும். சென்ற சில ஆண்டுகளில் நிகழ்ந்த துரித காணி விலையேற்றம், காணித்தேவை அதிகரிப்பையும் காணி வளத் தட்டுப்பாட்டையும் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. சுய உதவி வீடமைப்பு எதிர்நோக்கும் பிறிதொரு பிரச்சினை நிதி நிறுவனங்கள் அளிக்கும் கடன்களை அறவிடுவதாகும். இப்பிரச்சினை ப. இ. வீ. திட்டத்திற்குத் தேவையான அளவில் வளங்கள் பகிரப்படுவதைக் கட்டுப்படுத்தியுள்ளது.

நிர்மாணத்துறையின் பிரச்சினைகள்

1977-ன் பொருளாதார சீர்திருத்தங்களையடுத்து இறக்குமதி மற்றும் விலைக்கட்டுப்பாடுகள் நீக்கப்பட்டதுடன் நிர்மாணத்துறை நடவடிக்கைகளில் ஒரு

திடீர் எழுச்சி காணப்பட்டது. வீடமைப்பு விஷயத்தில் பல வருடங்கள் தேங்கிக் கிடந்த தேவைகளை நிறைவு செய்ய வேண்டியிருந்தது. வீடுகள் மற்றும் வியாபார கட்டடங்கள் என்பவற்றின் நிர்மாணத்தில் முன்னெப்போதுமிராத விதத்தில் நடவடிக்கைகள் இடம் பெற்றன. மகாவலிகட்டுமான வேலைகளும் துரிதப்படுத்தப்பட்டன. நிர்மாணத்துறை 1978-80 காலப் பிரிவில் காட்டிய வளர்ச்சியைப் போன்ற ஒரு வளர்ச்சியை வேறெந்த துறையும் இதுவரையில் காட்டவில்லை. இத்துறையின் வெளியீட்டு வளர்ச்சி 1970-77 காலத்தில் வருடாந்தம் 2 சதவீத வீழ்ச்சியையே பதிவு செய்திருந்தது. ஆனால், 1978-80 காலத்தில் இத்துறையின் வருடாந்த சராசரி வளர்ச்சி 19.9 சதவீதமாக காணப்பட்டது. இந்தத்துறையின் ஆற்றல் வரையறுக்கப்பட்டிருந்திராவிடின் இந்த வளர்ச்சி வீதம் இன்னும் அதிகமாக இருந்திருக்கும். இதன் விளைவாக 1977-81 காலத்தில் நிர்மாணச் செலவுகள் மும்மடங்கால் அதிகரித்தன. உள்நாட்டு நிர்மாணக் கைத்தொழில் திடீரென்று ஏற்பட்ட ஆற்றல் பற்றாக்குறையின் விளைவாக செலவுகள் செங்குத்தாக உயரத் தொடங்கின. கட்டடப்பொருட்களின் இறக்குமதிகளும், பெருமளவில் அதிகரித்தன. வெளிநாட்டு ஒப்பந்தக்காரர்களின் வருகைக்கும் இது வழிகோலியது. இக் காரணிகள் அனைத்தும் சேர்ந்து நிர்மாணக் கைத் தொழிலின் இறக்குமதி உள்ளடக்கத்தை அதிகரிக்கச் செய்து செலவுகளையும் உயர்த்தின. இந்நிலைமையைக் கட்டுப்படுத்த அரசாங்கம் சில நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டியிருந்தது. இதன் விளைவாக 1981-ல் நிர்மாணத்துறைக்கான மொத்தக்கேள்வியில் வீழ்ச்சி ஏற்படலாயிற்று. இத்துறையின் வெளியீடு 1978-ல் 28.3 சதவீதம் வரையில் உயர்ந்திருந்தது. இது 1979-ல் 20.9 சதவீதமாகவும், 1980-ல் 11 சதவீதமாகவும் காணப்பட்டது.

இவ்வாறு கட்டடங்கட்டும் தொழிலின் உயர் வளர்ச்சிவீதங்களில் திடீரென வீழ்ச்சி ஏற்பட்டதானது பல பின்விளைவுகளை எடுத்து வந்தது. விலையதிக்கரிப்புக்கள் மற்றும் இத்துறையின் ஏனைய கவர்ச்சிகரமான அனுகூலங்கள் என்பவற்றினால் ஈர்க்கப்பட்டு உள்நாட்டு நிர்மாணக் கைத்தொழில் அதிகரித்த ஆற்றலைப் பெற்றுக் கொண்டு வந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்திலேயே இந்தச் சுருக்கம் இடம் பெற்றது.

மகாவலி மற்றும் வீடமைப்பு என்பவற்றை உள்ளடக்கிய அரசாங்கத்தின் நிர்மாண நிகழ்ச்சித்திட்டம் கிடைக்கக் கூடியதாக இருந்த உள்நாட்டு மூலவளங்கள் மீது கடுமையான நெருக்குதல்களை கொண்டுவந்தது. இதன் காரணமாக அரசாங்கம் அதன் பொது முதலீட்டு நிகழ்ச்சித்திட்டத்தை 1979-ல் திருத்தியமைத்தது.

கட்டடப்பொருள்கள் மற்றும் தேர்ச்சி பெற்ற தொழிலாளர்கள் என்பவற்றில் பற்றாக்குறை நிலவியமையால் வேலைகளை முடிப்பதற்கு வழமையான நிர்மாணக் காலத்தைவிட 25 சதவீதம் கூடுதலாக காலம் தேவைப்பட்டது என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பல்வேறு பயிற்சி நிலையங்களும் அக்காலத்தில் ஆண்டொன்றுக்கு சுமார் 6000 தொழிலாளர்களை மட்டுமே பயிற்றுவித்துக் கொண்டிருந்தன. இந்தத் தொகை அடுத்து வந்த வருடங்களின் தேவையை நிறைவு செய்வதற்கு எந்தவகையிலும் போதியதாக இருக்கவில்லை. இதன் விளைவாக 1981-ல் உலக வங்கி நிர்மாணக் கைத்தொழில் திறன்களை பயிற்றுவிப்பதற்காக நிர்மாணக் கைத்தொழில் பயிற்சித்திட்டம் ஒன்றைத் துவக்கி வைத்தது. நிர்மாணக்கைத்தொழிலில் 1979-ல் 140,000 பேர் வேலை வாய்ப்புப் பெற்றிருந்தனர். இது 1984-ல் இரட்டிப்பாகி 280,000 ஆகவும், 1985-ல் 340,000 ஆகவும் அதிகரிக்கும் என்று அப்போது மதிப்

பிடப்பட்டிருந்தது. நிர்மாணத்துறையில் சேர்க்கப்பட்ட பெறுமதி (1979-ன்விலைகளில்) 1979-ல் 96 கோடி ரூபாவிலிருந்து 1985-ல் 222 கோடி ரூபாவாக அதிகரிக்கும் என்றும் அப்போது மதிப்பீடு செய்யப்பட்டிருந்தது. கட்டடம் கட்டும் தொழில் இவ்விதமாக வளர்ச்சி ஏற்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டிருந்த போதிலும், அந்த வளர்ச்சி ஒரு போதும் இடம் பெறவில்லை. இதனையடுத்து பயிற்சித் தேவைகள் குறித்த மதிப்பீடுகளை கடுமையாக குறைக்க வேண்டிய நிர்மபந்தம் ஏற்பட்டது. (வெளிநாட்டு உதவியுடனான) கைத்தொழில் பயிற்சி செய்திட்டத்தைச் சேர்ந்த வெளிநாட்டு நிபுணர் குழு செய்த ஒரு மதிப்பீட்டின் படி நிர்மாணத்துறையில் 1981-86 காலத்தில் 57,130 பேர் பயிற்றுவிக்கப்பட வேண்டியிருந்தனர். தேசிய வியாபார முகாமை நிறுவனத்தைச் சேர்ந்த உள்ளூர் நிபுணர் குழு இந்த மதிப்பீட்டை 11,810 ஆக திருத்தியமைத்தது. எனினும், கட்டுமானத் தொழிலாளர்களுக்கான கேள்வி தொடர்ந்தும் பின் தங்கியதாகவே இருந்தது. எதிர்பார்க்கப்பட்ட வேலை வாய்ப்புக்கள் கிடைப்பதாக இல்லை. உள்ளூர் ஒப்பந்தக்காரர்கள் எதிர்பார்த்த புதிய வேலைகளும் வந்து சேரவில்லை.

நிர்மாண நடவடிக்கைகளில் சுருக்கம்

போதியளவு வேலைகள் கிடைக்காதிருப்பதால் நிர்மாணக் கைத்தொழிலின் ஆற்றல் மிகக் குறைந்த மட்டத்திலேயே பயன்படுத்தப்பட்டுவருகின்றது என்பதனை 1986 அளவில் உள்ளூர் ஒப்பந்தக்காரர்கள் தெரிவித்தனர். வர்த்தக வியாபார கட்டடங்கள் மற்றும் சுற்றுலாத்துறை தொடர்பான கட்டடங்கள் என்பவற்றைப் பொறுத்தவரையில் தேக்க நிலை ஏற்பட்டமைக்கு நாட்டில் நிலவிய கலவரச்சூழ்நிலைகள் காரணமாயமைந்தன.

ஒப்பந்தக்காரர்களின் பிரச்சினைகளைக் கண்டறிவதற்கென அரசாங்கம் ஒரு குழுவை நியமிக்கச் செய்தது. இக்குழுவின் ஒப்பந்தக்காரர்கள் மகஜர்களைச் சமர்ப்பித்தனர். அந்த மகஜர்களில் ஒன்று, “உள்நாட்டு நிர்மாணக் கைத்தொழில் மிக ஆபத்தான நிலையில் இருக்கிறது. இதனை நிவர்த்திக்க உடனடியாக பரிசீலனை நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படாதவிடத்து, இதன் பின் விளைவுகள் நிர்மாணக் கைத்தொழிலை மட்டுமன்றி முழுத்தேசிய பொருளாதாரத்தையுமே பாதிக்கும்” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

வெளிநாட்டு ஒப்பந்தக்காரர்களுக்கு உள்நாட்டு ஒப்பந்தக்காரரிலும் பார்க்க கூடிய முன்னுரிமை கொடுக்கப்படுகிறது என்பது ஒரு வழமையான புகாராக இருந்து வருகிறது. உள்நாட்டு ஒப்பந்தக்காரர்களுக்கு பாரபட்சம் காட்டப்படக்கூடாது என்றும், வெளிநாட்டவருக்கு கூடுதல் சலுகைகள் வழங்கக்கூடாதென்றும் பலர் கருத்துத் தெரிவித்திருந்தனர். வெளிநாட்டு ஒப்பந்தக்காரர்கள் அவர்களிடையே நாடுகளில் 8 சதவீதத்தில்கடன்களைப்பெற்றுக்கொள்ள முடியும் என்றும், ஆனால், இலங்கையின் விஷயத்தில் உள்நாட்டு ஒப்பந்தக்காரர்கள் 22 சதவீதம் போன்று அவ்வளவு உயர்ந்த விகிதங்களிலேயே கடன்களைப் பெற வேண்டியிருக்கின்றது என்பதும் மிகக் குறிப்பாகக் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. மேலும், வெளிநாட்டவர்கள் தீர்வையற்ற வியாபார வசதிகள், வரிச்சலுகைகள் போன்ற பல்வேறு அனுகூலங்களையும் பெற்றிருந்தனர். இந்தவிதமான சலுகைகள் உள்நாட்டவர்களுக்கு கிடைக்காமையினால் அவர்களுடைய இலாப எல்லை மிகக் குறைவாகவே இருந்தது என்பதும் எடுத்துக் காட்டப்பட்டது.

நிர்மாணப் பயிற்சி மற்றும் அபிவிருத்தி நிறுவனம், கட்டுமான ஒப்பந்தக்காரர்களின் எழுத்து மூலமான மகஜர்கள்

மீது ஓர் அறிக்கையைத் தயார் செய்தது. அவ்வறிக்கையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. “உள்நாட்டு நிர்மாணக் கைத்தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக நீண்டகால கொள்கைத்திட்டமொன்று இல்லாததிருப்பதே இங்குள்ள அடிப்படைப் பிரச்சினையாகும். உண்மையிலேயே கொள்கை ஆக்கத்தின்போது அது ஒரு கைத்தொழிலாகவே கருதப்படுவதில்லை. இக்கைத்தொழிலின் நீண்டகால அபிவிருத்திக்கென அரசாங்கம் ஓர் உபாயத்தை வகுக்க வேண்டும்” இத்துறையின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தும்போது இவ்வறிக்கை, உள்நாட்டு பொருளாதாரத்தின் மொத்த முதலீடுகளில் 42 சதவீதத்தை நிர்மாணத்துறை பெற்றுக்கொள்கிறது என்பதனை சுட்டிக்காட்டியிருந்தது.

நிர்மாணத்துறையின் முக்கியமான பிரச்சினைகளாக பின்வருவன இனங்காணப்பட்டுள்ளன.

அ) போதியளவு கட்டுமான வேலை இல்லாததிருப்பதும், தொடர்ச்சியாக வேலை கிடைக்காதிருப்பதும்;

ஆ) ஒப்பந்தக்காரர்களுக்கான கொடுப்பனவுகளை வழங்குவதில் தாமதங்கள்;

இ) ஒப்பந்தக்காரர்களுக்கு நிதி வசதிகளை வழங்குவதற்கு போதிய அமைப்பு முறைகள் இல்லாமை;

ஈ) நிர்மாணக் கைத்தொழிலின் நலன்களைப்பேணுவதற்கும், அக்கைத்தொழிலை முன்னேற்றுவதற்கும் ஒப்பந்தக்காரர்களின் சங்கம் அதன் அங்கத்துவத்தைப் பெருக்கி, அதன் நடவடிக்கைகளை விஸ்தரித்து, அக்கைத்தொழிலுக்கு ஓர்

அந்தஸ்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டிய தேவை.

இப்பிரச்சினைகள் ஒவ்வொன்றையும் தீர்ப்பதற்கான பரிசீலனை நடவடிக்கைகள் குறித்த சிபார்சுகள் அரசாங்கத்திடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு இப்பொழுது ஏற்கப்பட்டுள்ளன.

நிர்மாணக் கைத்தொழிலின் பிரச்சினைகள், முழுப் பொருளாதாரமும் இப்பொழுது எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளுடன் மிக நெருங்கிய விதத்தில் சம்பந்தமுடையவை என்பது இப்பொழுது பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. கட்டட ஒப்பந்தக்காரர்களும், இக்கைத்தொழிலின் ஏனைய பிரிவினரும் இப்பொழுது எதிர்நோக்கியிருக்கும் நெருக்கடி, விரிவான பொருளாதார நெருக்கடியின் ஒரு பகுதியாகும்.

1977-க்கு பிற்பட்ட காலத்தில் கட்டுமான வேலைகள் பெருகத்தொடங்கிய காலத்திலிருந்தே உள்நாட்டு நிர்மாண நடவடிக்கைகளில் சலுகை பெற்ற சில வெளிநாட்டுக் குழுக்கள் அனுமதிக்கப்பட்டன. உள்நாட்டு கைத்தொழில்வட்டாரங்கள் இது குறித்து தொடர்ந்தும் அதிருப்தி காட்டி வந்துள்ளன. இக்கைத்தொழிலில் பல்வேறு பிரிவினரும் - பொறியியலாளர்கள், கட்டடக்கலைஞர் ஒப்பந்தக்காரர் போன்றோர் - அவ்வப்போது நிகழ்ந்த கட்டடங்களில் இந்த விஷயத்தை அடிக்கடி சுட்டிக் காட்டி வந்துள்ளனர். தத்தமது தொழில்சார் குழுக்களின் கட்டடங்களிலும், பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் வீடமைப்பு, நிர்மாணத்துறை அமைச்சுக்கு சமர்ப்பித்த மஜகர்களிலும் சலுகை பெற்ற இந்த வெளிநாட்டுக்குழுக்களின் பிரச்சனை குறித்து அவர்கள் கவலை தெரிவித்துள்ளனர். திறந்த பொருளாதாரமொன்றின் முன்னிபந்தனையாக சர்வதேச பிரச்சனம் இருக்க வேண்டுமென்பது அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளில் அடங்கியிருந்த ஓர் அம்சமாகும்.

இலங்கையில் குறைந்த வருமானம் பெறுவோருக்கு வீடமைப்பு நிதியளித்தல்

கே. எல். ஜே. பி. பெரேரா

இக்கட்டுரை 1984ல் நடத்தப் பட்ட ஓர் ஆய்வை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இவ்வாய்வு நடாத்தப் பட்ட பின்னர் இந்நாட்டில் வீடமைப்பு நிதியளிப்புத் துறையில் பெரும் முன்னேற்றம் காணப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் வீடமைப்பு தொடர்பான கொள்கையிலும் நிறுவன அமைப்பிலும் பல மாற்றங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. எவ்வாறாயினும், இவ்வாய்வின் காண்புகளில் சில இன்றும் செல்லுபடியாகத் தக்கவையாகும். ஆதலால், குறைந்த பட்சம், இத்துறையில் மேலும் ஆராய்ச்சிசெய்த் தொடர விரும்புவோருக்கு இது பயனுள்ளதாக அமையும்.

இவ்வாய்வின் நோக்கம் முப்படியானது. அதாவது, குறைந்த வருமானம் உடையோரின் வீடமைப்பு நிதித் தேவையை மதிப்பிடுதல், அவ்வகுப்பினருக்கு நிதியளிப்பதற்குத் தற்போதுள்ள நிறுவன வசதிகளை மதிப்பிடு செய்தல், இவ்விவக்குக் குழுவினரின் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கான வளத்திரட்டலையும் நிறுவன ஒழுங்குகளையும் விருத்தி செய்வதற்கான முறைகளைத் தெரிவித்தல். இவ்வாய்வின் நோக்கங்களுக்காக குறைந்த வருமானம் பெறும் குழுவினர் என்பதன் பொருள், நகர்ப்புற அபிவிருத்தி அதிகார சபையின் பொருள் வரையைப் பின்பற்றி, மாதமொன்றுக்கு 1000 ரூபா அல்லது, அதற்குக் குறைந்த மொத்த வருமானமுள்ள வீடுகளைக் சார்ந்தவர்கள் என வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாய்வின் வெளிக்களை அளவை, நடுத்தர, குறைந்த வருமானமுள்ள குடும்பங்கள் வாழும் அரசாங்க ஆதரவு பெற்ற முன்று வீடமைப்புத் திட்டங்களிலும்; ரத்தொலுவகமை, தம்முல்லவத்தை (கட்டான தொகுதி) சஹனகமைத் திட்டத்திலும் (வென்னப்புவத் தொகுதி) கட்டான தொகுதியிலுள்ள ஐயபிம எனும் இடத்தில் அமைந்துள்ள அத்தமீறிக் குடியேறியோர் குடியிருப்பிலும் நடாத்தப்பட்டது. கேள்விக் கொத்துகள் நேர்முகப்பேட்டிகள் என்பவற்றின் மூலம் மொத்தம் 925 குடும்பங்கள் ஆராயப்பட்டன. இலக்குக் குழு வீடமைப்புக்காக எவ்வளவு வளத்தை ஒதுக்கியுள்ளது என்பதைக் கணிப்பதற்காக குடும்ப வருமானம், செலவு, சேமிப்பு, வீடமைப்பு கடன் இறுத்தல் முதலிய விபரங்கள் திரட்டப்பட்டன. அத்துடன் இலக்குக்குழுவுக்கு வீடமைப்பு நிதியளிப்பதற்கான நிறுவனங்களை மதிப்பிடுதல் பொருட்டு வீடமைப்பு நிதிவழங்கல், சொத்து அபிவிருத்தி செய்தல், காணீவிற்பனை என்ப

வற்றில் கட்டுப்பட்டுள்ள நிறுவனங்கள் 25 இவிரும்பு பெறப்பட்ட புள்ளிவிபரங்களும் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டன.

இவ்வாய்வு வீடமைப்புத் தேவை பற்றிய சில முக்கிய உண்மைகளை உணர்த்தியது. குறைந்த வருமானம் பெறும் குடும்பங்களிற் பெரும்பான்மையானவை தற்காலிக வசிப்பிடங்களிலேயே வாழ்கின்றன. இங்கு குடிசை மதிப்பீட்டு, புள்ளிவிபரத் திணைக்களம் அதன் அளவைகளில் பயன்படுத்தும் பொருள் வரையறையே "தற்காலிக வசிப்பிடம்" என்பதன் பொருள் வரையறையாகக் கொள்ளப்பட்டது. அதாவது, தென்னோலை, பனையோலை அல்லது நீண்டகாலம் உபயோகிக்க முடியாத பொருட்களால் அமைக்கப்பட்ட வசிப்பிடங்கள். எவ்வாறாயினும், குறைந்த வருமானம் பெறுவோர் தம் வசிப்பிட வசதிகளைத் திருத்திக் கொள்வதில் ஆழ்ந்த ஆர்வம் காட்டினர். தம் வீடுகளை ஓரளவு திருத்திக் கொள்வதற்கு ஆரம்பித்துள்ளவர்கள் தேவையான பணத்தை பல வழிகளில் திரட்டியுள்ளனர்; சொந்தச் சேமிப்பு; கடனாகப் பணத்தையோ பொருட்களையோ நன்பர்கள், உறவினர்கள், பணிகொள்வோர் என்பவர்களிடமிருந்து பெறல், பெற்றோர் கொடுக்கும் அன்பளிப்பு, என்பன.

குறைந்த வருமானமுள்ள குடும்பங்கள் வங்கிகளிலிருந்தோ நிதி நிறுவனங்களிலிருந்தோ நிதி பெறுவது அரிது. இவர்கள் 10-15 வருடங்களில் இறுக்கத்தக்க பெரிய கடன்களை ஒரே முறையில் பெறுவதைவிட 3-5 வருடங்களில் திருப்பிச் செலுத்தத்தக்க 1,000-5,000 ரூபா கடன்களைப் பெறவே விரும்புகின்றனர். இதற்குக் காரணம் தம் தகுதிக்குத் தக்க இவர்கள் பல படிகளிலேயே தம் வீடுகளைத் திருத்துகின்றனர். இத்தகைய கடன்களை முறையான நிதி நிறுவனங்கள் வழங்குவதில்லை.

வீடமைப்புக்கு இவர்கள் எவ்வளவு பணத்தை ஒதுக்கலாம் என்று பற்றிய தகவல்களும் பெறப்பட்டன. தகுதி என்பது வங்கிகள் அல்லது அரசாங்கத்திடம் பெறக்கூடிய கடன்களை மீட்டும் அதற்குரிய வட்டியையும் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கு மாதாந்தம் இக்குடும்பங்கள் சேமிக்கத் தக்க தொகை என வரையறுக்கப்பட்டது.

வீடமைப்புக்காக ஒரு குடும்பம் ஒதுக்கத்தக்க தொகை அவர்களின் 'தகுதி'யை மட்டும் பொறுத்ததன்று.

மற்றோர் முக்கிய அம்சம் வீடமைப்புக்கு அவர்கள் எந்தளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றனர் என்பதாகும். ஒரு குடும்பத்தவர் வீடமைப்புத் தேவையை நிறைவேற்றுவதை விட ஆடம்பர உடைகள், ஒரு மோட்டார் சைக்கிள், ஒரு வாஜெலிப் பெட்டி முக்கியமானது எனக் கருதினால் அதன் சேமிப்பை அதற்காகச் செலவிடும்.

ஒரு குடும்பம் வீடமைப்புக்கு முதல் முக்கியத்துவம் அளிப்பினுட்கூட அது செல்வழிக்கத்தக்க அளவுக்கு நிதியளிப்பு வசதிகளைப் பெற முடியாதவிடத்து அதன் சேமிப்புகள் வேறு தேவைகளுக்குக் காக்கச் செலவிடப்பட்டுவிடும். எனவே மேலே பொருள் வரையறை செய்யப்பட்ட "தகுதி" நிலையிலிருந்து உண்மையான சேமிப்புத் தொகை வித்தியாசப்படலாம்.

குறைந்த வருமானக் குழுக்களைப் பொறுத்தவரை வீடமைப்புக்கான தகுதி என்பது திட்டவாட்டமான ஒரு கருத்தாகாது. வாழிடப் பணிப்படை 1983ல் செய்த 'தகுதி' அல்லது செல்வழிக்கத்தக்க நிலை பற்றிய மதிப்பீட்டின் அடிப்படையில், இக்குடும்பங்கள் தவணை முறையில் வீடுகளை வாங்குவதற்கான திட்டத்தின் அடிப்படையில் பணஞ் செலுத்துவதற்காக குறைந்தபட்சம் மாதம் 50 ரூபாவைச் சேமிக்க முடியும் என்று நம்பப்பட்டது. ஆனால் இக்குடும்பங்கள் சேமிக்கத்தக்க தொகை எதிர்பார்க்கப்பட்ட தொகையை விட மிகக்குறைந்தது என்பது, இவற்றுக்கு வரடனைக் கொள்வனவு அடிப்படையில் வீடுகள் கொடுக்கப்பட்டபின் நடாத்தப்பட்ட அளவைகளிலிருந்து தெரிய வந்தது.

செல்வழிக்கக்கூடிய நிலைக்கும் உண்மையான சேமிப்புக்கும் இடையிலான சமநிலையின்மைக்குக் காரணமாக இருவீடயங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன; ஒன்று, முக்கியத்துவத்தில் மாற்றம், திருப்திகரமான ஒரு வீடு கிடைத்து விட்டால் பின்னர் வாடகையைச் செலுத்துவதற்கு சேமிப்பில் உள்ள ஆர்வம் குறைந்து விடுகிறது. இதனால் தளபாடங்கள், வீட்டுக்குத் தேவையான மின் கருவிகள், உடை போன்றவற்றுக்குக் கூடிய முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது. திருந்திய வீட்டு நிலைமைகளுக்கேமைய சமூக அந்தஸ்தைக் காப்பதற்கு இவை அவசியமெனக் கருதப்படுகிறது. மற்றது, சுற்றாடல் மாற்றம் காரணமாக வாழ்க்கைச் செலவில் ஏற்

ஜினதாசு மெதகெதர

படும் அதிகரிப்பு வழக்கமாக குறைந்த வருமானமுள்ள குடும்பங்கள், அவற்றின் சுற்றுப்புறங்களிலிருந்து தினமும் வீடு, தேங்காய், மரக்கறி முதலிய வற்றை அனேகமாக இலவசமாகப் பெற்றுக்கொள்கின்றன. அத்தகைய ஒரு குடும்பம் ஒரு வீடமைப்புத்திட்டத்திற்குக் குடிபெயர்ந்தால் அதுகண்ணுக்குப் புலப்படாத இந்த வருமானத்தை இழக்கிறது.

குறைந்த வருமானமுள்ள குடும்பங்களுக்கு ஒரு வர்த்தக வங்கி கடன் வழங்க வேண்டுமானால் அப்போது நிலவிய கடன் தொடர்பான விதிகள் மீறப்பட வேண்டியிருந்தது. எனவே இந்நிறுவனங்களில் குறைந்த வருமானமுள்ள குடும்பங்கள் கடன் பெற இயலவில்லை. மறுபுறம் அரசு அடமான, முதலீட்டு வங்கி போன்ற அரசு நிறுவனங்களின் கடன் திட்டங்களும் இக்குடிக்குப் பயன்படவில்லை.

ஒரு கருத்து, குறைந்த வருமானமுள்ளவர்களுக்கு நேரடியாகவெகிப்பிடம் வழங்குவதற்குப் பதில் பயிற்சியிலும் வீரிவாக்கப்பணியிலும் கூடிய கவனஞ் செலுத்தப்பட வேண்டும் என்பதாகும்.

மிகச் சிறிய அளவிலான கடன் தொகையே மிகப்பெறுப்பானது; மொத்தமாக முதலில் செலுத்த வேண்டிய பணத்தொகை போன்றவை. தே.வீ.அ. அதிகாரச் சபை இதனைச் செயல் வேண்டும் என்றும் இதற்காக அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்கள், தொழினுட்ப உத்தியோகத்தர்கள், பிரிவு உத்தியோகத்தர்கள், வங்கிக் கடன் உத்தியோகத்தர்கள் ஆகியோரைக் கொண்ட குழுக்களை அமைக்கலாம். இக்குழுமங்கள், கூட்டுறவு வீடமைப்புச் சங்கங்கள் மூலமாக அல்லது கிராம அபிவிருத்திச் சங்கங்கள் மூலமாக குறைந்த செலவில் வீடுகளை அமைப்பதற்கான திட்டங்கள் வகுத்து, அமுல் செய்வதில் பயிற்றப்படலாம்.

குறைந்த செலவிலான வீடுகளை அமைப்பதற்கு நிதியளிப்பதற்கான வளங்களைத் திரட்டுவதற்கு ஒருங்கிணைந்த திட்டம் ஒன்று வகுக்கப்படலாம் எனவும் கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டது. இதற்காக ஒப்பந்த சேமிப்புத்திட்டங்கள் பயன்படுத்தப்படலாம். சம்பந்தப்பட்ட அமைப்புகளின் பிரதேச உத்தியோகத்தர்களின் கண்ணாப்பு, இத்திட்டத்தினால் பயனடையவிருப்போர் தொடர்ந்து திட்டத்தில் பங்குபற்றல் என்பவை இத்திட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்களாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டன.

கொழும்பிலும் சுற்றுப்புறங்களிலும் காணிகளின் பெறுமதி 1978 ஆம் ஆண்டின் பின் முன்னொருபோதுமில்லாதவாறு அதிகரித்தது. இவ்விலைத்திகரிப்பு, வீடுகட்டுதல், வர்த்தகத் தாபனங்களுக்கான கட்டிடங்கள், அலுவலகக் கட்டிடங்கள் அமைத்தல் தொடர்பான பல பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவித்தது. காணி விலையேற்றம், கொழும்பிலும் சுற்றுடல்களிலும் வதியும் வருமானம் குறைந்த. நடுத்தர வருமானம் உள்ள வகுப்பினர் மீது நேரடித் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. குடிசைகள், சேரிகளில் வாழ்வோர் அதிக விலை கொடுத்து காணிகளை வாங்க முடியவில்லை. அதனால் அவர்கள் தொடர்ந்து சுகாதாரக்கேடான பகுதிகளில் வாழ்கின்றனர். எவ்வாறாயினும், அரசாங்கம், சேரி தரமுயர்த்தல் திட்டத்தின் கீழ் சேரிக் குடியிருப்பாளர் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்குப் பல நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளது.

பத்து இலட்சம் வீடுகள் அமைக்கும் திட்டத்தின் ஓர் உப திட்டமான நகர்ப்புற வீடமைப்பு உப திட்டமும் சேரிவாழ் மக்களின் வீட்டுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் நோக்கத்துடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. நகர்ப்புற அபிவிருத்தி அதிகார சபையின் கீழ் ஒரு காணி வங்கி தாபித்தலும், நகர்ப்புற வீடமைப்பு உப திட்டத்தின் நவகம் கருத்தும் குறைந்த வருமானமுள்ள நகர்ப்புற வாகிசுக்குக் காணி வாங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டனவாகும். இவர்களில் பெரும்பாலோர் சேரிவாசிகளாவர். இத்திட்டம் குறிப்பாகக் கொழும்பு நகரில் சிறப்பாகச் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. எவ்வாறாயினும், கொழும்பு நகரிலும் சுற்றுப்புறங்களிலும் காணித் தட்டுப்பாடும் விலை ஏற்றமும் இன்

னும் பெரும் பிரச்சினைகளாகவுள்ளன.

காணிகளின் உயர்ந்த விலை சேரிவாசிகளை மட்டும் பாதிக்கவில்லை; அரசாங்கப் பணியாளர்களையும் மாதச் சம்பளம் பெறுவோரையும் உள்ளடக்கிய நடுத்தர வருமானமுள்ளவர்களையும் பாதிக்கிறது. ஒரு வீட்டைக் கட்டுவதற்கு அவர்கள் காணியின் மொத்த விலையில் குறைந்த பட்சம் 40 சதவீதத்தையேனும் கொடுத்துவ வேண்டியுள்ளது. அவர்கள் வாழ விரும்பும் பகுதியிலிருந்து வேறிடத்துக்குப் பெயர்ந்து செல்லவேண்டும். சொத்து அபிவிருத்தி செய்வோர் கட்டிய வீடுகளின் விலை அபரிமிதமாக இக்காலப்பிரிவில் அதிகரித்தது. ஆகையால் இவ்வகுப்பினர் இவற்றை வாங்க முடியவில்லை. அரசாங்கம் சொத்து அபிவிருத்தியாளருக்கு வரிவிலக்களித்தும் வேறு வகையிலும் ஊக்கமுடையதெனினும் அவர்களின் வீடமைப்பு நடவடிக்கைகள், குறைந்த அல்லது நடுத்தர வருமானமுள்ளவர்களுக்கு உதவவில்லை.

நகரிலும் சுற்றுப்புறங்களிலும் காணி, சொத்துக்களின் விலை அதிகரிப்புக்கு இரு காரணிகளுண்டு. ஒன்று 1977 க்குப்பின் நாட்டில் நிலவிய பொதுவான பொருளாதார நிலை. மற்றது, அதே காலப்பிரிவில் அதிகரித்த வீடமைப்பு முயற்சிகள். நாணய வழங்கல் ஐந்து மடங்கு அதிகரித்தது. தாராள பொருளாதார முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டமை, பிறநாணயங்களுக்கெதிராக ரூபா மிதக்க விடப்பட்டமை, சேமிப்புகளுக்கு அளிக்கப்பட்ட பல்வேறுவகை ஊக்கம், மத்திய கிழக்கில் அளிக்கப்பட்ட வேலை வாய்ப்பு, இரத்தினக்கல்,

சேவைத் துறைகள் விரிவாக்கம், வர்த்தக நடவடிக்கைகள் அதிகரித்தமை - இவற்றின் விளைவாக நாணய வழங்கல் அதிகரித்தது. இக்காரணிகள் நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ காணி நிலங்களின் விலை ஏற்றத்துக்கு ஏதுக்களாக அமைந்தன எனத் தோன்றுகிறது.

1978 ஆம் ஆண்டின் பின்மேற்கொள்ளப்பட்ட வீடமைப்பு நடவடிக்கைகளின் அதிகரிப்பு கொழும்பிலும் சுற்றுப்புறங்களிலும் வீடமைப்புக்கான காணிகளுக்குப் பெரும் தட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்தியது. அரசாங்கத்தின் ஒரு இலட்ச வீடமைப்புத் திட்டம் 10 இலட்ச வீடமைப்புத் திட்டம் என்பவற்றுடன் வீடமைப்பு முயற்சிகளை ஊக்குவிப்பதற்கும் அரசாங்கம் பல நடவடிக்கைகளை எடுத்தது. சொத்து அபிவிருத்தியாளர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட ஊக்கப் பணவுதவியும் வரிவிலக்கும் இதிலடங்கும். எவ்வாறாயினும், 1983 ஆம் ஆண்டின் பின்பே சொத்து அபிவிருத்தியாளர்கள் வீடுகட்டுவதில் ஈடுபட்டனர். அதற்கு முன்னர் அவர்கள் பெருந்தோட்டக் கொடுக்கல் வாங்குகளிலும் காணிகளைப் பிரித்து விற்பதிலும் கூடிய கவனஞ் செலுத்தினர். கொழும்பிலும் சுற்றுப்புறங்களிலும் காணி, சொத்துச் சந்தை பெரும்பாலும் பெருந்தோட்ட நிறுவனங்களாலேயே நடாத்தப்படுகிறது: ஆனால், காளான் போல முளைத்துள்ள நிறுவனங்கள் வீடுகளைக் கட்டி, வாடிக்கைக்காரர்களுக்கு இலகுவாகப் பணஞ் செலுத்தும் திட்டங்களின் அடிப்படையில் கொடுக்கின்றன. தனியார்துறை காணி விற்பனையிலும் சொத்து அபிவிருத்தியிலும் கடுமையாக ஈடுபட்டதனாலும் அவர்களின் உயர் அழுத்த சந்தைப்படுத்தல் உபாயங்களாலும் கொழும்பிலும் ரத்மலானை, தெகிவளை, மகரகமை, கோட்டே, பத்தரமுல்லை, ஹோமாகமை, கிரிபத்கொடை ஆகிய சுற்றுப்புறங்களிலும் காணி விலைகள் அபரிமிதமாக உயர்ந்து சென்றன.

கொழும்பு நகரின் காணி உபயோகப் பாங்கு பிற நகர்ப்புறங்களிலிருந்து குறிப்பிடத்தக்களவு வித்தியாசமானதாகும். நாட்டின் பிரதான நகரம் என்ற வகையில் அது அரசாங்க முயற்சிகளின் மையமாகவும் விளங்குகிறது. அனைத்து அரசாங்க அமைச்சுக்களும் திணைக்களங்களும் பெரும் மொத்த வர்த்தகத் தாபனங்களும் கொழும்பில் அமைந்துள்ளன. நாட்டின் பிரதான துறைமுகம், குதங்கள், கொள்கல நிலையங்கள், விமானத்துறை என்பன கொழும்பில் அமைந்திருப்பதும் காணி உபயோகப் பாங்கின் மீது செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளன. நகரில் வர்த்தக, கைத்தொழில் நடவடிக்கைகள் கூடுதலாக மேற்கொள்ளப்படுவதாலும் நிர்வாக முயற்சிகள், பிறமுயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படுவதாலும் கொழும்பு மாநகரசபைப் பிரதேசத்தின் காணி உபயோகப் பாங்கு பிற நகர்ப்புறங்களின் பாங்கை விட வேறுபட்டுக் காணப்படுகிறது. இவற்றுடன் பாரிய நிர்மாண நடவடிக்கைகளும் அதிகரித்தமையால் காணி விலைகள் அதிகரித்தன. கொழும்பு நகர வர்த்தக வலயத்தில் 1986 ல் நிலவிய ஒரு பேச் காணியின் விலை 25,000/- ரூபா. இது வியக்கத்தக்க வகையில் 2,50,000 ரூபாவாக அதிகரித்துள்ளது என்பது ஓர் ஆய்விருந்து தெரிகிறது.

தற்போது கொழும்பில் நிலவும் காணிவிலை 1986 ல் இருந்ததைவிட 20-25 சதவீதத்தால் அதிகரித்துள்ளது. கொழும்பு நகருக்குள்ளும் வியாபார மையங்களான கொழும்பு 1, 2, 11, 12, 10, 4 (பம்பலபிட்டியா) 3 (கொள்ளப்பிட்டி), மதிப்புக்குரிய வாசஸ்தலப் பிரதேசமான கறுவாக்காடு, ஹவலொக்டவுன் ஆகிய பகுதிகளில் காணிவிலை ஏனைய பகுதிகளை விடக் கூடுதலானதாகும்.

இவ்வாறாக கொழும்பின் சுற்றுவிட்டாரங்களில் உள்ள காணிகளின் விலை 1978 ஆம்

ஆண்டின் பின் கடுமையாக உயர்ந்துள்ளது. 1978 ஆம் ஆண்டில் பத்தரமுல்லையில் தான் காணி விலை மிகக் குறைவாக இருந்தது. (பேர்ச் ஒன்று ரூ. 600/-); நாவலையில் மிகக்கூடிய விலை (ரூ. 4,500/-) நிலவியது. 1979 ல் மிகக்குறைந்த விலை (ரூ. 1000/-) பத்தரமுல்லையிலும், கிரிபத்கொடை, கோட்டை ஆகிய பகுதிகளிலும் நிலவியது. நாவலையிலும் தெகிவளையிலும் மிகக்கூடிய விலையான (ரூ. 8000/-) பதிவு செய்யப்பட்டது. அவ்விரு ஆண்டுகளிலும் படிப்படியாக விலை உயர்ந்தது. ஆனால், 1980 முதல் விலைகள் துரிதமாக உயர்ந்தன. 1980 ல் கிரிபத்கொடையில் குறைந்த விலை (ரூ. 1500/-) தொடர்ந்து இருந்து வர, நுகேகொடையில் வழக்கத்துக்கு மாறான விலை ஏற்றம் காணப்பட்டது (ரூ. 20,000/-). 1981 ல், முன்னைய ஆண்டுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் மேலும் அதிகரித்தது. 1981 முதல் இந்நிலை - மிகக்குறைந்த விலை (ரூ. 2,000/-) கிரிபத்கொடையிலும் (ரூ. 25,000/-) நுகேகொடையில் மிகக் கூடிய விலையும் இருந்தன. பிற பகுதிகளிலும் பொதுவாக காணிகளின் விலை உயர்ந்தாலும் 1986 வரை குறிப்பிடத்தக்க விலையேற்றம் ஏதும் காணப்படவில்லை. 1986 முதல் மீண்டும் விலை ஏறத் தொடங்கியது; 1987 ல் மிகக்குறைந்த விலை (ரூ. 5,000/-) கிரிபத்கொடையிலும் மிகக்கூடியவிலை நுகேகொடையிலும் (ரூ. 47,000/-) பதிவாயின.

நூற்றுவிதத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், கொழும்பு நகரின் சுற்றுப்புறங்களில் 1978-87 காலப்பிரிவில் காணி விலைகளின் ஏற்ற இறக்கம் தொடர்பான சில முக்கிய போக்குகளைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. 1979 ல் காணிகளின் மிகக் குறைந்த விலை அதிகரிப்பு ரத்மலானையில் பதியப்பட்டது. இது முன்னைய ஆண்டை விட 150 சதவீதம் கூடியதாகும். தெகிவளையில் பதிவாகிய மிகக் கூடிய விலையின் அதிகரிப்பு 100

சதவீதமாகும். பிற பகுதிகளில் விலையதிகரிப்பு படிப்படியாக நிகழ்ந்தது. 1980 ஆம் ஆண்டுக்கு முந்திய ஆண்டுமும் அடுத்த ஆண்டுமும் ஒப்பிடுகையில் 1980 ஆம் ஆண்டிலேயே கடுமையான அதிகரிப்பு இடம் பெற்றுள்ளது. மிகக்குறைந்த விலை 33.3 சதவீதத்தாலும் மிகக்கூடிய விலையில் 185.7 சதவீத அதிகரிப்பும் பதியப்பட்டது. இவ்விரு அதிகரிப்புகளும் நுகேகொடைப் பகுதியிலேயே பதிவாயின. குறிப்பிடத்தக்க மற்றோர் அம்சம் கோட்டே பகுதியில் ஏற்பட்ட விலையேற்றமாகும். அங்கு 1980ல் மிகக்குறைந்த விலை 100 சதவீதத்தாலும் மிகக்கூடிய விலை 400 சதவீதத்தாலும் அதிகரித்தன. இதுவே 1978-87 காலப்பிரிவில் பதிவான மிகக்கூடிய விலையேற்றமாகும். 1981-86 காலப்பிரிவில் நிகழ்ந்த விலையேற்றம், விலையேற்றத்தாழ்வில் கிரமமான ஒரு பாங்காகத் தோன்றுகிறது. எனினும், 1982 முதல் 1986 வரை விலை ஏற்றத்தாழ்வில் குறி

பிடத்தக்க எப்போக்கும் அவதானிக்கப்படவில்லை. ஆனால், 1984 முதல் எல்லாப் பகுதிகளிலும் காணிவிலைகள் மும்முரமாக அதிகரித்து வந்துள்ளன. 1986 முதல் மிகக்குறைந்த விலையிலும் கூடிய விலையிலும் அதிகரிப்புப் போக்கு அவதானிக்கப்பட்டது. 1986ல் மிகக்குறைந்த விலையில் மிகக்கூடிய விலையேற்றம் (37.5 சதவீதம்) பத்தரமுல்லையில் பதிவாக, மிகக்கூடிய விலையின் அதிகரிப்பும் (100 சதவீதம்) அப்பகுதியிலேயே பதிவாகியது.

எவ்வாறாயினும், காணிகளின் மிகக்கூடிய விலை 1987ல் பெருமளவில் மாற்றமடைந்தது. அப்பொழுது மிகக்கூடிய அதிகரிப்பு (40 சதவீதம்) தெகிவளையில் பதிவு செய்யப்பட்டது. 1986ன் பின் ஏற்பட்ட விலையேற்றம் பத்தரமுல்லைப் பகுதியில் புதிதாக ஏற்பட்டுள்ள அதிகரித்த காணித் தேவையைப் பிரதிபலிக்கிறது.

இலங்கையில் தனியார்துறை ஆதன அபிவிருத்தி

ஜினதாச மெதகெதர

சென்ற பத்தாண்டுகளில் சொத்து அபிவிருத்தி இலங்கையின் வீடமைப்புத் திட்டத்துடன் தொடர்புடைய முக்கியமான முயற்சியாக விளங்கி வந்துள்ளது. சொத்து அபிவிருத்தி எனும் கருத்து பல முயற்சிகளை உள்ளடக்கியதாகும். பெருந்தோட்டக் கொடுக்கல் வாங்கல், வதிவு, வர்த்தக, கைத்தொழில் நோக்கங்களுக்காகவும், வீடுகள், அலுவலகக் கட்டடங்கள், வர்த்தகக் கட்டடங்கள் முதலியன அமைப்பதற்காகவும் காணிகளைப் பிரிக்தல் போன்ற நடவடிக்கைகள் இதிலடங்கும். இக்கருத்து இரண்டாம் உலகப் போருக்குப்பின் பயன்படுத்தப்பட்டது. இலங்கையில் சொத்து அபிவிருத்தி செய்தல் பற்றிய கருத்து 1950 ஆம் ஆண்டுத் தொடரின் பிற்பகுதியில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. ஆயினும், இந்நடவடிக்கையை மேற்கொண்டோரின் தொகை 1977 வரை மாறாது இருந்தது. இலங்கையில் சொத்து அபிவிருத்தியை மேற்கொண்ட முதலாவது தலைமுறையினர் 1950-1965 காலப்பிரிவைச் சார்ந்தவர்களாவர். அவர்கள் தம் முயற்சிகளை 1950 தொடரின் பிற்பகுதியில் கொழும்பில் ஆரம்பித்தனர். இவர்களுள் காணி முகவர் களும் காணி உபபிரிவு செய்வோரும் சுறுசுறுப்புடன் இயங்கினர். முதலாவது காணி அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கான மூலதனம் வர்த்தக, விவசாயக் கூறுகளிலிருந்து வந்தது. முதல் தலைமுறை சொத்து அபிவிருத்தியாளரிடையே காணப்பட்ட பொதுவான சிறப்பியல்பு பல்வேறு சொத்து உருமாற்ற உபாயங்களும் விவசாயக் காணிகளை கட்டடக் காணிகளாக மாற்றுவதுமாகும். இக்காலப்பிரிவில் சிறிய அளவிலான காணி விற்பனையும், ஏலமிடலும் கொழும்பில் நடைபெற்றன. முதலாவது வரையறுத்த பொறுப்புள்ள கம்பெனி உருவாக்கப்பட்ட 1960, 1962ம் ஆண்டுகளில் மேலும் மூன்று கம்

பெனிகள் தாயிக்கப்பட்டன. இக்கம்பெனிகளுக்கு, குறிப்பாகக் கொழும்பு நகரிலும் சுற்றுப்புறங்களிலும் காணிச் சந்தையில் அனேகமாக ஏகபோக உரிமை இருந்தது. 1960 தொடரின் தொடக்கத்தில் மூலதனச் சேகரிப்புக்குச் சொத்துச் சந்தையே சிறந்தது என்பது நிரூபிக்கப்பட்ட ஒரு விடயமாயிற்று.

வரி விடுதலை போன்ற அரசாங்க ஆதரவு காரணமாக 1960 தொடரின் பிற்பகுதியில் தனியார்துறை, சொத்து அபிவிருத்தி முயற்சிகள் அதிகரித்தன. 1965 இல் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட தாராளக் கொள்கையின் பயனாக பெருமளவு வெளிநாட்டுத் தவிசுடைக்கவே பொருளாதார நடவடிக்கைகள் பெருகி செல்வந்த நடுத்தர வகுப்பு ஒன்று உருவாயிற்று. குறிப்பாக நகரத்தில் இவ்வகுப்பு தோன்றியது. சொத்து அபிவிருத்தியல்லாத பிறதுறைகளில் மூலதனத்தைத் திரட்டியிருந்த சில கம்பெனிகளுக்கு, சொத்து அபிவிருத்தித் துறையில் மூலதனத்தையிடுதல் புதுத் துறைகளில் முதலீடு செய்வதற்கான ஒரு வாய்ப்பாகவும் அமைந்தது. இவற்றிற் பெரும்பாலானவை நிதியளிப்பிலும் இறக்குமதி வர்த்தகத்திலும் ஈடுபட்டன. எவ்வாறாயினும், 1979-84 கபிட்ச காலப்பிரிவில், பிறதுறைகளை விட இத்துறையில் கூடிய இலாபத்தை எதிர்பார்த்து இத்துறையில் பிரவேசித்தவர்கள், சொத்து அபிவிருத்தித் துறைக்குப் புதியவர்களாவர். அவர்களின் முயற்சியின் விளைவாக கர்ணி விற்பனையும் கட்டடக் காணித் துண்டுகளும் அதிகரிக்க காணியின் விலையும் அதிகரித்தது. 1970 தொடரின் தொடக்கத்தில் இத்துறையில் அரசு தலையிட்டதனால் முயற்சிகள் தளரத் தொடங்கின. எவ்வாறாயினும், 1972 இல் குறுகிய

காலத்துக்கு நடவடிக்கைகள் சுறுசுறுப்படைந்தன. ஆனால், 1972 ஆம் ஆண்டின் பின் காணிச் சீர்திருத்தச் சட்டம், 1972ன் வாடகை கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம், காணி உச்சவரம்புச் சட்டம் என்பவற்றின் காரணமாக சொத்து அபிவிருத்தியாளர்களுக்குக் குறைந்த விலையில் காணிகள் பெறக் கூடிய வாய்ப்புக் கிட்டியது. ஆனால் உயர்மட்ட, நடுத்தர வருமான வகுப்பினரிடையே வீட்டுக் காணித் தேவை குறைய ஆரம்பித்தது. எனினும் இக்காலப் பிரிவில் முதலீடு செய்தல் இத்துறையிலிருந்து பிற துறைகளுக்குக் கணிசமான அளவுக்கு மாற்றப்படவில்லை. வழக்கமாக, தாராள பொருளாதார முறைகளிலேயே சொத்து அபிவிருத்தித் துறையிலிருந்து முதலீடு வேறு துறைகளுக்கு மாற்றப்படுகிறது.

1978-84 காலப் பிரிவு சொத்து அபிவிருத்தித் துறைக்கு ஒரு சுபிட்ச காலமாகும். இக்காலப் பிரிவில் இத்துறையில் பல சிறப்பம்சங்கள் காணப்பட்டன. ஒன்று குறிப்பாக கொழும்பு நகரில் சொத்து அபிவிருத்தி செய்வோரின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தமையாகும். சுற்றுப்புறங்களான மகரகமை, ஹோமாகமை, தெகிவளை, ரத்மலானை, கிரிபத் கொடை போன்ற பகுதிகளிலும் இவர்களின் எண்ணிக்கை துரிதமாகப் பெருகிற்று. அரசாங்க, தனியார் துறைக் கம்பனிகள் உருவாகின. மற்ற அம்சம் காணிகள் துண்டாடப்பட்டதும் கட்டடங்களுக்கான காணிகளின் விற்பனையுமாகும். இக்கம்பனிகளிற்கில ஒன்றிணைக்கப்பட்டு வீடமைப்பு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டன.

1983 வரை, 1959-1973 ஆம் ஆண்டுக் காலப்பிரிவில் ஒன்றிணைக்கப்பட்ட முதலாவது சொத்து அபிவிருத்தியாளர் பரம்பரையினராலேயே சொத்துச் சந்தை கட்டுப்படுத்தப்பட்டு வந்தது. 1978-84 காலப்பிரி

வில் ஏற்பட்ட சுபிட்சம் காரணமாக புது அபிவிருத்தியாளர் பரம்பரையொன்று தோன்றியது. இவர்கள் காணி அபிவிருத்திக்குப் பதில் வீடமைப்பு அபிவிருத்தியில் ஈடுபட்டனர். இக்காலப் பிரிவில் அதிகரித்து வந்த பணவீக்கம் சொத்துச் சந்தைக்குப் பேருக்கமளித்தது. வீடமைப்போருக்கும் விற்பவர்களுக்கும் அளிக்கப்பட்ட வரி ஊக்கப்பாடுகள் காரணமாக 1983 முதல் இத்துறை முதலீடு செய்வதற்கான குறிப்பிட்ட ஒரு துறையாக மாறிற்று. சொத்து அபிவிருத்தியாளர் மூலமாக வீடமைப்பை ஊக்குவிக்கு முகமாக அரசாங்கம் வரிவிலக்குகளையும் ஊக்கப்பாடுகளையும் அளித்தது. 1988 ஆம் ஆண்டின் வரவு செலவுத்திட்ட யோசனைகள் வீடுகள் கட்டி விற்பனை செய்வது தொடர்பாக உண்ணாட்டு இறைவரிச் சட்டத்தின் 21 ஆம் பிரிவைத் திருத்தின. தனிப்பட்டோரும், கம்பனிகளும் விற்பனை செய்யும் வீடுகள் அடுக்குவீடுகளில் இருந்து கிடைக்கும் இலாபத்தில் 75 சதவீதத்துக்கு வரிவிடுதலை அளிக்கப்பட்டது. தளப்பரப்பு 3000 சதுர அடியிலிருந்து 2000 ச. அடியாகக் குறைக்கப்பட்டது. இது 1988-4-1 ஆந்திகதியிலிருந்து அமுலுக்கு வரவிருந்தது. நகர்ப்புற, உபநகர்ப்புறங்களின் காணிகள் பொருளாதாரத்தில் வகிக்கும் பங்கின் காரணமாக காணிகளின் விலை கடுமையாக உயர்ந்ததோடு வீடுகளும் கட்டடங்களும் அமைப்பதற்கான காணித் தேவை அதிகரித்தது. இக்காலப்பிரிவில் ஏற்பட்ட பொதுவான அபிவிருத்தி சொத்து அபிவிருத்தியாளர்களுக்கே கூடிய பயனளித்தது. நகர்ப்புற அபிவிருத்தி அதிகாரசபை தாபிக்கப்பட்டமையும் அபிவிருத்திப் பிரதேசங்களுக்கான போக்குவரத்து வசதி விருத்தி செய்யப்பட்டமையும் அபிவிருத்தியாளருக்குப் பயனளித்த முக்கிய இரு நடவடிக்கைகளாகும். இக்காலப் பிரிவில் ஏற்பட்ட ஒரு மாற்றம் சொத்து அபிவிருத்தியிலிருந்து முயற்சிகள் வீடமைப்புக்கு மாற்றப்பட்டதாகும்.

எவ்வாறாயினும், முதலீடு செய்வதற்குப் போதிய மூலதனம் பெறுவது அபிவிருத்தியாளர்களுக்கு ஒரு பிரச்சினையாக இருந்தது. காணிக் கொள்வனவு, தொடக்கச் செலவுகள், நிர்மாணம் என்பவற்றுக்கான செலவு போன்றவற்றுக்காக குறிந்த வணை நிதி தேவைப்பட்டது. இவ்வாறு பெற்ற கடனைத் தீர்ப்பதற்காக நீந்தவணைக் கடன் வசதிகள் தேவைப்பட்டன. அடமான நிதி முறையொன்று தாபிக்கப்பட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. இதன் காரணமாக அரசு அடமான, முதலீட்டு வங்கி தாபிக்கப்பட்டது. இலங்கை அடமான வங்கியும் விவசாய, கைத்தொழில் கடன் கூட்டுத்தாபனமும் இணைக்கப்பட்டு இவ்வங்கி தாபிக்கப்பட்டது. இவ்வங்கி தாபிக்கப்பட்டமை இலங்கையில் வீடமைப்பு நிதியளிப்பில் ஒரு முக்கிய நடவடிக்கையாகும். இவ்வங்கி வீடமைப்பு அபிவிருத்தியாளர்களுக்கும் தனிப்பட்டவர்களுக்கும் நிதி வழங்கும் முன்னணித் தாபனமாகும். பின்வரும் நோக்கங்களுக்காக இவ்வங்கி வீடமைப்பு நிதி வழங்குகிறது.

1. வீடுகள்/அடுக்கு வீடுகள் கட்டுதல் அல்லது வீடுகள்/அடுக்கு வீடுகள் கொள்வனவு செய்தல்.
2. புதியதல்லாத வீடுகள், சொத்துக்கள் கொள்வனவு செய்தல்.
3. வதியும் வீடுகளைப் பெரிதாக்கல்.
4. கட்டடம் அமைப்பதற்கான காணிகள் கொள்வனவு செய்தல்; கடன் கொடுக்கப்பட்டு ஓராண்டு காலத்திற்குள் வீடு கட்ட ஆரம்பித்தல் வேண்டும் என்ற நிபந்தனை மீது.
5. வதியும் வீடுகள்/அடுக்கு வீடுகள் அமைப்பதற்கான சொத்து அபிவிருத்தி செய்வோருக்குக் கடன்கள்.
6. வதியும் வீடுகளைப் பழுதுபார்த்தல், திருத்தியமைத்தல்.

(22 -ம் பக்கம் பார்க்க)

வீடும் இல்லமும்-இந்திய அனுபவம்

லலிதா தாஸ்

திருமதி லலிதா தாஸ் செயலாற்றும் ஒரு கட்டிடக்கலைஞராவார். பம்பாய் பெண்கள் நிலையத்தின் உறுப்பினர் ஒருவரான இவர், இவ்வாய்வுக் கட்டுரையைச் சென்ற ஆண்டு 'பெண்களும் வீடமைப்பு வாரமும்' என்ற கருப்பொருள் பற்றி நடைபெற்ற கருத்தரங்கில் சமர்ப்பித்தார்.

பெண்களே வீட்டைப் பிரதானமாகப் படுன்படுத்துகின்றனர். அவர்களின் பெரும்பாலானோருக்கு வீடு என்பது வாழிடம் மட்டுமல்லாது வேலைக்களமாகவும் விளங்குகிறது. எனினும், அவர்கள் வீடமைப்பில் அதிக மதிக்கம் ஒதுக்கப்படுகிறார்கள். வீடமைப்புத் திட்டங்களில், குடும்ப அடிப்படையில் தேவைகள் கணிக்கப்பட்டு வீட்டுத் தலைவரின் தேவைகளுக்கு ஏற்றவாறு வடிவமைப்பு, அமைவிடம் என்பனவும் பிற அம்சங்களும் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை ஆண்மகனே எப்பொழுதும் வீட்டுத் தலைவராகக் கொள்ளப்படுகின்றார். ஐ. நா. வின் நுண்ணய்வுகளின்படி மூன்றில் ஒரு பகுதிக்கு மேற்பட்ட வீடுகளுக்குப் பெண்களே தலைமை தாங்குகின்றனர். ஆனால் இவ்வண்மை, வீட்டின் வடிவமைப்பிலோ, வீடமைப்பில் பெண்கள் பெறும் பங்கிலோ பிரதிபலிப்பதில்லை. உண்மையில் வீடமைப்பில், பெண்களுக்கு அளிக்கப்படும் பங்கு பெண்கள் சமுதாயத்தில் வகிக்கும் நிலைக்கு எடுத்துக் காட்டாக விளங்குகிறது.

இக் கட்டுரை பின்வரும் அம்சங்களை விளக்க விழைகிறது:

- வடிவமைப்பிலும் இட உபயோகத்திலும் சமூக அந்தஸ்தைப் பொறுத்த வேறுபாடுகள், பெண்களே வடிவமைப்புக்களைத் தயாரித்து வீடுகளைக் கட்டும் சமூகங்களில் அவர்களுக்குள்ள தீர்மானத் தத்துவங்கள்.

- ஆண்களுக்கு அதிகமதிக்கம் சாதகமான வகையில் முறைமை மாறுவதற்கான காரணங்கள்.
- வீடமைப்பு முறையில் பெண்களுக்கு அதிகாரமளிப்பதற்கான போராட்டம்.

பெண்கள் வடிவமைத்துக் கட்டும் வீடுகள்

இந்தியாவின் பல சமூகங்களில் பெண்கள் தமது வீடுகளைத் தாமே வடிவமைத்து நிர்மாணித்து வந்துள்ளனர். இத்தகைய சமூகங்களின் எண்ணிக்கை இப்பொழுது குறைந்து விட்டதெனினும் வீடுகட்டும் பெண்கள் இன்றும் உள்ளனர். கிராமப்புறங்களில் காணப்படும் இத்தகைய சமூகத்தினர் பெரும்பாலும் இடையர்கள், பழங்குடி மக்கள், நாடோடிகள் என்போராவர். இச் சமூகங்களுக்குப் பொதுவான சில சிறப்பம்சங்களுண்டு. ஆணும் பெண்ணும் ஒருவரில் ஒருவர் தங்கியிருக்கும் நிலையும் பெண்களின் வேலை பொருளாதார ரீதியில் ஆதிக்கபூர்வமானது என்பதும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. வீட்டு வேலைகளுக்குரிய பொறுப்பு பெண்களுடையது. எனினும் விறகு, மருந்து மூலிகைகள் சேகரித்தல் போன்ற வெளி வேலைகளையும் பெண்கள் செய்கின்றனர். பண்ணைப் பொருட்கள், ஆணும் பெண்ணும் இணைந்து உற்பத்தி செய்யும் பொருட்கள் என்பவற்றை சந்தைக்குக் கொண்டு சென்று விற்பனை பெண்களின் பொறுப்பாகும். மறுபுறம் வீட்டு வேலை கீழ்த்தரமானது எனக்கருதாமல் ஆண்களும் வீட்டிலிருக்கையில் வீட்டு வேலைகளில் பெண்களுக்கு உதவுகின்றனர்.

இச் சமூகங்களில் ஆண்களும் பெண்களும் தாராளமாகக் கலந்

துறவாடி, குடும்ப, சமூகவீடியங்களில் தீர்மானங்கள்மேற்கொள்வதில் பெண்களும் பங்கு கொள்கின்றனர். இவர்களது வாழ்க்கை கூட்டு அடிப்படையில் அமைந்ததாகும். ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் அதற்கே உரிய வீடும் உடைமைகளும் இருப்பினும் பொது முயற்சிகளில் அனைவரும் பங்கு கொள்கின்றனர். வீடுகட்டல் இவ்வாறு பலரும் பகிர்ந்து பங்களிக்கும் ஒரு முயற்சியாகும். ஆனால் இப்பணி பெண்களிடையே மட்டும் பகிர்ந்து மேற்கொள்ளப்படுகிறது. சம்பந்தப்பட்ட பெண் அறைகளின் எண்ணிக்கை, அமைப்பு முதலியவற்றைத் தீர்மானிக்கிறார்கள். பெண்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து வீட்டை நிர்மாணிக்கின்றனர். சமூகத்துக்குச் சமூகம் வாழ்க்கை முறை வேறுபடுவதால் வீட்டின் அமைப்பும் வேறுபடுகிறது. இருப்பினும் இவையனைத்திலும் சில பொதுவான அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன:

- ★ வீடுகளில் ஆண்களுக்கென்றும் பெண்களுக்கென்றும் வெவ்வேறு பகுதிகள் ஒதுக்கப்படுவதில்லை. முழு இடவசதியும் குடும்பம் முழுவதும் பயன்படுத்தக் கூடிய வகையில் அமைக்கப்படுகின்றது.
- ★ வீடுகள் அனைத்தும் பொதுவான முற்றவெளி ஒன்றைச் சூழ அமைக்கப்படுகின்றன.
- ★ சமையல் ஒரு முக்கிய பணியாகக் கருதப்படுகின்றது. சமையல் வீட்டின் முக்கிய பகுதியில் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. அடுக்களை புறம்பாக அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டால் அது வீட்டின் முற்றத்திலேயே அமைக்கப்படுகிறது. அநேகமாக சமையல் பொதுவான முற்றவெளி ஓரளவு மறைக்கப்பட்ட இடத்திலேயே செய்யப்படுகிறது.

ஆண்கள் வீட்டைவிட்டு வெளியேறியேறி கால்நடைகளுக்குப் புல் தேடி அல்லது வேட்டையாடுவதற்காக பல நாட்கள், வாரங்கள், மாதங்களை வெளியே சமூக வேண்டியிருந்த காலகட்டத்தில் இம்முறைதோன்றியிருக்கலாம். அவ்வாறு ஆண்கள் வெளியே செல்வதில் வீடு பெண்ணின் பொறுப்பிலேயே விடப்பட்டது. இன்று இச்சமூகத்தவர்கள் நிரந்தரமாக ஓரிடத்தில் வாழும் நிலை ஏற்பட்டிருப்பினும் இம்முறை தொடர்கிறது. இவ்வாறு வாழ்க்கை நடத்துவோர் இந்துக்கள், முஸ்லிம்கள், அரிசனங்கள் போன்ற பல சமயத்தவர்களிடையும் பல்வேறு இனத்தவரிடையேயும் காணப்படுகின்றனர். ஒவ்வொரு குழுவினரும் ஒவ்வொரு சமுதாயத்தைச் சார்ந்திருப்பினும் ஒரு குழுவினர் மற்றக் குழுவினரின் வாழ்க்கை முறைக்கு மதிப்பளிப்பதுடன் சகிப்புத்தன்மையோடும் வாழ்கின்றனர்.

ஆண்கள் வடிவமைத்துக் கட்டும் வீடுகள்

மறுபுறம், வீடமைப்பிலிருந்து பெண்கள் முற்றாக அகற்றப்படுகையில், பல்வேறு சமூக அமைப்புகளும் வடிவமைப்புப் பாங்குகளும் தெளிவாகத் தெரியத் தொடங்குகின்றன.

★ ஆண்கள் தம்மையே பிரதான உபயோகிப்பாளர்களாகக் கொண்டும் பெண்களை இரண்டாந்தர உபயோகிப்பாளர்களாகக் கொண்டும் வீடுகளை வடிவமைக்கின்றனர். இவ்வாறான வடிவமைப்பில் வீடுநடைகளும் அறைகளும் ஆண்களின் உபயோகத்துக்குரியவையாகவும் பின்பகட்டிலுள்ள அறைகளும் கொல்லைப்புறமும் பெண்களுக்குரியனவாகவும் ஒதுக்கப்படுகிறது.

★ வழக்கமாக முன்பக்கப் பொது முற்றமானது, தனித்தனி முற்றங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு

தனியுடைமை யுரிமை நிலைநாட்டப்படுகிறது.

★ பெரும்பாலும் அடுக்களை வீட்டின் பின்பகுதியிலேயே அமைக்கப்படுகிறது. அநேகமாக அவற்றில் போதிய வெளிச்ச வசதியோ காற்றோட்ட வசதியோ இருப்பதில்லை. உண்மையில் பெண்களின் நடவடிக்கைகள் யாவும் வீட்டின் கொல்லைப்புறப் பகுதிக்கே தள்ளப்படுகின்றன.

சமூக வாழ்க்கையில் ஆண்களும் பெண்களும் கட்டுப்பாடின்றிக் கலந்துறவாடுவதில்லை. அது மட்டுமல்ல எல்லாப் பொது இடங்களையும் வைபவங்களையும் ஆண்களே ஆக்கிரமித்துக் கொள்கின்றனர். ஆண்கள் பொது இடங்களில் அல்லது முன்கட்டில் கூடுகின்றனர். பெண்கள் விசேட சந்தர்ப்பங்களில் மட்டுமே ஒன்று கூடுகின்றனர். அவர்களிடையே முயற்சிப் பங்கீடு இருப்பதில்லை. பெண்கள் பொருளாதாரத்துக்கு உதவிலுமும் இல்லாவிடினும் ஒரு கஷ்டமாகவே கருதப்படுகின்றன. குடும்ப விடயங்களிலோ சமூக விடயங்களிலோ அவர்கள் வாய்ச் சொல்லுக்கு இடமில்லை.

குடும்ப முறைக்கு மாற்றம்

முதலாவதாகக் கூறப்பட்ட வாழ்க்கை முறையையும் வீடுகளையும் வடிவமைத்துக் கட்டுதலையும் பின்பற்றிய சமூகங்கள், குடும்ப முறைக்கு மாறியுள்ளன. இதற்குப் பல காரணங்களுண்டு. அவற்றில் சில:

★ சமூக மனப்பாங்கில் மாற்றம்: சமூகம் அதிக உடைமை உணர்வுடையதாக மாறும் பொழுது ஒவ்வொரு குடும்பமும் தனக்குச் சொந்தமான பொருட்களுக்கு கூடிய பாதுகாப்பினை நாடுகிறது. இதனால் சமூகக் கூட்டு வாழ்க்கை நெறியும் கூட்டாக முயற்சிகளை மேற்

கொள்ளும் பாங்கும் அருகி வீடுகிறது.

சமூகத்தின் அடிப்படைக் கூறும்பும் குடும்பம்

★ இனம் சமூகத்தின் ஓர் அங்கம் என்ற நிலைமாற்றி குடும்பமே சமூகத்தின் கூறு என்ற நிலை தோன்றியுள்ளது. இந்திய சமுதாயத்தில் சிறு குடும்பம் எனும் இலட்சியம், ஆண்மகனையே குடும்பத் தலைவனாகக் கொண்டு பெண்களுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் நிரந்தரமான இடத்தை அளிக்கிறது.

சமய அடிப்படை வாதத்தின் எழுச்சி

★ இந்தியாவில் குடும்பச் சட்டங்கள் சமயத்தை அல்லது சமூக வடிவமைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. ஆதலால் இவை சமயத்துக்கு ஏற்ப மாறுபடுகின்றன. இச்சட்டங்கள் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையிலான உறவையும் அதிகார சம நிலையையும் நிர்ணயிக்கின்றன. இத்தகைய சட்டங்கள் அனைத்துமே ஆண்களுக்குச் சார்பானவை. சமய மறுமலர்ச்சியைத் தொடர்ந்து பல்வேறு சமூகங்கள் தமக்கிடையே எல்லைக் கோடுகள், இட்டுக் கொள்வது மட்டுமன்றி, பெண்கள் ஆண்களுக்கு உழியும் புரியும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர்.

ஜீவனோபாய முறைகளில் மாற்றம்

★ பிறருக்காக அல்லது நிறுவனங்களுக்காக பணிசெய்து ஆணும் பெண்ணும் தம் உழைப்பைப் பெற்றுக்கொள்ளும் பொழுது, ஒரே வகை வேலைக்கு ஆண்களை விடப் பெண்களுக்குக் குறைந்த கூலி கொடுக்கப்படும் பொழுது பெண்களின்

பொருளாதார பங்களிப்புக் குறைந்து சமூக அந்தஸ்தும் தாழ்ந்து விடுகிறது. மேலும் அவர்களுடைய பொருளாதாரப் பங்களிப்பு இரண்டாந்தரமாகவும் ஆணின் உழைப்புக்குத் துணையானது எனவுமே கொள்ளப்படுகிறது. கடைசியாக வேலைக்குச் சேர்க்கப்பட்டு முதலாவதாக வேலையிலிருந்து தள்ளப்படும் கைத் தொழில் சமூகங்களில் இது தெளிவாகத் தெரிகிறது. பெண்கள் உழைத்தாலும்கூட அவர்கள் சம்பாதித்த பொருளை அனுபவிப்பதற்குள்ள உரிமையைக்கூட இழந்து விடுவதோடு தீர்மானம் எடுக்கும் தத்துவத்தையும் இழந்து விடுகின்றனர்.

ஏற்கனவே சொன்னது போல, வீடமைப்பு, சமூகத்தில் கட்டுப்பாட்டை வைத்திருக்கும் முக்கியமான உபகரணங்களில் ஒன்றாக இருக்கிறது. இந்தியாவைப் பொறுத்தவரையில் வீடமைப்பு என்பது சொத்தில்லாதவர்களுடன் ஒப்பிடும்போது சொத்துள்ளவர்களுக்கு சாதகமாகவும், பெண்களுடன் ஒப்பிடும்போது எப்பொழுதும் ஆண்களுக்குச் சார்பானதாகவும் இருந்து வந்திருக்கிறது. சமூக மாற்ற மொன்றை கொண்டுவர வேண்டுமானால் வீடமைப்புக் கொள்கையில் பாரிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. ஜி.நா. வின் வீடற்றோருக்கு வீடு வழங்கும் சர்வதேச ஆண்டு பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட தலை அடுத்து இந்திய அரசாங்கம் இந்த சர்வதேச ஆண்டுக்கான தனது நிகழ்ச்சித் திட்டத்தில் சமூக குறிக்கோள்கள் பற்றி வெறுமனே வாய்ப்பந்தல் போடப்பட்டிருந்தது.

“இந்தியாவின் வீடமைப்புக் கொள்கை வெறுமனே இருப்பிடங்களை மட்டும் வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்க

வில்லை. சமூக நீதியுடன் கூடிய வளர்ச்சியை உறுதிப்படுத்தும் கொள்கை ஊடகமொன்றாக அது கருதப்படுகிறது” என இந்த நிகழ்ச்சித் திட்டம் கூறுகிறது. எனினும், சமூக நீதியை அடைவதற்கான வழிகள் பற்றி அது தெளிவுபடுத்தவில்லை.

அரசாங்கத்தின் வீடமைப்புக் கொள்கைகளில் சமூக குறிக்கோள்களும், மக்கள் பங்கெடுப்பும் சரியான முறையில் இடம் பெற்றிருக்கவில்லை என்பதனை உணர்ந்த அரசு சார்பற்ற சில ஸ்தாபனங்களும் சில தனி நபர்களும் கைகொடுத்து தமக்குள்-ஓர் இயக்கத்தை தாபித்துக் கொண்டனர். “வீடமைப்பு உரிமைகளுக்கான தேசிய இயக்கம்” என்று அதற்கு பெயர். வீடமைப்பு உரிமைகள் குறித்த மக்கள் பட்டய மொன்றை வரைந்து அதனை பாராளுமன்றத்துக் கூடாக அங்கீகரித்துக் கொள்வதே இவ்வியக்கத்தின் அடிப்படை நோக்கமாகும்.

வீடமைப்புக்கு மனிதத்துவம் வழங்குதல் என்பது ஒரு விரிவான கருதுகோளாகும். அதன் பல்வேறு கூறுகளும் இப்பொழுது ஒவ்வொன்றாக எடுத்து விளக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்தக் கருதுகோளின் தாக்கமான ஒரு பிரேரணையாக மாற்றுவதற்கு மேலும் பரிசீலனைகளும், சிந்தனையும், கலந்துரையாடல்களும் தேவையாக இருக்கும். மேலும் ஆய்வுக்குட்படுத்த வேண்டிய சில பகுதிகள் வருமாறு:

- ★ வீடமைப்பில் பெண்களுக்குக்கும் உணர்வு பூர்வமான ஈடுபாட்டினை அங்கீகரித்தல்.
- ★ ஒரு வீட்டினை இல்லமாக மாற்றுவதில் உடல் உழைப்புக்கு பெறுமதியளித்தல்.
- ★ வீடற்றவர்களாக இருக்கும் போது பெண்கள் அனுபவிக்கும் பாதுகாப்பின்மை மற்றும் உணர்வுகளை புரிந்து கொள்ளல்.

- ★ பூர்வீக சொத்துக்களிலும், திருமண மூலமான சொத்துக்களிலும் பெண்களுக்கு சம உரிமைகளை வழங்குதல்
- ★ சமூக பங்களிப்பு பால்வாரியாக பிரிக்கப்பட்டிருப்பதனை நீக்குதல்.

வீடமைப்பை மனிதத்துவப்படுத்தும் கருதுகோள் இறுதியில் மிகப்பலம்வாய்ந்த ஒரு பிரேரணையாக பட்டயத்தில் உள்ளடக்கப்படுதல் வேண்டும். ஆனால், இந்தப் பட்டயத்தை உள்ளடக்கிய சட்டமூலம் ஒரு முடிவு என்று கருதப்படக்கூடாது. சமூக மாற்றத்துக்கான தொடர்ச்சியான போராட்டத்தில் ஒரு படிக்கல் என்றே அதனைக் கருத வேண்டும். இச்சட்டமூலம் மும் முனைப்போராட்டம் ஒன்றின் ஒரு முனை மட்டுமே.

★ சட்டம் தொடர்பானது—வீடமைப்பு உரிமைகளையும் மற்றும் சுய கௌரவத்துடன் வாழ்வதற்கான அடிப்படை உரிமையை ஏற்றுக் கொண்டதற்குமான சட்டமூலம் நிறைவேற்றப்படுதல்.

★ விழிப்புணர்வைத் தூண்டுதல்—இந்த உரிமைகளை மக்களுக்கு விளக்குவதற்காகவும், தற்போதைய சமூக பெறுமதி அமைப்பினை மாற்ற வேண்டிய அவசியத்தை எடுத்துக் காட்டுவதற்கும் இயக்கங்களை நடத்துதல்.

★ தம்முடைய உரிமைகளிலிருந்து பயன்பெறக் கூடியவர்களாக பெண்களைப் பயிற்றுவித்தல்.

பல ஸ்தாபனங்கள் மேலே குறிப்பிட்ட அம்சங்கள் குறித்து தமது பணிகளைத் தொடங்கியுள்ளன. நீண்ட கடினமான போராட்டமொன்று எதிரில் இருக்கிறது. ஆனால், இப்பொழுது சரியான திசையில் அதற்கான முதல் அடி எடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையின் வீடமைப்பு நிகழ்ச்சித் திட்டம்: கருதுகோளும் செயற்பாடும்

(வீடமைப்பு, நிர்மாணம், பெருந்தொகுக்கள், உள்ளூராட்சி அமைச்சின் செலவொதுக்கு தொடர்பாக 1987 டிசம்பர் 10 - ஆந்திகதி பாராளுமன்றத்தில் குழு மட்டத்தில் நடந்த கலந்துரையாடலின் போது இத்துறைகளுக்குப் பொறுப்பான அமைச்சர் என்ற முறையில் பிரதமர் திரு. ஆர். பிரேமதாசா சமர்ப்பித்த அறிக்கையின் ருந்து.)

1987 - வீடற்றோருக்கு வீடு வழங்கும் சர்வதேச ஆண்டு

இந்த 1987-ம் ஆண்டு வீடற்றோருக்கு வீடு வழங்கும் சர்வதேச ஆண்டாகும். தேசிய ரீதியிலும், சர்வதேச ரீதியிலும் வீடற்றவர்களுக்கு வீடுகளை வழங்கும் ஒரு படிமுறையின் உச்ச கட்டத்தை இது குறிக்கிறது. இலங்கையில், 1978-ல் துவக்கிவைக்கப்பட்ட ஒரு இலட்சம் வீடுகளை அமைக்கும் செய்திட்டத்துடன் இப்படிமுறை ஆரம்பமாகியது. எனவே இந்த தேசிய படிமுறைக்கு இப்பொழுது 10 வருடம் பூர்த்தியாகின்றது. ஐ. நா. பொதுச் சபையின் 35-ஆவது கூட்டத் தொடரில், வீடற்றோரின் பிரச்சினையை கவனத்தில் எடுக்கும் சர்வதேச ஆண்டொன்று பிரகடனப்படுத்தப்பட வேண்டும் என நான் சமர்ப்பித்த பிரேரணையை அடுத்து, இதற்கான சர்வதேச படிமுறை 1980-ல் ஆரம்பமாகியது.

வளர்முக நாடுகளில் வாழும் மக்களில் 20 சதவீதமானோர் கடுமையான போஷாக்கு குறைவினால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும், 50 சதவீதமானோருக்கு நல்ல தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை என்றும் கூறப்படுகிறது; 60 சதவீதமானோர் போதிய சுகாதார, பராமரிப்பினைப் பெறவில்லை; 20 சதவீதமான குழந்தைகள் ஐந்து வயதை எட்ட முன்னர் இறந்து விடுவதாகவும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. இது போலவே வேலையின்மை, கல்வி மற்றும் அடிப்படைத் தேவைகள் என்பன குறித்தும் திகிலூட்டும் புள்ளி விவரங்கள் கிடைக்கின்றன. நாங்கள் ஒவ்வொருவரும், எமது சொந்த வழிகளில், இந்தக் கொடிய பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு முயன்று வருகின்றோம்.

இந்தத் துன்பங்கள் பலவற்றுக்கும் வீடமைப்பு அடிப்படையான தீர்வினை கொடுக்கிறது என்பதே எனது நம்பிக்கையாகும். இருப்பிட சைதிகள் போதியளவில் கிடைக்கா திருந்தமை யுத்தத்துக்கு நிற்பட்ட காலத்தின் மிகப்பெரிய சவாலாக எழுச்சியடைந்தது. இந்தச் சவால் எவ்வாறு எதிர்கொள்ளப்பட்டது? இலங்கையைப் பொறுத்த வரையில், அது, பத்து இலட்சம் வீடுகளை அமைக்கும் திட்டத்தை தோற்றுவித்துள்ளது. மிகப் பெருந்தொகையினரான ஏழை எளியவர்களை அபிவிருத்தி செய்யும் விஷயத்தில், அவர்களை ஒன்று திரட்டும் ஒரு புதிய கோட்பாடாக அது இருந்தது. அது கையாண்ட முறைமைகள் புதுமையானவையாக இருந்தன. இந்த அனுபவத்துக்கூடாக ஒரு புதிய அபிவிருத்தி அணுகு முறை பற்றி நாங்கள் நிறைய தெரிந்து கொண்டுள்ளோம். இந்த அணுகுமுறை மனி

தர்களையும் குடும்பங்களையும் அடிப்படையாக கொண்டதாகும். வறுமை போஷாக்கின்மை மற்றும் வேலையின்மையை ஒழித்தல் போன்ற முக்கியமாகும்.

வீடமைப்பு என்பது ஒரு தனித்த சருதனோள் அல்ல; அனைத்துவித அபிவிருத்திசாளுக்கும் அது அச்சாணியாக திகழ்கிறது. வீடமைப்பு என்பது, எமது சிந்தனைப்படி, தலைக்கு மேலே கூரையொன்றை அமைப்பதனை மட்டும் குறிக்கவில்லை. மனத்திருப்தியையும் அது காட்டுகிறது. வீடமைப்பு அதனுடன் சேர்த்து ஒரு தொகுதி நலன்களை எடுத்து வருகிறது. திருத்தமான பாதைகள், நல்ல வீட்டுத் தோட்டங்கள், கிராம மின்சாரம், சுத்தமான குடிநீர், பூர்வ பாடசாலைகள், தொழில் நுட்ப மற்றும் தலைமைத்துவ பயிற்சி, சமூகப் பங்கெடுப்புக்கும் பொழுது போக்குக்குமான சிறந்த வசதிகள் போன்ற பலவற்றையும் அது கொண்டு வருகிறது. இந்த விதத்திலேயே வறுமையை ஒழிப்பது பற்றி நாம் சிந்திக்கிறோம். வீடமைப்பு அபிவிருத்தி துறையில் எய்தப்பட்ட சாதனைகள் குறித்து நாங்கள் திருப்தியடைய முடியுமாயினும், மூன்று அடிப்படைப் பிரச்சினைகள் இன்னும் தீர்க்கப்பட வேண்டியுள்ளன: வறுமை, போஷாக்கின்மை, வேலையின்மை என்பனவே இந்தப்பிரச்சினைகள்.

இருப்பிடம் வழங்குதல் மற்றும் ஏனைய வறுமை ஒழிப்பு உத்திகள் குறித்து நாம், ஏன் அதிக அக்கறை எடுக்க வேண்டும்? நான் சில புள்ளி விவரங்களை எடுத்துக்காட்டுகிறேன். ஊழியர் படையின் ஒரு வீகிதம் என்ற முறையில் இலங்கையில் வேலையின்மை 1973-ல் 24 சதவீதமாக இருந்தது. அதாவது 1973-ல் 24 சதவீதமானோர் வேலையற்றோராக இருந்தனர். இதனை நாங்கள் 1979-ல் 14 சதவீதமாகவும், 1982-ல் 11 சதவீதம் வரையிலும் குறைத்துக்கொண்டு வந்தோம். ஆனால், 1983-ல் இருந்து வேலையற்றோர் வீதம் உயர்ந்து சென்று தற்போதைய 18 சதவீதத்தை அடைந்திருக்கிறது. தேசிய மூலவளங்களை அபிவிருத்தியிட்டுந்து பாதுகாப்பு நோக்கங்களுக்காக நிசை திருப்ப வேண்டிய அவசியம் 1983-ம் வருடத்துக்குப் பின்னர் எழுந்தது.

தற்போதைய நிலவரப்படி, 60 இலட்சம் பேரை உள்ளடக்கிய மொத்த ஊழியர் படையில் 18 சதவீதத்தினர் அல்லது 10,80,000 பேர் இப்பொழுது வேலையில்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். இவர்களில் 75 சதவீதமானோர் 30 வயதுக்கு குறைந்த இளைஞர்கள். ஆகவே, வேலையில்லாதிருக்கும் 10,80,000 பேரில் 810,000 பேர் இளைஞர்களாவர். குறைகலையிலிருந்து அம்பாந்தோட்டை வரையில் இருக்கும் மேற்கு, தெற்கு வலயங்களின் 9 மாவட்டங்களில் வேலையற்றோரின் வீதம் 15 சதவீதத்திலிருந்து 28 சதவீதம் வரையில் வேறுபட்டிருக்கிறது. வடக்கிலும் கிழக்கிலும் நிலைமை இதைவிட மோசம்.

போஷாக்கு நிலைமையும் இதே அளவுக்கு கலக்க முட்டுவதாக உள்ளது. ஜந்து வயது வரையான பாடசாலை செல்லாத சிறுவர்களில் 37.5 சதவீதத்தினர் நாட்பட்ட போஷாக்குக் குறைவினால் பாதிப்படைந்துள்ளனர். முற்றிலும் போஷாக்கற்றவர்களாக 13 சதவீதத்தினர் இருக்கின்றனர்.

இலங்கையின் சனத்தொசையில் சுமார் அரைவாசிப்பேர் கொடிய வறுமையிலும், சஞ்சலத்திலும் வாழ்கிறார்கள். உணவு முத்திரைகளை வைத்திருக்கும் 15 இலட்சம் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 75 இலட்சம் பேர் இப்பிரிவில் அடங்குகிறார்கள். அவர்களுக்கு நிலையான வருமான மார்க்கங்களில்லை; அடுத்த நேர உணவு குறித்து எந்த நிச்சயமில்லை; அவர்களிடம் மாற்றுடை இல்லை. சமூகச் சீரழிவு மற்றும் நோய் போன்றவற்றினால் அவர்கள் மிக எளிதில் தாக்கப்படுகிறார்கள். சமூகத்தில் எந்த ஸ்தானத்தையும் அவர்கள் எதிர்பார்க்க முடியாது. ஆகவே, இலங்கையில் தாராளமாக கிடைக்கும் மனித வளத்தினை அபிவிருத்தி செய்து உச்சமட்டத்தில் பயன்படுத்துவதற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கும், முழுதளவில் மக்களை அடிப்படையாக கொண்ட ஒரு நிகழ்ச்சித்திட்டமே இப்போதைய தேவை. இத்தேவையை நிறைவு செய்யும் வகையிலேயே பத்து இலட்சம் வீடுகளை அமைக்கும் எமது நிகழ்ச்சித்திட்டம் வகுக்கப்பட்டது.

எதற்கு முன்னுரிமை வழங்க வேண்டும் என்பது எமக்கு மிகத்தெளிவாகத் தெரிகிறது. சர்வதேச ஆண்டுக்கு ஒரு வருடத்துக்கு முன்னரேயே - அதாவது 1986-ல் வீடற்றோருக்கு வீடு வழங்கும் சர்வதேச ஆண்டின் தேசிய நடவடிக்கை நிகழ்ச்சித்திட்டத்தை மந்திரிசபையின் அங்கீகாரத்துடன் நாங்கல் துவக்கி வைத்தோம். அது ஆரம்பத்தில் 16 அமைச்சுக்களை உள்ளடக்கியதாக அமைச்சுக்களுக்கிடையிலான ஒரு நிகழ்ச்சித்திட்டமாக ஆரம்பாகி இப்பொழுது 21 அமைச்சுக்களை உள்ளடக்கியதாக வளர்ச்சி கண்டுள்ளது. இந்த தேசிய நடவடிக்கை நிகழ்ச்சித்திட்டம் மிகப்பரவலான முறையிலமைந்த மாநிலக்குடியிருப்புக்கள் திட்டமொன்றைத் தோற்றுவித்துள்ளது. கிராமங்களிலும், பெருந்தோட்டங்களிலும் நகரப்பகுதிகளிலும் வாழும் வறிய மக்களே இதனால் பயனடைந்திருக்கின்றனர். முழு அமைச்சரவைக்கும், குறிப்பாக 21 அமைச்சுக்களையும் சேர்ந்த அதிகாரிகளுக்கும் அவர்கள் காட்டிய ஈடுபாட்டுக்கும் ஆர்வத்துக்கும் நான் நன்றி தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். எதிர்வரும் வருடங்களிலும் இந்த ஆர்வத்தினை தொடர்ச்சியாக வைத்துக் கொள்ளுமாறு நான் அவர்களிடம் வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன்.

அடித்தளத்தில் தொடங்கி அல்லது சாதாரண மனிதனிலிருந்தும் வறிய குடும்பத்திலிருந்தும் அபிவிருத்தி பற்றி சுற்றுக்கொள்வதற்கு அடுத்த படியாக, வீடு போன்ற அடிப்படைத் தேவையொன்றைச் சுற்றி பேரளவில் மக்களை அணி திரட்டியமை இதன் மிக முக்கியமான அனுபவமாகும். தீவளாவிய வீட்டுத் தோட்டங்கள் திட்டம், 1986-லும், ஜூலை 5, 1987-லும் இடம் பெற்ற செவ்வாயாத்திரை, சுற்றுப்புறச் சூழலை துப்புரவு செய்யும் 1987-ன் உலக சூழல் தின நிகழ்ச்சித்திட்டம் போன்றனவும் வீடமைப்பில் குறிப்பாக சிறுவர்களும் இளைஞர்களும் காட்டிய பேரளவிலான ஆர்வமும், ஈடுபாடும் சாதகமான சமூக பொருளாதார மாற்றங்களுக்கென மேற்கொள்ளப்பட்ட நிரந்தரமான நாடுதழுவிய முதலீடுகளாகும்.

சர்வதேச அளவில் புகழ் பெற்றுள்ள பத்து இலட்சம் வீடுகளை அமைக்கும் செய்திட்டம் அதன் நடவடிக்கைகளை விஸ்தரித்துள்ளது. தேசிய வீடமைப்பு அபிவிருத்தி அதிகார சபையினால் நேரடியாக அமூல் செய்யப்படும் கிராமிய வீடமைப்பு உப-திட்டம் மற்றும் நகர வீடமைப்பு உபதிட்டம் என்பவற்றுக்கு மேலதிகமாக, பெருந்தோட்ட வீடமைப்பு உப-திட்டம், மகாவலி வீடமைப்பு உப-திட்டம், பாரிய குடியிருப்புச் செய்திட்டங்களின் வீடமைப்பு உப-திட்டம், தனியார் துறை வீடமைப்பு உபதிட்டம் போன்ற பலவற்றையும் இது உள்ளடக்கியிருக்கிறது.

பத்து இலட்சம் வீடுகளை அமைக்கும் நிகழ்ச்சித்திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், 1984-ல் துவக்கி வைக்கப்பட்ட கிராமிய வீடமைப்பு உப-திட்டமே எண்ணிக்கையில் மிக விரிவானதாகும். இதன் மூலம் 1987-ல் மட்டும் 34,257 குடும்பங்கள் நன்மையடைந்தன. இவ்வாண்டில் வழங்கப்பட்ட மொத்தக் கடன்கள் 16 கோடி ரூபாலாகும். நகர வீடமைப்புத் திட்டத்தின் கீழ் 8 கோடியே 38 இலட்சம் ரூபா செலவிட இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருப்பதுடன் இது 14,000 குடும்பங்களைச் சென்றடைந்துள்ளது.

பெருந்தோட்ட தொழிலாளருக்கான வீடமைப்புக் கொள்கையில் இவ்வாண்டில் மிக முக்கியமான மாற்றமொன்று ஏற்பட்டது. ஒரு தனி படிமுறை மூலம் தோட்டத் தொழிலாளருக்கும் நிலமற்ற கிராம வாசிகளுக்கும் அபிவிருத்தியைக் கொண்டுவரும் முயற்சியை இது காட்டுகிறது. வீடமைப்பு, இம்முயற்சியின் மையமாகும். சமூக, பொருளாதார ரீதியிலான உண்மையான ஒருங்கிணைப்பு இதன் விளைவாக ஏற்படும். இலங்கை பெருந்தோட்டக் கூட்டுத்தாபனமும், மக்கள் தோட்ட அபிவிருத்திச் சபையும் இத்திட்டத்தின் கீழான சில முன்னோடிச் செய்திட்டங்களை இப்பொழுது அமூல் செய்து வருகின்றன.

பத்து இலட்சம் வீடுகளை அமைக்கும் திட்டம் பொதுத்துறை மற்றும் தனியார் துறை போன்ற அனைத்துத் துறைகளினதும் ஒரு கூட்டு முயற்சியாகும். வறியோரும் செல்வந்தரும் இதில் இணைந்திருக்கின்றனர். இந் நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் இது வரையிலான செயற்பாடு உற்சாக முட்டுவதாக இருப்பதுடன் இது முற்றிலும் பூர்த்தியடைவதற்கான அனைத்து அறிகுறிகளையும் இப்பொழுது காணமுடிகிறது.

பொருளியல் நோக்கு, ஜூன் 1988

தலைவர் அவர்களே, வறியோரிலும் வறியோரை நாங்கள் புறக்கணித்து விட வில்லை என்பதனை இங்கு நான் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். இந்த விவாதத்தின் இரண்டாவது வாசிப்பின்போது நான் குறிப்பிட்டது போல, பத்து இலட்சம் வீடுகளை அமைக்கும் நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் கீழான மிகச்சிறிய கடன்களைக் கூட திருப்பிச் செலுத்த முடியாத வறியோரிலும் வறியோருக்கு செவன செய்திட்டத்தின் கீழ் உதவி வழங்கப்பட்டுள்ளது. கந்தளாய் குள அணை உடைப்பு, களத்துறை மாவட்டத்தில் ஏற்பட்ட வெள்ளப்பெருக்கு போன்ற சடுதியான அழிவுகளால் பாதிப்படைந்தவர்களுக்கும் செவன வீடுகள் கொடுக்க முடியாத வழங்கப்பட்டன.

கிராம எழுச்சித் திட்டத்தின் ஒன்பதாவது ஆண்டினை நினைவு கூரும் வகையில் - 1987 கம் உதவியின் போது - தேசிய வீடமைப்பு அபிவிருத்தி அதிகார சபை அம்பாந்தோட்டை, மொனராக்கலை ஆகிய மாவட்டங்களில் விசேஷ அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித் திட்டமொன்றை மேற்கொண்டது. அம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்தில் 5 கோடியே 20 இலட்சம் ரூபா வீடமைப்புக்கடன்களின் முதலீட்டுடன் 9,100 வீடுகள் அமைக்கப்பட்டன. மொனராக்கலை மாவட்டத்தில் 3 கோடியே 70 இலட்சம் ரூபா வீடமைப்புக்கடன் முதலீட்டுடன் 7620 வீடுகள் அமைக்கப்பட்டன. இது தவிர, கதிர்காம புனித நகரத்தில் குடிசைகளில் வாழ்ந்த அனைத்து குடும்பங்களையும் புனருத்தாரணம் செய்து 300 வீடுகளையும் அமைத்துக் கொடுத்துள்ளோம்.

சுமேந்து, உருக்கு என்பன தவிர மற்றும் அநேக கட்டடப் பொருட்களை உள்ளூரிலேயே உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்பதனை மொனராக்கலை, அம்பாந்தோட்டை மாவட்டங்களில் பெறப்பட்ட கம் உதவ அனுபவம் காட்டியது. கம் உதவ 1987 வரையிலான ஒரு வருட காலத்தில், கட்டடப் பொருட்களின் உள்

ளர் உற்பத்தியினால் பெறப்பட்ட வருமானமும், அதனால் உருவாக்கப்பட்ட வேலைவாய்ப்புக்களும் முன்னெப்போதுமிராத அளவில் இருந்தன. இச் செய்தி திட்டங்களில் செலவிடப்பட்ட பணத்தில் குறைந்த பட்சம் 70 சதவீதமாவது கூலிக் கொடுப்பனவுகள் வடிவத்திலும், கட்டடப் பொருட்களுக்கான கொடுப்பனவுகளாகவும் இந்த இரு மாவட்டங்களிலும் வாழும் வறிய மக்களையே சென்றடைந்தன.

மாதிரிக்கிராமங்கள் நிகழ்ச்சித் திட்டம் இவ்வாண்டிலும் வெற்றிகரமாக முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட்டது. மொத்தம் 4,859 வீட்டு அலகுகளைக் கொண்ட 14 புதிய மாதிரிக்கிராமங்களும், 39 புதிய எழுச்சிக்கிராமங்களும் 1987-ல் திறந்து வைக்கப்பட்டன. இதன் பிரகாரம் இந்த நிகழ்ச்சித் திட்டம் அங்குராப்பணம் செய்யப்பட்டதிலிருந்து இது வரை முறையாக திறந்து வைக்கப்பட்ட மாதிரிக்கிராமங்களும், எழுச்சிக்கிராமங்களும் எண்ணிக்கை 504 ஆக இருக்கின்றது. இது தவிர பத்து இலட்சம் வீடுகளை அமைக்கும் திட்டத்தின் கீழ் அநேகமாக ஒவ்வொரு கிராமமும் நன்மையடைந்திருக்கிறது.

சிக்கன மற்றும் கொடுகடன் கூட்டுறவுச்சங்கங்களின் நடவடிக்கைகளை தரமுயர்த்தும் வகையில், கூட்டுறவு அமைச்சுடனும் சிக்கன கொடுகடன் கூட்டுறவுச்சங்கங்களின் சம்மேளனத்துடனும் இணைந்து ஒரு விஸ்தரிப்பு நிகழ்ச்சித் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டது. இந்த திட்டம் கிராம, நகரப்பகுதிகளிலான குறைந்த வருமான வீடமைப்புத்திட்டத்தை நாட்டின் சிக்கனச்சங்க இயக்கத்துடன் தொடர்புபடுத்தியது. இந்த கொள்கை தீர்மானம் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட அமுலாக்கல் அமைப்பினை பலப்படுத்தி, மேம்படுத்தியது. வீடமைப்பு நிதிப்படுத்தல் மாதிரி ஒன்று என்ற வகையில் அது பல சர்வதேச நிறுவனங்களின் பாராட்டினைப் பெற்றிருக்கிறது.

(16 -ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பிற நிதியளிப்பு நிறுவனங்களுடன் ஒப்பு நோக்குகையில் அரச அடமான, முதலீட்டு வங்கி 8 முதல் 20 சதவீதம் வரையான குறைந்த வட்டிக்குக் கடன் வழங்குகிறது. குறிப்பாக சொத்து அபிவிருத்தியாளர்களின் குறிந்த வளைத் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு நிதியளிக்கு முகமாக இ. அ. அ. மு. வங்கி இடைவெளி நிரப்பல் கடன் திட்டம் ஒன்றை ஆரம்பித்தது. இத் திட்டம் தொடங்கப்பட்ட பின் தனியார் துறை வீடமைப்பு முதலீடு புத்தாக்கம் பெற்றது. ஏறக்குறைய 70 சதவீதமான கம்பனிகள் இத் திட்டத்தினால் பயனடைந்தன. 1983 ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இத்

திட்டம் இத்துறையில் ஒரு திருப்பு முனையாகும்.

பத்து இலட்சம் வீடமைப்புத் திட்டத்தின் தனியார் துறை உப திட்டமொன்று என்ற வகையில் அரசாங்கம் சொத்து அபிவிருத்தியாளருக்கு உற்சாகமுட்டியது. எவ்வாறாயினும், சொத்து அபிவிருத்தியாளர்களின் நடவடிக்கைகளில் மேல் வாரியாக அபிவிருத்தி காணப்பட்டனும், அவை வீடமைப்புத் துறையையும் நாட்டின் பொருளாதாரத்தையும் கடுமையாகப் பாதித்துள்ளது. சொத்து அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் காரணமாக பெருந்தொகைப் பணம் தொடர்பான, மறைவான ஊகவர்த்தகம் நடை

பெறுவதாகத் தோன்றுகிறது. சொத்து அபிவிருத்தியாளர், வீடுகள் நிர்மாணிப்பதில் ஒரு நடுவராகச் செயலாற்றுகையில், அடமான வங்கி அளிக்கும் குறுந்தவணைக் கடன் வசதிகளைப் பயன்படுத்தி இலாபம் பெறுகின்றார். சொத்து அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளினால் ஏற்படும் உண்மையான பயன் வீடுகளைக்கட்டி வதிவோரை அடைய வேண்டும்; அபிவிருத்தியாளரையல்ல. மேலும், சொத்து அபிவிருத்தித் துறை மிகக் கூடிய இலாபம் பெறுவதற்கான ஒரு துறையல்ல. மாறாக சட்டவிதிசீலர், ஒழுக்க விதிசீலர் என்பவற்றோடு தொடர்புடையதாகும்.

ஏற்றுமதிச் சம்பாத்தியங்களில் முன்னேற்றம்

இந்த வருடத்தின் முதல் ஐந்து மாதங்களில் இலங்கையின் வெளிநாட்டு வர்த்தக நிலைமை முன்னேற்றத்தைக் காட்டியது. 1987-ன் முதல் ஐந்து மாதங்களில் 26 கோடி எஸ். டி. ஆர்.களாக இருந்த பாதகமான சென்மதி நிலுவை, 1988-ன் முதல் ஐந்து மாதங்களில் 24 கோடி எஸ். டி. ஆர்.களாக குறைந்திருந்தது.

1987-ன் முதல் ஐந்து மாதங்களில் 38 கோடியே 40 இலட்சம் எஸ். டி. ஆர்.களாக (1412 கோடி ரூபாவாக) இருந்த ஏற்றுமதிச் சம்பாத்தியங்கள் 1988-ன் இதே காலப் பகுதியில் 42 கோடியே 30 இலட்சம் எஸ். டி. ஆர்.களாக (1794.2 கோடி ரூபாவாக) 10 சத வீதத்தால் அதிகரித்துக் காணப்பட்டன. இறக்குமதிகளின் பெறுமதி 65.4 கோடி எஸ். டி. ஆர்.களிலிருந்து 67 கோடி எஸ். டி. ஆர்.களாக 25 சதவீதத்தால் மட்டும் அதிகரித்திருந்தது. குறிப்பாக, இரத்தினக் கற்கள், சிறு விவசாய உற்பத்திகள், தயார் செய்யப்பட்ட ஆடைகள் மற்றும் நானாவித உற்பத்திப்பொருட்கள் போன்ற ஏற்றுமதிகளின் அதிகரித்த அளவிலான பெறுமதியே இந்தச் சாதகமான நிலைமைக்கு பிரதான காரணமாக இருந்தது. இரத்தினக்கல் ஏற்றுமதிப் பெறுமதியிலேயே ஆகக் கூடிய அதிகரிப்பு பதிவு செய்யப்பட்டது. இது 1987-ன் முதல் ஐந்து மாதங்களில் 1 கோடியே 40 இலட்சம் எஸ். டி. ஆர்.களாக இருந்து 1988-ன் அதே காலப் பகுதியில் 3 கோடியே 30 இலட்சம் எஸ். டி. ஆர்.களாக அதிகரித்திருந்தது. இது நாட்டின் மொத்த ஏற்றுமதி வருமானத்தில் 1987-ன் முதல் ஐந்து மாதங்களிலும் 4 சத வீதமாகவும், 1988-ல் 8 சத வீதமாகவும் இருந்தது. 1988 காலப் பிரிவில் தேயிலை 20

இலட்சம் எஸ். டி. ஆர். அதிகரிப்பினை மட்டுமே பதிவு செய்தது; இறப்பர் மூலமான சம்பாத்தியங்கள் 75 இலட்சம் எஸ். டி. ஆர்.களால் அதிகரித்தன. தென்னம் பருப்பு ஏற்றுமதிகள் மூலமான வருமானம் 1987-ன் முதல் ஐந்து மாதங்களில் 1 கோடியே 71 இலட்சம் எஸ். டி. ஆர்.களாக இருந்து 1988-ன் , இதே காலப் பகுதியில் 35 இலட்சம் எஸ். டி. ஆர்.களாக செங்குத்தான வீழ்ச்சியைப் பதிவு செய்தது.

இறக்குமதிகள்

பெட்ரோலியமே தொடர்ந்தும் மிகப் பிரதானமான இறக்குமதிப் பொருளாக இருந்து வந்தது. ஆனால் மொத்த இறக்குமதிகளின் சதவீதம் என்ற முறை

யில் 1987-ன் முதல் ஐந்து மாதங்களில் இது 15.1 சத வீதமாக இருந்து 1988-ன் இதே காலப் பிரிவில் 9.6 சதவீதமாக வீழ்ச்சியடைந்திருந்தது. கொடிகலன்கள், இயந்திரங்கள், எந்திரவியல் உபகரணங்கள், உதிரிப் பாகங்கள் போன்றள் ஏனைய முக்கிய இறக்குமதிகளாக இருந்தன. மொத்த இறக்குமதிப் பெறுமதியில் இவை 8.9 சதவீதமாக இருந்தன. முக்கியமாக கோதுமை, அரிசி என்பவற்றை உள்ளடக்கிய தானியங்கள் மொத்த இறக்குமதிப் பெறுமதியில் 8.7 சதவீதமாக இருந்தன. மோட்டார் வாகனங்கள், பருத்தி, மின்சார இயந்திரங்கள், உபகரணங்கள், சீனி, இனிப்புப் பண்டங்கள், உரம் என்பன ஏனைய முக்கிய இறக்குமதிகளாக இருந்தன.

கொள்வனவு நாடுகள்

• இலங்கையின் பிரதான சந்தை நாடாக ஐக்கிய அமெ

ஏற்றுமதிகள்

	மே-யில் முடிவுற்ற 5 மாதங்கள்			
	1987	1988	1987	1988
	பெறுமதி ரூ. பத்து இலட்சம்	மொத்தத்தில் %	பெறுமதி ரூ. பத்து இலட்சம்	மொத்தத்தில் %
பிரதான உற்பத்திகள் தேயிலை	3,955.1	28.0	4,646.0	25.9
இறப்பர்	1,179.2	8.4	1,678.7	9.4
தெங்கு பருப்பு உற்பத்திகள்	630.1	4.4	131.4	0.7
தெங்கு.உப உற்பத்திகள்	264.6	1.9	238.0	1.3
	6,028.9	42.7	6,694.1	37.3
	=====	=====	=====	=====
சிறு உற்பத்திகள்				
இரத்தினக்கற்கள்	514.7	3.6	1,401.5	7.8
ஏனைய விவசாய உற்பத்திகள்	488.8	3.5	925.3	5.2
உடு துணிகள்	4,458.0	31.6	5,343.1	29.8
கடல்படு பொருட்கள்	263.0	1.8	347.0	1.9
தயாரிக்கப்பட்டவையும் ஏனையவையும்	1,765.5	12.5	2,471.7	13.8
நானாவித உற்பத்திகள்	1,765.5	12.5	2,471.7	13.8
மொத்தம்	7,490.0	52.9	10,488.6	58.5
கப்பல் களஞ்சிய வசதிகள்	601.2	4.3	799.5	4.2
கூட்டு மொத்தம்	14,120.1	100.0	17,942.2	100.0
	=====	=====	=====	=====

ஆதாரம்: இலங்கை சுங்கத்துறைகள்

ரிக்காவே விளங்கியது. இந்நாடு எமது மொத்த ஏற்றுமதிகளில் 26 சத வீதத்தைப் பெற்றுக் கொண்டது. இப் பொருட்களின் பெறுமதி 465 கோடியே 20 இலட்சம் ரூபாவாகும். இதற்கு அடுத்தபடியாக மேற்கு ஜேர்மனி இலங்கையின் ஏற்றுமதிகளை பெருமளவில் பெற்றுக்கொண்ட நாடாக இருந்தது. பன்னிரண்டு பிரதான கொள்வனவு நாடுகள் இலங்கையின் ஏற்றுமதிகளில் சுமார் 70 சத வீதத்தைப் பெற்றுக்கொண்டன.

வழங்கல் நாடுகள்

தொடர்ந்தும் ஜப்பானே இலங்கைக்கான பிரதான ஏற்றுமதி நாடாக இருந்து வந்தது. மேலாத முடிவில் நாட்டின் மொத்த இறக்குமதிச் செலவில் 14.5 சத வீதத்துக்கு இந்நாடே பொறுப்பாக இருந்தது. இக்காலப் பிரிவில் ஜப்பானிலிருந்து 411 கோடியே 10 இலட்சம் ரூபா பெறுமதியான பொருட்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. ஐக்கிய இராச்சியம் இரண்டாவது பெரிய வழங்குநர் நாடாக இருந்தது. இந்நாட்டிலிருந்து வந்த இறக்குமதிகளின் பெறுமதி 171 கோடியே 80 இலட்சம் ரூபாவாகும்.

நிதி

பண நிரம்பலும் வங்கித்துறையின் செயற்பாடும் 1978-1987

1978 - 1987 தசாப்தத்தில் விரிந்த பணத்தினை உள்ளடக்கிய பணநிரம்பல் (எம்2) ஐந்து மடங்கு அதிகரிப்பினைப் பதிவு செய்தது. இது 1978-ல் 1089.2 கோடி ரூபாவாக இருந்து 1987-ல் 5833.5 கோடி ரூபாவாக அதிகரித்திருந்தது. பொதுவாக நாணயக்கூட்டுக்களின் வளர்ச்சி விகிதமும், குறிப்பாக விரிவான பண நிரம்பலின் (எம்2) வளர்ச்சி விகிதமும் 1986 அளவில் 5 சத வீதமான ஒரு மிதமான வளர்ச்சிப் போக்கில் இருந்தன. இந்த தசாப்தத்தின் முதல் ஐந்து வருடங்களில் விரிந்த பண நிரம்பலின் வளர்ச்சி 38 சத வீதத்திலிருந்து 22 சதவீதம் வரையில் வேறுபட்டிருந்த ஒரு பின்னணியுடன் இந்த மிதமான வளர்ச்சி ஒப்பீட்டுப்பார்க்கப்படுதல் வேண்டும். தசாப்தத்தின் பின்னரைப்பகுதியில் உள்நாட்டு கடனாக்கம் குறைவாக இருந்ததும், தேறிய வெளி

நாட்டு வங்கிச் சொத்துக்களில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சியும் சேர்ந்து பண நிரம்பலில் வீழ்ச்சிப் போக்கு ஏற்பட வழிகோலின. எனினும், 1987-ல் நாணயக்கூட்டுக்களின் வளர்ச்சி வீதம் மீண்டும் அதிகரிக்கத் தொடங்கி, விரிந்த பண நிரம்பல் (எம்2) 14 சதவீதம் வரையில் உயர்ந்திருந்தது.

வெளிநாட்டு வங்கிச் சொத்துக்களின் விஸ்தரிப்பு ஏற்படுத்திய அழுக்கங்கள் காரணமாகவே பிரதானமாக இந்த அதிகரிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. தனியார் துறைக்கான உள்நாட்டுக் கடன்களின் அதிகரிப்பு இப்போக்கினை மேலும் தீவிரப்படுத்தியது.

உள்நாட்டு கடனாக்கத்தின் வருடாந்த வளர்ச்சி 1983-ல் 16.3 சத வீதமாக இருந்து 1984-ல் 1.3 சதவீதமாக வீழ்ச்சி

இலங்கை ஏற்றுமதிகளுக்கான பிரதான 12 சந்தைகள் - ஜனவரி-மே 1988

நாடு	பெறுமதி ரூ. பத்துஇலட்சம்	சதவீதம்
1. ஐக்கிய அமெரிக்கா	4,652.3	25.9
2. ஜேர்மன் சமஷ்டிக்குடியரசு	1,250.2	7.0
3. ஐக்கிய இராச்சியம்	1,045.8	5.8
4. ஜப்பான்	986.3	5.5
5. வட ஆபிரிக்கா	787.9	4.4
6. பாகிஸ்தான்	725.4	4.0
7. எகிப்து	722.8	4.0
8. நெதர்லாந்து	584.1	3.3
9. சலூதி அரேபியா	485.3	2.7
10. சிங்கப்பூர்	464.1	2.6
11. இராக்	452.5	2.5
12. இரான்	378.1	2.1
உப மொத்தம்	12,534.8	69.8
ஏனையன	5,407.4	30.2
கூட்டு மொத்தம்	17,942.2	100.0

ஆதாரம்: புள்ளி விவர திணைக்களம், இலங்கை சங்கப்பகுதி

இறக்குமதிகளை வழங்கிய 12 பிரதான நாடுகள் ஜனவரி-மே 1988

நாடு	பெறுமதி ரூ. பத்துஇலட்சம்	சதவீதம்
1. ஜப்பான்	4,110.9	14.5
2. ஐக்கிய இராச்சியம்	1,718.2	6.0
3. சீனா	1,566.0	5.5
4. ஹொங்கொங்	1,520.1	5.4
5. ஐக்கிய அமெரிக்கா	1,484.5	5.2
6. இரான்	1,454.3	5.1
7. ஜேர்மன் சமஷ்டி குடியரசு	1,274.7	4.5
8. சிங்கப்பூர்	1,245.6	4.7
9. பாகிஸ்தான்	1,238.8	4.4
10. தைவான்	1,234.8	4.3
11. இந்தியா	1,106.2	3.9
12. தென் கொரியா	1,033.8	3.6
உப மொத்தம்	18,987.9	66.8
ஏனையன	9,417.8	33.2
கூட்டு மொத்தம்	28,405.7	100.0

ஆதாரம்: புள்ளி விவர திணைக்களம், இலங்கை சங்கப்பகுதி

யடைந்திருந்தது. இதனைடுத்து 1985-ல் 19 சதவீத அதிகரிப்பு நிகழ்ந்தது. இது 1986 ல் மிதமான 8 சதவீத வளர்ச்சியைப் பதிவு செய்த பின் மீண்டும் 1987-ல் 18 சதவீதமாக அதிகரித்திருந்தது. இந்த அதிகரிப்புக்கு இரண்டுகாரணங்களைக் கூறலாம் ஒன்று, பாதுகாப்புச் செலவுகள் பேரளவில் அதிகரித்திருந்தமையால் அரசாங்கம் 1987-ல் 450.2 கோடி ரூபாய் வரையில் கடன்களைப் பெற்றுக் கொண்டமை; மற்றது, குறைவான பண்டவிலைகளின் விளைவாக ஏற்றுமதி வரிகள் மூலமான வருமானம் குறைந்து சென்றமையாகும். இந்தக் காரணிகளின் தாக்கம் பண நிரம்பலில் பி:தி பலித்ததுடன் அதன் விளைவாக பொருளாதாரத்தில் பணவீக்கப் போக்குகள் உருவாகின.

பொதுக் கூட்டுத்தாபனங்களுக்கான கடன்கள் 1979-ன் பின் குறைந்துகொண்டு வந்தன. இது 1986 முடிவில் 30 கோடி ரூபாய் அளவில் இருந்தது. பொதுத்துறை கூட்டுத்தாபனங்களின் கடன் நிலுவை 1987-ன் முடிவில் 262.7 கோடி ரூபாயாக இருந்தது. இதில் 1986-ல் 7 சதவீத அதிகரிப்பும், 1987-ல் 55 சதவீத அதிகரிப்பும் பதிவுசெய்யப்பட்டது. பெருந்தோட்டக் கூட்டுத்தாபனத்தை உள்ளடக்கிய சில கூட்

டுத்தாபனங்கள் கடன்களைப் பெற்றுக் கொண்டதன் விளைவாகவே இவ்வதிகரிப்பு நிகழ்ந்தது. பொருளாதார நடவடிக்கை மந்தம் மற்றும் ஏற்றுமதிப் பண்டங்களின் விலை வீழ்ச்சி என்பவற்றுக்கு மத்தியில் இக் கூட்டுத்தாபனங்கள் திரவத்தன்மைப் பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கியிருந்தன.

வங்கித்துறை

இந்த சூழலில் இலங்கையின் வங்கித்துறை, சேவைகளின் நவீனமயமாக்கலுடன் இணைந்த வசையில் விஸ்தரிப்படைந்தது. 1978-ல் 446 கிளைசாளுடன் 12 வர்த்தக வங்கிகள் (இலங்கையின் வர்த்தக வங்கிகள்-4, வெளிநாட்டுவங்கிகள்-8) நாட்டில் செயற்பட்டு வந்தன. இந்த எண்ணிக்கை 1987-ன் முடிவில் 23 ஆக உயர்ந்திருந்தது. 1979-ன் பின் புதிதாக 13 வெளிநாட்டு வங்கிகள் வங்கித்துறைக்குள் புருந்தன. பிறிதொரு உள்நாட்டுவங்கி, மார்ச் 1987-ல் அலுவல்களை தொடங்கியது. எனினும், வர்த்தகவங்கிகளின் கிளையமைப்பு தேவைகளை ஈடுசெய்யக்கூடிய வேகத்தில் இடம்பெறவில்லை. நாட்டின் தூரப் பிரதேசங்களில் வங்கிச் சேவைகளை வழங்கிக்கொண்டிருந்த பல வங்கி அலகுகளின் சேவைகளை இடைநிறுத்தவேண்டிய

டிய சூழ்நிலைகளை இந்த தசாப்தத்தில் தோன்றின. ஒருபுறத்தில், தசாப்தத்தின் முதல் அரைப் பகுதியில், இலங்கை வங்கி அதன் விவசாய சேவை நிலையங்களை வேறிடங்களுக்கு மாற்றிய நடவடிக்கையும், மறுபுறத்தில், உள்நாட்டு வங்கிகள், குழப்ப நிலைமைகள் காணப்பட்ட சில பகுதிகளில் இயங்கிவந்த வங்கிக் கிளைகளை தற்காலிகமாக மூடியதும், வேறும் சில கிளைகளை ஒருங்கிணைந்ததும் வங்கிச் சேவைகள் பாதிப்படைய ஏதுவாகின.

இந்த பின்னடைவுகளுக்கு மத்தியிலும் கூடவர்த்தகவங்கிகளின் மொத்தச் சொத்துக்கள் இக்காலப் பிரிவில் 9 சதவீத வருடாந்த வளர்ச்சியைப் பதிவு செய்துள்ளன. வர்த்தக வங்கிகள் உபதுறை, பொருளாதாரத்தில் உறுதியான வளர்ச்சியைக் காட்டிய முக்கியமான உபதுறையொன்றாக இருந்து வந்திருக்கின்றது. வங்கிச் சேவைகளை நவீனமயப்படுத்தும் படிமுறை இக்காலப் பிரிவில் இடம்பெற்றது. இந்தப் படிமுறையின் பிரதான கூறுகள்: வர்த்தக வங்கிகள் வெளிநாட்டு நாணய வங்கித் தொழில் அலகுகளையும் வணிக வங்கிகளையும் ஸ்தாபித்தமை, வங்கி நடவடிக்கைகளை கம்ப்யூட்டர் மயப்படுத்தும் முயற்சி, வைப்புச் சான்றிதழ்களின் அறிமுகம், தானியங்கிகளும் பீட இயந்திரங்கள், சம்ப்யூட்டர் மயப்படுத்தப்பட்ட காசோலைத் தீர்வை அமைப்புக்கள் போன்றனவாகும். சேவைகளின் தரத்தினை விருத்தி செய்யும் நோக்கிலும் மக்களைப் பரவலாக சென்றடையும் விஷயத்திலும், இந்நடவடிக்கைகள் எவ்வளவு தூரத்துக்கு தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தின என்பதனை இன்னும் கண்டறிய முடியவில்லை. ஆனால், இந்தப் புதிய சேர்க்கைகள் உள்நாட்டு வங்கிகளிடையே ஒரு சுறுசுறுப்பான போட்டி மனப்பாங்கினைத் தூண்டிவிட்டுள்ளன என்பதில் எவ்வித சந்தேகமுமில்லை.

நாணய கூட்டுக்களின் உள்ளடக்கம் (ரூ. பத்து இலட்சம்)

பொதுமக்கள் வைத்திருந்த நாணயம்	பொதுமக்களால் வைக்கப்பட்டிருந்த கேள்வியைப்புக்கள்	பொதுமக்களால் வைக்கப்பட்டிருந்த தவணை, சேமிப்பு வைப்புகள்
தொகை எம்-1-ல் %	தொகை எம்-1 ல் % அதிகரிப்பு	தொகை எம்-2 ல் % அதிகரிப்பு
1978 3,015.5 50.8	2,920.8 49.2 5,936	4,955 45.5 10,892
1979 3,774.2 49.2	3,895.1 50.8 7,669 (29)	7,388 49.1 15,057 (38)
1980 4,180.8 44.4	5,247.3 55.6 9,428 (23)	10,432 52.5 19,860 (32)
1981 4,823 48	5,202 52 10,025 (6)	14,422 59 24,447 (23)
1982 5,988 51	5,772 49 11,760 (17)	18,750 61 30,510 (25)
1983 7,200 49	7,548 51 14,748 (25)	22,509 60 37,257 (22)
1984 8,561 51	8,263 49 16,824 (14)	26,603 61 43,427 (16)
1985 9,816 52	8,945 48 18,761 (15)	29,648 61 48,469 (11)
1986 11,570 55	9,609 45 21,179 (13)	29,681 58 50,860 (5)
1987 13,495 54	11,588 46 25,083	33,251 57 58,335 (14)

ஆதாரம்: இலங்கை மத்திய வங்கி

வைப்புக்களும் முற்பணங்களும்

வர்த்தக வங்கிகளின் மொத்த வைப்புக்கள் 1978ல் 884.6 கோடி ரூபாவாக இருந்தன. இது 1987-ன் முடிவில் 5235.2 கோடி ரூபாவாக அதிகரித்திருந்தது. இதே நேரத்தில் அனைத்துத் துறைகளுக்கும் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட மொத்தக்கடன் இக்காலப் பகுதியில் (இப்போதைய பெறுமதியில்) ஐந்து மடங்கால் அதிகரித்துள்ளன. இவை மொத்த உற்பத்திப் போக்குகளை மீறிக் காணப்படுவதால் வியப்பூட்டும் போக்குகளாகக் கருதப்படுகின்றன. இதன் விளைவாக, 1978ல் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 49 சதவீதமாக இருந்த கடன், 1987 - ல் 65 சதவீதமாக உயர்ந்திருந்தது.

வர்த்தக வங்கிகள் 1978-ல் வைத்திருந்த 780 கோடி ரூபா வைப்புக்களில், 12 சதவீதம் மட்டுமே வெளிநாட்டு வங்கிகளில்

இருந்தன. ஆக, உள்நாட்டு வங்கிகள் மொத்த வைப்புக்களில் 88 சதவீதத்தைப் பெற்றிருந்தன. எனினும், இந்தப் பத்தாண்டு காலத்தில் வைப்புக்களின் சந்தைப்பங்கு வெளிநாட்டு வங்கிகளுக்கு சாதகமாக மாற்றமடைந்துள்ளது. வைப்புக்களில் வெளிநாட்டு வங்கிகளின் பங்கு 1986 அளவில் 22 சதவீதமாக உயர்ந்திருந்தது.

வர்த்தக வங்கியமைப்பு 1987 ஜூன் அளவில் 56 இலட்சம் வைப்புக்கணக்குகளை வைத்திருந்தது. இக்கணக்குகளில் 98 சதவீதமானவை உள்நாட்டு வங்கிகளிலேயே இருந்தன. எனினும், நான்கு உள்நாட்டு வங்கிகளிலும் கணக்கொன்றுக்கான சராசரி நிலுவை ரூ. 5349 ஆக இருக்க, வெளிநாட்டு வங்கிகளில் இது ரூ. 90,827 ஆக மிக உயர்ந்து காணப்பட்டது. உள்நாட்டு வங்கிகள் இலங்கையின் பொருளாதாரத்துக்கு வழங்கி

வரும் சேவைகளின் தன்மையை இது பிரதிபலிக்கின்றது என்று கூறலாம்.

வர்த்தக, கைத்தொழில்துறைகள் 1987-ல் மொத்தக் கடனில் சுமார் 75 சதவீதத்தைப் பெற்றுள்ளன. இது 1978-ல் 70 சதவீதமாக இருந்தது. இதே வேளையில் வேளாண்மைத்துறைக்கான கடன் 1978-ல் 16 சதவீதமாக இருந்து, 1987-ல் 8 சதவீதமாக வீழ்ச்சியடைந்திருக்கிறது. வேளாண்மைத்துறைக்கான கொடுகடனில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சி, பொருளாதாரத்தில் வேளாண்மைத்துறையின் பங்கு, அதன் வளர்ச்சி வாய்ப்புக்கள், கடன் தேவைகள் என்பவற்றின் பின்னணியில் பரிசீலிக்கப்படுதல் வேண்டும். உள்நாட்டு வங்கிகளே வேளாண்மைத்துறைக்கு கடன் வழங்கும் பிரதான நிறுவனங்களாக இது வரை இயங்கி வந்துள்ளன.

வர்த்தக வங்கிகள்-கிளை விஸ்தரிப்பும் வைப்புக்களில் பங்கும்

வகை.	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987
(1) இலங்கையின் வங்கிகள்										
(அ) கிளைகளின் எண்ணிக்கை	729*	799*	859*	915*	646	655	623	628	634	628
(ஆ) வைப்புக்கள் (ரூ. பத்து இலட்சம்)	7,811	11,020	14,910	17,907	21,789	25,707	30,783	35,683	36,977	
(இ) மொத்த வைப்புக்களில் சதவீத பங்கு	88	89	86	84	79	76	77	78	78	
(2) வெளிநாட்டு வங்கிகள் (1979-க்கு முன் ஸ்தாபிக்கப்பட்டவை)										
(அ) கிளைகளின் எண்ணிக்கை	4	4	8	8	10	10	10	10	9	9
(ஆ) வைப்புக்கள் (ரூ. பத்து இலட்சம்)	270	279	1,599	1,594	2,601	3,113	3,809	4,030	4,495	
(இ) மொத்த வைப்புக்களில் சதவீத பங்கு	3	2	9	7	9	9	10	9	10	
(3) வெளிநாட்டு வங்கிகள் (1979-க்கு பின் ஸ்தாபிக்கப்பட்டவை)										
(அ) கிளைகளின் எண்ணிக்கை	4	7	14	13	14	14	15	15	13	14
(ஆ) வைப்புக்கள் (ரூ. பத்து இலட்சம்)	765	1,043	1,970	1,902	3,164	5,107	5,339	5,749	5,829	
(இ) வைப்புக்களில் சதவீத பங்கு	9	9	5	9	12	15	13	13	12	
(4) கிளைகளின் மொத்தம் வைப்புக்கள்	737	810	877	936	670	679	648	653	656	651
	8,846	12,343	17,291	21,403	27,554	33,927	39,931	45,459	47,301	52,352

* இலங்கை வங்கியின் விவசாய சேவை நிலைய கிளைகளையும் உள்ளடக்கியது.

ஆதாரம்: இலங்கை மத்திய வங்கி

இலங்கை நிதித் தொழிலாளர்களின் சில அம்சங்கள்

பி. டி. ஜயசந்திர

“சுதந்திர இலங்கையில் அபிவிருத்திக் கட்டடங்கள்” எனும் ஆய்வுக்கட்டுரையில் இலங்கையின் நிதித் தொழிலாளர்களின் பற்றிய பகுதியிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது.

பற்றுக்குறை நிதியளிப்பு

வளங்கள் எந்த அளவுக்குத் திரட்டப்படுகின்றன அல்லது திரட்டப்படலாம் என்பதைப் பொறுத்தே அரசாங்கச் செலவுக்கு எவ்வளவு வளம் கிடைக்கும் என்பது தங்கியுள்ளது. எவ்வாறாயினும், ஒரு பக்கத்தில் போதாத வளமும் மறுபக்கத்தில் அதிக அளவிலான அரசாங்க முதலீடும், பற்றுக்குறை நிதியளிப்பின் மூலம் மேலதிக வளங்களை திரட்ட வேண்டிய தேவையை ஏற்படுத்துகின்றன. அபிவிருத்தியடையும் நாடுகளில் இந்நிலை காணப்படுகிறது. அரசாங்க முதலீட்டுச் செலவுகளுக்குப் பல வகைகளில் நிதியளிக்கலாம்: (i) அரசாங்கச் சேமிப்புகள் (ii) அரசாங்க பிணை ஆவணங்களை விற்கல் (iii) பண விரிவாக்கம் (iv) வெளிநாட்டுக்கடன். இம்முறை ஒவ்வொன்றும் பொருளாதாரத்தின் பிற அம்சங்கள் மீது பல்வேறு விளைவுகளைத் தோற்றுவிக்கின்றன. பின்னைய நான்கும் பற்றுக்குறை நிதியளிப்பு முறைகளுக்குரியவையாக இருப்பினும் அரசாங்கச் சேமிப்பின் மூலம் அவற்றின் உபயோகத்தைக் கணிசமாக மாற்றலாம்.

அபிவிருத்தியடையும் நாடுகளில் சேமிப்புகளைத் திரட்டுதல் நிதித் தொழிலாளர்களின் ஒரு முக்கிய பணியாகும். நுகர்வுச் செலவை வருமானம் மிகைக்கும் பொழுது அரசாங்கம் சேமிப்பை உருவாக்கலாம். எவ்வாறாயினும், வருமானம் திரட்டும் முயற்சிகள் தனியார் துறைச் சேமிப்பில் ஒரு சம அளவைக் குறைக்கமாட்டாது என்று அரசாங்கம் உறுதிப்படுத்த முடியுமானால் தான் அரசாங்க சேமிப்புகள் எல்லா மட்டங்

கிய சேமிப்புகளை அதிகரிக்கச் செய்யலாம். அபிவிருத்தியடையும் நாடுகள் பலவற்றில், போதிய அரசாங்க வருவாய் இல்லாத நிலையில், நுகர்வுச் செலவுகள் உயர் மட்டத்தை அடைவதனால், அரசாங்கச் சேமிப்புகளை முதலீட்டுத் தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்த முடியாமற் போய் விடுகிறது.

அரசாங்கப் பிணைப்பத்திரங்களை விற்கலினால் பண விரிவாக்கம் ஏற்படுவதில்லை. ஆகையால் விலைமட்டத்தில் அது நெருக்கடிக்கு இட்டுச் செல்வதில்லை. இது, வங்கியல்லாத வழிகளின் மூலம் அரசாங்கப் பற்றுக்குறைக்கு நிதியளிப்பது பொருளாதாரத்தில் சம அளவிலான தனியார் செலவினத் தொகையை அகற்றிவிடுகிறது என்ற ஊகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். இந்நிதியளிப்பு வழி, அபிவிருத்தி அடையும் நாடுகளைப் பொறுத்த வரை குறுகியதாகும். ஆதலால் தனியார் துறையிலிருந்து போதிய நிதியைத் திரட்டுவது சிரமமாகிறது. சில வேளைகளில் இது தனியார் முதலீட்டையும் நெருக்கி அகற்றிவிடலாம் என்றும் வாதிக்கப்படலாம்.

வங்கிமுறையிலிருந்து கடன் பெறுவதனால் பொருளாதார முறையில் கூடிய பணத்தை உருவாக்கலாம். இது, நாட்டில் உற்பத்தியாகும் பொருட்கள் அளிக்கப்படும் சேவைகள் என்பவற்றின் அளவை விட எவ்வளவுக்கு அதிகமாக இருக்கிறதோ அந்தளவுக்கு அது பொருட்களின் விலையை உயர்த்தி, அதன் விளைவாகச் சென்மதி நிலுவையைப் பாதிக்கும். இச்சூழ்நிலைகளில் உள்ளபடியான மீதிகளை அது குறைத்து, முதலீட்டையும் நுகர்வையும் வீழ்ச்சியுறச் செய்யும்.

பற்றுக்குறையை நிதிப்படுத்தவதற்கு வெளிநாட்டு நிதிய

ளிப்பை வழியாகக் கொண்டால், அரசாங்கத்துக்கு வெளிநாட்டு வளங்களைப் பெறுவதற்கு வழிபிறக்கும். இப்பின்னணியில், உள்நாட்டு வளங்களை அரசாங்கத்துறைக்கும் தனியார் துறைக்குமிடையே மீண்டும் பங்கிடும் பிரச்சினை எழுவதில்லை. அத்துடன் வெளிநாட்டு வளங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும் நாட்டிலேயே பணம் செலவழிக்கப்பட்டதால் அல்லது இறக்குமதிக்காகச் செலவிடப்பட்டதால் என்பதைப் பொறுத்தே விலை மட்டங்களில் தாக்கம் ஏற்படும். வெளிநாட்டு நிதியளிப்பு, கடனிறுத்தற் பிரச்சினைகளைச் சில சூழ்நிலைகளில் தோற்றுவிக்க முடியும் என்றாலும் நாடு துரிதமாக வளர்ச்சிப்பாதையில் அடியெடுத்து வைக்கலாம். இவ்வாறாக, வளர்ச்சி நோக்கத்தைக் கொண்ட பற்றுக்குறை நிதியளிப்பானது, பொருளாதார முகாமையில் பல விளைவுகளை ஏற்படுத்துகிறது என்பது தெளிவு.

அரசாங்கச் சேமிப்புகளின் பகுப்பாய்வு

அரசாங்கச் சேமிப்புகளின் செயலாற்றுகை ஏமாற்றம் தருவதாக அமைந்து, அரசாங்க முதலீடுகளுக்கு எவ்விதத்திலும் பயன்படாமற் போயிற்று என்பதனை அட்டவணை 1 காட்டுகிறது. 1951-1956ல் மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் 2 சதவீதமாக இருந்த அரசாங்க சேமிப்பு 1956-60 காலப்பிரிவில் அனேகமாக அற்றுப் போய்விட்டது. அது முதல் அரசாங்கம் அதன் நடைமுறைக் கணக்குத் தொழிற்பாட்டில் பற்றுக்குறையை எதிர்நோக்கியது: அரசாங்க வருமானம், செலவினச் செயலாற்றுகை, வரி வருமானத்தை தேசிய உற்பத்தியின் அளவுக்கு உயர்த்துவதில் அரசாங்கம் வெற்றி பெற்றதெனினும் மொத்த உற்பத்தியுடனான அரசாங்க சேமிப்பு, விகிதாசாரம் கணிசமாக வீழ்ச்சியடைந்தது. இக்காலப்பிரிவில் அரசாங்கச் செலவினம் அதிகரித்தமையே இதற்குக்

அட்டவணை 1

பற்றுக்குறை நிதிப்படுத்தல் 1951-1985

	1951-1955	1956-1960	1961-1965	1966-1970	1971-1975	1976-1980	1981-1985
1. கூட்டு மொத்த வரவு செலவுத் திட்ட பற்றுக்குறை (ரூ. பத்து இலட்சம்) (2.2)	100.4	282.4	497.2	870.8	1,751.6	7,776.2	19,554.0
2. கூட்டு மொத்த பற்றுக்குறை/மொத்த அரசாங்க செலவினம் (%)	8.3	16.8	23.1	27.9	29.8	40.5	43.2
3. வெளிநாட்டு நிதி/வரவு செலவுத் திட்ட பற்றுக்குறை (%)	9.0	16.8	32.4	34.3	49.4	53.8	53.8
4. வங்கிக்கடன் படுதல்/வ.செ. திட்ட பற்றுக்குறை (%)	49.1	31.8	22.6	5.8	9.3	10.5	10.5
5. ரூபா பிணைப்பத்திரம் வ.செ. திட்ட பற்றுக்குறை (%)	42.8	51.4	45.0	59.8	41.3	35.7	35.7
6. அரசாங்க சேமிப்புகள்/மொ. உ. உற்பத்தி (%)	(2.2)	(0.4)	(-0.1)	(-0.1)	(-0.4)	(-0.9)	(0.8)

*வங்கியல்லாத அனைத்து கடன்படுதல்களையும் குறிக்கிறது. மொ.உ. உற்பத்தி விதிகளில் அடைப்புக்குள் தரப்பட்டுள்ளன. அடிப்படைத்தரவுகளுக்கான மூலம்: இலங்கை மத்திய வங்கியின் வருடாந்த அறிக்கை மற்றும் பொருளாதார மீளாய்வு என்பவற்றின் பல்வேறு இதழ்கள்.

காரணமாகும். அரசாங்க வருமானம்/மொ. தே. உற்பத்திக்கும், அரசாங்க சேமிப்பு/மொ. தே. உ. ஆகியவற்றுக்குமிடையிலான மறுதலையான விகிதாசாரம் பல பொருளியல் நிபுணர்களின் நம்பிக்கைக்கு மாறானதாகும். அபிவிருத்தி அடையும் நாடுகளில் வரிவிதிப்பின் மூலம் உள்நாட்டுச் சேமிப்புகளைத் திரட்டலாம் என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர்.

சமூக நலச் செலவுகள் உயர்மட்டத்தில் இருந்தமையாலேயே இலங்கையில் நடைமுறைச் செலவுகள் அதிகரித்திருந்தன. வேறு பல நாடுகளின் உயர்ந்த செலவுக்குக் காரணம் பாதுகாப்புச் செலவினங்களின் அதிகரிப்பு எனக் கூறலாம். அபிவிருத்தியடையும் நாடுகளின் பாதுகாப்புச் செலவினங்கள் சேமிப்பையும் வளர்ச்சியையும் பெரிதும் பாதிப்பதாக விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது. தாராளமான வளமற்ற நிலையில் சமூக நலனுக்கான உயர்மட்டச் செலவு, அபிவிருத்தியடைந்து வரும் பொருளாதாரங்களில்

இவ்வளவுகளை மாற்றுவழிகளில் உபயோகப்படுத்தல் வாய்ப்புச் செலவையும் அதிகரிக்கச் செய்யலாம். இவ்வடிப்படையில் அரசாங்கச் சேமிப்புகள் மறைமுகமாக நலனோடு செலவுகளுடன் தொடர்புடையது எனவும் கொள்ளப்படலாம்.

இக்கருதுகோளைப் பரிசீலிப்பதில், தலா நபர் வருமானம், ஏற்றுமதி வருமானம், வெளிநாட்டு உதவி, அரசாங்க சேமிப்பு தொடர்பான கொள்கை மாற்றங்கள் போன்றவையும் சில மாறிகளின் தாக்கங்களை மதிப்பிடுவதற்கு ஒரு முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. சமூக நலச் செலவுகள் மற்றும் ஏற்றுமதி வருமானம் என்பன குறித்த மாறிகளே இதில் முக்கியம் பெறுகின்றன.

கடன் விரிவாக்கல் மூலம் நிதியளித்தல்

எல்லாமடங்கிய வரவு செலவுத் திட்டத்திற்கு நிதியளிப்பதில் வங்கிக் கடனைப் பயன்படுத்தல் 1956 விருந்து 1980 வரையான

காலப் பிரிவில் குறைந்துள்ளது. பொதுவாக, பற்றுக்குறை நோக்கங்களுக்காகப் பெற்ற வங்கிக் கடன்களை உபயோகிப்பதில் அரசாங்கங்கள் மிகக்கவனமாக நடந்து கொள்கின்றன. உண்மையில் இது நிதியளிப்புமாதிரியும் விதிவிலக்காகவுமே நடைபெற்றுள்ளது. சில சமயங்களில் வியாபாரப் பொருள் விலை ஏற்றத்தாழ்வினால் விளைந்த அரசாங்க வருமான உறுதியின்மையினால் ஏற்பட்டுள்ளது. வேறு சில சந்தர்ப்பங்களில் எதிர்பாராத அரசாங்கச் செலவு அதிகரிப்பினால் நிகழ்ந்துள்ளது. எவ்வாறாயினும் பண உருவாக்கத்தின் மூலம் பற்றுக்குறை நிதியிடல் செய்தல் பணவீக்க நிலைமைகளுக்கு வழிவகுத்து சென்மதி நிலுவைப் பிரச்சினைகளுக்கு இட்டுச் செல்லும் என்பது பொதுவான நம்பிக்கை. இவ்வாதம் நியாமானது எனலாம். ஏனெனில் பொருட்களின் உற்பத்தியும் சேவையும் பெரும்பாலும் வழங்கல் காரணிகளால் தடைப்படுகின்ற இலங்கை போன்ற நாடுகளுக்கு விரிவாக்கக் கொள்கைகள் பொருத்தமற்றவையாகும். பணவீக்கஞ்சார் நிதியளிப்பு, சம்பந்தப்பட்ட விலைவாசிகளை இறக்குமதிகளுக்குச் சாதகமானவையாக ஆக்குவதன் மூலம் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்திலுள்ள அனுகூலங்களைப் பாதிக்கலாம் என்றும் விவாதிக்கப்படலாம்.

வங்கிகளின் மூலம் பற்றுக்குறை நிதியளித்தல் தவிர்க்கப்படவேண்டுமென்ற பொதுவான கருத்து நிலவியபோதிலும் 1956-65 காலப்பிரிவில் இது கணிசமான அளவு நடைபெற்றது. அதன் பின்னர் அது படிப்படியாகக் குறைந்து 1976 ன் பின்மீண்டும் அதிகரித்தது. இவ்விருகாலப்பிரிவுகளிலும் கடன் விரிவாக்கத்தின் பாதிப்பு ஒரே விதமாகவே காணப்பட்டது. எனினும், எளிமை கருதி, இக்கட்டுரையில் பின்னைய காலப்பிரிவு பற்றி மட்டுமே ஆராயப்படுகிறது.

தேரிவு செய்யப்பட்ட பேரண்ட பொருளியல் குறிகாட்டிகள்

	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985
வ.செ. பற்றாக்குறை/மொ. உ. உ.	8.4	16.8	16.8	24.5	17.5	19.9	17.7	10.2	15.9
வங்கிக்கடன்கள்/மொ. உ. உ.	-2.0	0.5	1.2	10.6	4.5	3.0	0.4	-1.4	3.1
உள்நாட்டு பணவீக்கம்		8.3	15.3	20.2	21.4	11.0	15.7	18.6	-1.0
நடைமுறைக் கணக்கு									
பற்றாக்குறை/மொ. உ. உ.	3.5	2.4	-0.8	-16.4	-10.0	-11.7	-9.1	-0.9	-7.2
வெளிநாட்டு ஒதுக்குகள் (மாகப் பணிகள் இறக்குமதிகளுக்கு சமமானது)	2.7	4.3	4.0	3.4	2.2	2.7	3.0	3.3	3.4
உள்நாட்டு சேமிப்புகள்									
/மொ. உ. உ.	18.1	15.3	13.8	11.2	11.7	11.6	13.8	19.7	13.8
உள்நாட்டு முடிவு/மொ. உ. உ.	14.4	20.0	25.8	35.8	27.8	30.2	28.8	25.6	26.0

அடிப்படைத்தரவுகளுக்கான மூலம்: வருடாந்த அறிக்கை, பொருளாதார மீளாய்வு, பல்வேறு இதழ்கள், இலங்கை மத்திய வங்கி

1977 - 1982 காலப்பிரிவில் பணவீக்க நெருக்கடி கணிசமான அளவு அதிகரித்தது. மிகத்துரிதமாக அதிகரித்த செலவினம் மூலதனச் செலவாகும். இது 1980ல் 16% இலிருந்து மேலும் அதிகரித்தது. உள்நாட்டு வங்கியல்லாத மூலங்கள் சார்ந்த வளங்களையும் மிகைத்தது. சேமிப்புகளுக்கும் முதலீட்டுக்கும் மிடையிலான இடைவெளி அகன்று, அது சென்மதி நிலுவையில் ஏற்படுத்திய பிரதிபலிப்பு, அக்காலப் பிரிவில் பாரிய பொருளாதார திட்டங்களின் உறுதியற்ற தன்மையை எடுத்துக்காட்டியது. பற்றாக்குறை நிதியளிப்புக்கு வங்கிக்கடன் பயன்படுத்தல் குறைந்தமை, பணவீக்க நெருக்கடியைக் கணிசமாகக் குறைத்தி, பாரிய பொருளாதார உறுதிப்பாட்டை மீண்டும் ஏற்படுத்துவதற்கு உதவியது. எனவே கடனை உருவாக்கி பற்றாக்குறை நிதியளிப்புச் செய்தல் இலங்கையில் வளர்ச்சிக்குறிக்கோள்களை அடைவதில் எதிர்மறையான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என்ற நம்பிக்கையை இச்சான்று உறுதிப்படுத்துகிறது.

வெளிநாட்டு நிதியின் உபயோகம்

வெளிநாட்டு நிதியத்தை உபயோகித்தவின் முக்கியத்துவம் இலங்கையில் 1960 ஆம் ஆண்டுவரை குறிப்பிடத்தக்கதாக இருக்கவில்லை. இது, 1951-65 காலப்பிரிவில், மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 1 சதவீதமாக

கவே இருந்துள்ளது. தே.மொ. உற்பத்தியின் விகிதாசாரமாகவோ எல்லாமடங்கிய பற்றாக்குறையின் ஒரு பகுதியாகவோ வெளிநாட்டு நிதி உபயோகத்தின் முக்கியத்துவம் 1965-75 காலப்பிரிவில் விருத்தியடைந்து, 1977 க்குப் பிந்திய காலப்பிரிவில் கணிசமாக அதிகரித்தது.

வெளிநாட்டு நிதி, வெளிநாட்டுச் செலாவணிப் பிரச்சினைகளைத் தளர்த்துவதுடன் உள்நாட்டுச் சேமிப்புகளுக்குத் துணையாவதன் மூலம் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உதவலாம். இக்கருத்தினைப் பரிட்சிப்பதற்காக நடாத்தப்பட்ட பகுப்பாய்வு பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு வெளிநாட்டு நிதி அளிக்கும் உதவி, உள்நாட்டுச் சேமிப்பை விட அதிகமானது மட்டுமன்றி புள்ளிவிபர வகையில் முக்கியமானது என்பதைக் காட்டியது.

வெளிநாட்டு மூலதனம் பல வழிகளில் வளர்முக நாடுகளுக்கு உதவியிருப்பினும் இந்நாடுகளில் பல அண்மைக் காலங்களில் கடனிறுத்தற் பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கியுள்ளன. வளர்முக நாடுகளின் கடனிறுப்புத்திறன் 1970 விருந்து நலிவடைந்துள்ளது. கடனிறுத்தலுக்கு மொத்த தேசிய உற்பத்திக்கு மிடையிலான விகிதம் 1970 ஆம் ஆண்டு 14 சதவீதத்திலிருந்து 1984 ல் சுமார் 34 சதவீதமாக அதிகரித்தது. அதேவேளையில் கடனிறுத்தலுக்கும் ஏற்றுமதிக்கும் இடையிலான விகிதாசாரம் 1970 ல் 15 சதவீதத்திலிருந்து 1984 ல் 21 சதவீதமாக அதிகரித்தது. கடனிறுத்தற் பிரச்சினைகளுக்குள்ளாகிய நாடுகள், மாற்றமடையும் சூழ்நிலைகளுக்கேற்பத்தம் செலவுக்கொள்கைகளை அமைத்துக் கொள்ள முடியாமற்போன நாடுகளாகும் என்று விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாதம் சரியா, தப்பா என்பது எப்படியாயினும், வெளிநாட்டு நிதி உபயோகிக்கப்படும் வேளையில் துரித பொருளாதார வளர்ச்சி இடம் பெறவிடின், கடனிறுத்தற் பிரச்சினை கடினமாகி வளர்ச்சி தடைப்படலாம்.

இலங்கையின் கடனிறுத்தற் பிரச்சினை வேறு பல வளர்முக நாடுகளின் பிரச்சினையைப் போன்று கடினமானதாக இல்லாவிடினும் அண்மைக்காலங்களில் அது அதிகரித்தமைதுரித பொருளாதார வளர்ச்சியைக் காப்பத

கடன் சேவை விகிதங்கள்

	1951-1955	1956-1960	1961-1965	1966-1970	1971-1975	1976-1980	1981-1985
கடன் சேவை*/மொ. தே. உ.	1.1	1.3	2.0	3.1	5.5	6.0	8.0
வெளிநாட்டுக்கடன் சேவை/மொ. தே. உ.	1.2	0.4	0.8	1.9	3.7	4.6	5.6
வெளிநாட்டுக்கடன் சேவை/ஏற்றுமதிகள்	3.0	1.1	2.9	9.9	21.5	15.4	19.4
கடன் சேவை*/அரசு வருவாய்	5.3	3.6	8.9	14.4	23.2	25.7	37.7

*அரசாங்க கடனின் கடன் சேவையை மட்டும் உள்ளடக்கியது.

அடிப்படைத்தரவுகளுக்கான மூலம்: வருடாந்த அறிக்கை, பொருளாதார மீளாய்வு, பல்வேறு இதழ்கள், இலங்கை மத்திய வங்கி

ற்கு, பாரிய பொருளாதாரத் திட்டங்களில் சில மாற்றங்கள் செய்யப்பட வேண்டுமென்பதைக் காட்டுகிறது. விகிதாசாரங்களிலிருந்து, கடனிறுத்தற் பிரச்சினை எத்துணை கடுமையானது என்பதைக் கணிக்க முடியாவிடினும், இறக்குமதி, கடனித்தற்பொறுப்புக்கள் என்பவற்றை நிறைவேற்றமுளவுக்கு நாட்டின் பொருளாதாரம் வளங்களை உற்பத்தி செய்யாதவிடத்து, கடனிறுத்தற் பிரச்சினை, வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீதும் சென்மதி நிலுவைமீதும் பெரும் பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்தலாம்;

வங்கியல்லாத மூலங்கள்

ஏற்கெனவே கூறியது போன்று, வங்கியல்லாத மூலங்களை பற்றாக்குறை நிதியளிப்புக்கு உபயோகிப்பதினால் அனுசூலம் யாதெனில் அது பணவிரிவாக்கத்திற்கு இட்டுச் செல்வதோ பணவீக்கத்தை அல்லது சென்மதி நிலுவைக் கொடுப்பனவுச் சிரமங்களை உருவாக்குவதோ இல்லை என்பதாகும். இந்த அளவுக்கு இவ்வளங்கள் தனியார்துறையினால் உபயோகிக்கப்படுவது குறைந்து அரசாங்கத்துறையினால் உபயோகிக்கப்படுதல் அதிகரிக்கும். அரசாங்கத்துறை வளங்களை உபயோகித்தல், தனியார்துறையை விடத் திறமையானதாகவும் பயனுள்ளதாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

தனியார்துறை முதலீட்டு, உற்பத்தி முயற்சிகளில் முக்கிய பங்கை வகிக்க எதிர்பார்க்கப்படும் கலப்புப் பொருளாதாரங்களில், பற்றாக்குறை நிதியளிப்புக்காக கிடைக்கத்தக்க வளங்களை உபயோகித்து, தனியார்துறை

உபயோகத்தைக் குறைப்பது பல பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவிக்கிறது. போட்டிமிக்க ஒரு சந்தைப்படுத்தல் அமைப்பில், அரசாங்கத்துறைப் பிணைப்பத்திரங்களில் முதலீடு செய்வதற்குத் தனியார்துறையைத் தூண்டும் பொருட்டு அரசாங்கம் உயர்ந்த வட்டி செலுத்த வேண்டும். இதற்கு மாற்று வழியாக, அரசாங்க பிணைப்பத்திரங்களில் தனியார்துறை முதலீடு செய்யும் வலையில் பணக்கட்டுப்பாடுகளை அறிமுகப்படுத்தலாம்;

இலங்கையைப் போன்ற பொருளாதாரங்களில், தாபனரீதியான மூலதனச் சந்தைகள் இல்லாமையால் பற்றாக்குறை நிதியளிப்புக்கு வங்கியல்லாத மூலங்களைப் பயன்படுத்தல் குறைவாகும்.

வரவு செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறைகளுக்கு நிதியளிப்பில் இலங்கை வளத்திரட்டலுக்கு ரூபா ஆவணங்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளது. 1961-85 காலப்பிரிவில் ரூபா பிணை ஆவணங்களில் முதலீடு செய்தல் குறைந்துள்ளது. வங்கிகள் இப்பிணை ஆவணங்களில் எவ்வளவுக்கு முதலீடு செய்கின்றனவோ அந்த அளவுக்கு பணவீக்க நிதியளிப்பினால் ஏற்படும் விளைவுகள் இதிலும் ஏற்படலாம். கட்டுப்பட்ட மூலங்களிலிருந்து வளங்களை உபயோகித்தல் தனியார்துறை முதலீட்டு முயற்சிகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் வளங்களில் கணிசமான அளவை அகற்றிவிடலாம்;

வரவு செலவுத்திட்டப் பற்றாக்குறையும் அரசாங்கக்கடனும்

நிதிப் பற்றாக்குறைகள், அவை பணவீக்கத்தை எந்தளவு

க்கு ஏற்படுத்துகின்றன. சென்மதி நிலுவையில் ஏற்படும் தாக்கம் என்பவற்றின் அடிப்படையில் கணிக்கப்படுவது வழக்கம். இப்பகுப்பாய்வில் தொக்கியிருக்கும் ஊசம், பற்றாக்குறைகளின் தாக்கம் தற்காலிகமானது என்பதாகும். அதாவது அவை எதிர்காலச் செயலாற்றுகையைப் பாதிக்கமாட்டாது என்பது. இவ்வாறாக பற்றாக்குறை ஏற்படுத்தும் சங்கலித் தொடரான பாதிப்புகள் புறக்கணிக்கப்படுகிறது. எவ்வாறாயினும், பற்றாக்குறை நடைமுறை ஆண்டின் பொருளாதாரச் செயலாற்றுகையைப் பாதிப்பதுடன், அது அரசாங்கக்கடனை அதிகரிக்கச் செய்கையில் எதிர்காலத்திலும் வேறுவகையான பாதிப்பை ஏற்படுத்துகிறது;

வரவு செலவுத் திட்டப் பற்றாக்குறைக்கும் அரசாங்கக் கடனுக்கும் இடையிலான தொடர்பு பின்வரும் சூழ்நிலைகளில் நீண்டகாலப் பகுப்பாய்வில் புறக்கணிக்கப்படலாம். முதலாவதாக பற்றாக்குறை தற்காலிகமானதாயின் அரசாங்கக் கடன் காலப்போக்கில் அதிகரிக்காது. அத்துடன் ஒரு வருடத்தின் பற்றாக்குறை அடுத்த வருடத்தின் மிகையினால் சமப்படுத்தப்படலாம். பொருளாதார வளர்ச்சி வீதம் துரிதமானதாகவும் உயர்ந்ததாகவும், இருக்குமிடத்து, மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில், அரசாங்கக் கடனின் பங்கு அதிகரிக்காது. எனினும், பற்றாக்குறை நிரந்தரமானதாயிருந்து உள்நாட்டு உற்பத்தியை விட விரைவாக வளர்வதாயின் உ. உற்பத்தியில் அரசாங்கக் கடன் பங்கு அதிகரிக்கும். மொ. உ. உற்பத்திக்கும் அரசாங்கக் கடனுக்கும் இடையிலான விகிதாசாரம் அதிகரித்து வரும் நாட்கள் மிகப் பெரிய நிதி சமநிலையின்மையைக் கொண்டுள்ளவையாகும் என ஆய்வுகள் காட்டுகின்றன.

அட்டவணை 4

வ. செ. திட்டப்பற்றாக்குறை பொதுக்கடன் மீது ஏற்படுத்திய தாக்கம்

	1950	1955	1960	1965	1970	1975	1980	1985
மொ. பொ.								
மொ. தே. உ. /GNP	20.5	20.3	33.3	52.2	61.8	61.7	76.8	81.4
வெ. ச. மொ. உ. உ.	3.9	3.8	4.4	6.1	12.4	15.7	33.1	42.1

அடிப்படைக்கரவுகளுக்கான மூலம்: வருடாந்த அறிக்கை, பொருளாதார மீளாய்வு, பல்வேறு இதழ்கள், இலங்கை மத்திய வங்கி

கைத்தொழில் மயமாக்கும் முறை

உபாயங்களும் பிரச்சினைகளும்

உபானந்த விதானபத்திரன

(சிரேஷ்ட பொள்ளியலர் எனும் இலங்கை மத்திய வங்கியின்

பொருளாதார ஆராய்ச்சித் திணைக்களத்திலுள்ள
கைத்தொழில் பகுதியின் கலைஞர்)

மூடிய பொருளாதாரக் கொள் கையின் கீழ் மூலப்பொருள் கள், எந்திரங்கள், உதிரிப் பாகங்கள் ஆகியவற்றிற்கு நில விய தட்டுப்பாட்டினால் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்ட பொரு ளுற்பத்திக் கைத்தொழில் 1977ம் ஆண்டில் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட தாராள பொருளாதாரக் கொள்கை யினால் உடனடியாக ஊக்கம் பெற்றது. உண்மையான அடிப் படையில், மொத்தக் கைத் தொழில் உற்பத்தியில் வளர்ச்சி விகிதம் 1978ம் ஆண்டில் 17 சத விகிதத்துக்குத் தாவியது; 1978ம் ஆண்டுக்கும் 1980ம் ஆண்டுக்கு மிடைப்பட்ட காலத்தில் இது சராசரியாக 22 சதவிகிதமாக இருந்தது. கைத்தொழிலில் முன்னெப்போதும் காணாத வளர்ச்சி மட்டம் ஏற்பட்டதற்கு கைத்தொழில்களுக்கு மூலப் பொருள்களும் எந்திரங்களும் உதிரிப்பாகங்களும் திடீரெனக் கிடைத்ததே பிரதான காரணம் என்று கூறப்பட்டது. 1977ம் ஆண்டுக்கு முன்பு கைத்தொழில் களுக்கு இந்த அத்தியாவசியப் பொருள்கள் கிடைக்கவில்லை. 1978ம் ஆண்டிலிருந்து 1985ம் ஆண்டுவரையுள்ள காலத்தில் கைத்தொழில் துறையிலே வளர்ச்சியின் சராசரி வருடாந்த விகிதம் 10 சத விகிதமாயிருந் தது. இக்காலத்தின் பிந்திய பகுதியில் சாதிக்கப்பட்ட வளர்ச்சியின் உத்வேகம் முதல் மூன்று வருடங்களில் சாதிக்கப் பட்டன்தவிட குறைவாயிருந்த தென்பதை இது எடுத்துக் காட்டுகிறது.

தாராளமயக் கொள்கைகள் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப் பட்டதும், தொழில் முயற்சி யாளர்கள் தட்டுப்பாடு நிலவிய சந்தைக்குப் பொருள்களை வழங்குவதற்காகப் பொருளா பத்தித் துறையில் முதலீடு

செய்ய விரைந்தனர். 1980ம் ஆண்டுக்குப்பின் முதலீட்டு யோசனைகள் கணிசமான அள வுக்குக் குறைந்ததற்கும் உள் நாட்டுக் கைத்தொழில் திட் டங்கள் குறைவான அளவில் அமல் செய்யப்பட்டதற்கும் பொருளாதாரத்தில் நிலவிய ஒப்பியல் விலைகள் அவற்றிற்கு அனு கூல மாயிருக்கவில்லை யென்று தெரிகிறது.

பொருளாதாரம் எதிர்நோக் கிய உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு நிர்ப்பந்த நிலைமைகள் இருந்து வந்தபோதிலும், 1977ம் ஆண் டுக்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் சாதிக்கப்பட்ட வளர்ச்சி வீச் சின் வேகம் உற்சாகமூட்டுவ தாயிருந்தது. பொருளாதாரத் தை உலகப் பொருளாதாரத் துடன் ஒன்றிணைப்பதன் மூலம் கைத்தொழில் நடவடிக்கைகள் துரிதமடையுமென்று உபாயம் கருதியபோதிலும், சர்வதேச சூழல் இலங்கைக்குச் சாதகமா யிருக்கவில்லை. வளர்ச்சிபெற்ற உலகில் பொருளாதார மந்தம் ஏற்பட்ட அதே சமயத்தில் இலங்கை ஏற்றுமதித் திசை வழிப்பட்ட கைத்தொழில்மய நடவடிக்கைகளில் இறங்கியதே இதற்குக் காரணம். இது வளர்முக உலகின் ஏற்று மதிகளுக்கெதிராகக் காப்புவரி களை விதிக்கும் நடவடிக்கை களுக்கு அடிகோலியது. இந்த நடவடிக்கைகள் இலங்கைத் கைத்தொழில் ஏற்றுமதிகள் விரிவடைவதன் மீது உறுதியான வரையறைகளை இட்டன. உள் நாட்டு நிர்ப்பந்தங்கள் பிரதான மாக இனப்பிரச்சினையில் பிரதி பலித்தன. இது கைத்தொழில் துறையில் முதலீடுகள் மீதும் உற்பத்தி மீதும் பாசகமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

வரையறுத்த உள்நாட்டு

சந்தை இலங்கையிலுள்ள இறக்குமதிப் பிரதியீட்டுக் கைத் தொழில்களின் விரிவாக்கத் துக்கு ஒரு தடங்கலாக இருந்து வந்துள்ளது. ஏற்றுமதித்திசை வழிப்பட்ட கைத்தொழில் களின் விஷயத்தில் கூட, ஏற்று மதிகள் பெருமளவுக்குத் தைத்த ஆடைகள், பெற்றோவியம் பொருள்கள் ஆகியவற்றுடன் நின்றுவிடுகின்றன. இப்பொருள் கள் உற்பத்தியில் குறைந்த பெறுமதியைச் சேர்ப்பதுடன் மட்டுமன்றிப் பொருளாதாரம் பாதிக்கப்படக் கூடிய ஆபத்தை யும் அதிகரிக்கின்றன. எண் ணைய உற்பத்தி செய்யாத ஒரு நாட்டின் பெற்றோவியம் பொருள்களுக்குள்ள வாய்ப்பும் வரையறுக்கப்பட்டதாகவே தோன்றுகிறது. வடிசாலை வேலை கள் மீது ஏற்கெனவே நெருக்கு தல்கள் இருந்து வருகின்றன. ஆடைகள் ஏற்றுமதிக்குள்ள வாய்ப்பும் உற்சாகமூட்டுவதா யில்லை. ஏனென்றால், வழங்கல் பக்கத்தில் இது சம்பந்தமாக மூன்றாம் உலக நாடுகளிடையே கடுமீ போட்டி இருந்து வருவ துடன் கோரிக்கை பக்கத்தில் வளர்ச்சிபெற்ற நாடுகளின் காப்புவரி விதிப்பு நடவடிக்கை களும் அதிகரித்து வருகின்றன.

புதிதாகக் கைத்தொழில் களைப் பெருக்கியுள்ள நாடு களிலிருந்து உற்பத்தி செய்யப் பட்ட பொருள்களின் ஏற்றுமதி கள் அதிகரித்து வருவதை விரும்பாத வளர்ச்சி பெற்ற நாடுகள் காப்புவரியல்லாத தடைகளை மேன்மேலும் அதிகரித்து வருகின்றன மூன்றாம் உலக நாடுகளிடையே நிச்சய மின்மையை உண்டாக்கியுள்ள காப்புவரியல்லாத தடைகள், கைத்தொழில் நாடுகளின் சந்தைகளில் இலங்கை போன்ற மூன்றாம் உலக நாடுகளிட

(33-ம் பக்கம் பார்க்க)

சர்வதேச சென்மதி நிலுவை

ஒரு நாட்டின் பிரஜைகளுக்கும் வெளிநாட்டோன்றின் பிரஜைகளுக்கும் இடையில் குறிப்பிட்ட ஒரு காலகட்டத்துக்குள் (பொதுவாக ஒரு வருடத்துக்குள்) நடைபெறும் சகல பொருளாதார கொடுக்கல் வாங்கல்களும் இரட்டைப் பதிவு முறைப்படி பதிவு செய்யப்பட்ட பட்டியலை "சர்வதேச சென்மதி நிலுவைப்பட்டியல்" என வரைவிலக்கணம் செய்ய முடியும். இந்தப்பட்டியலை வெறும் கணக்குகளின் கூற்று ஒன்றாக மட்டுமன்றி தரவுகளைக் கொண்ட ஓர் அறிக்கையாக தயார் செய்வது இங்கு குறிப்பிட்டுக் கூறக் கூடிய முக்கிய பண்பாகும். எனினும், இறுதியில், கணக்கீட்டு அர்த்தத்தில், சென்மதி நிலுவைப்பட்டியல்களில் ஒன்றுடனொன்று சமனாகும் தன்மையைக்காண முடியும். அது வெறுமனே கணக்குப் பதிவு முறையினால் ஏற்படும் ஒரு சமனாக்கலே தவிர பொருளாதார ரீதியில் காணப்படும் சமனாக்கல் அல்ல என்பதனை இங்கு சுட்டிக் காட்ட வேண்டும். பொருளியல் சாஸ்திர அர்த்தத்தில், சென்மதி நிலுவை சமனாக்கல் குறித்துப் பேசுவது சற்று சிக்கலான ஒரு விஷயமாகும். ஏனென்றால், நடைமுறையில் அனைத்துப் பொருளாதாரங்களிலும் சர்வதேச சென்மதி நிலுவையைப் பொறுத்த வரையில் ஒன்றில் பற்றாக்குறை அல்லது மிகையே காணப்படுகிறது. இது குறித்து தெளிவான விளக்கமொன்றைப் பெற வேண்டுமானால், முதலில், சென்மதி நிலுவைப்பட்டியலில் சேர்க்கப்படும் நானாவிதமான கொடுக்கல் வாங்கல்கள் குறித்து நன்கு தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

சென்மதி நிலுவைப்பட்டியலில் அடங்கும் கொடுக்கல் வாங்கல்களை மூன்று பிரதான கணக்கு

களாக வேறுபடுத்திக் காட்ட முடியும். நடைமுறைக்கணக்கு, மூலதனக்கணக்கு, சர்வதேச ஒதுக்கு கணக்கு என்பனவே அவை. நடைமுறைக்கணக்கினை மீண்டும் மூன்று உப கணக்குகளாக பிரிக்கமுடியும். அவையாவின்: கட்டிலாகும் கணக்கு அல்லது சரக்கு கணக்கு, கட்டிலாகா அல்லது சேவைகள் கணக்கு, மாற்றல்கள் கணக்கு என்பனவாகும். பல சந்தர்ப்பங்களில் சரக்குக் கணக்கு வர்த்தக கணக்கு என்று அழைக்கப்படுவதுடன் அதன் நிலுவை (பற்றாக்குறை அல்லது மிகை) வர்த்தக நிலுவை என்று பொதுவாக கூறப்படுகிறது. இதன்படி, கட்டிலாகும் வியாபாரச் சரக்குகளின் ஏற்றுமதி, இறக்குமதி என்பவற்றின் பெறுமதிகளுக்கிடையில் காணப்படும் வித்தியாசம் வர்த்தக நிலுவை என வரைவிலக்கணப்படுத்த முடியும். கப்பற்சேவை, ஏனைய போக்குவரத்துச் சேவைகள், வியாபார சரக்கு காப்புறுதி, சுற்றுலாச் சேவைகள், முதலீடுகள் மூலமான வருமானம் போன்ற கொடுக்கல் வாங்கல்களை உள்ளடக்கியதாக சேவைகள் கணக்கு இருக்கிறது. இத்தகைய கொடுக்கல் வாங்கல்களின் தேறிய பெறுமதியை (சேவைப் பெறுவனவுகள் - சேவைக் கொடுப்பனவுகள்) சேவைக்கணக்கின் நிலுவை என்று கூறமுடியும். வெளிநாட்டவர்கள் வேறொரு நாட்டுக்கு வழங்கும் கொடுப்பனவுகள் போன்றன கொடுக்கல் வாங்கல்கள் மாற்றல்கள் கணக்கில் சேர்கின்றன. மாற்றல் கொடுக்கல் வாங்கல்களை அலுவல்சார் மாற்றல்கள், தனியார் மாற்றல்கள் என இரு பிரதான பிரிவுகளாகப் பிரிக்கமுடியும். இவ்வாறு அனைத்தையும் கவனத்தில் எடுத்த பின்னர் கிடைக்கும் தேறிய பெறுமதி அல்லது நிலுவை நடைமுறைக்கணக்கின்

நிலுவை என்று அழைக்கப்படுகிறது.

மூலதனக் கணக்குக்கு உள்ளேயும் நானாவிதமான கொடுக்கல் வாங்கல்கள் உள்ளடங்கியிருக்கின்றன. நேரடி முதலீடுகள், நீண்ட கால கடன்களும் கொடுப்பனவுகளும், குறுகால மூலதன அசைவுகள் போன்ற மூலதன கொடுக்கல் வாங்கல்கள் இதில் சேர்கின்றன. இந்த மூலதன கொடுக்கல் வாங்கல்களை அவற்றின் தன்மைக்கேற்ப அரசாங்க, தனியார் பிரிவுகள் என்று வகைப்படுத்த முடியும்.

சென்மதி நிலுவைப்பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் கடைசிக் கணக்காக சர்வதேச ஒதுக்குகள் கணக்கைக் குறிப்பிட முடியும். இது விசேஷ பிரிவுகளைச் சேர்ந்த சொத்துக் கொடுக்கல் வாங்கல்களை எடுத்துக் காட்டுகிறது. இவற்றுள் நிதிசார் தங்கம், மாற்றக்கூடிய வெளிநாட்டுச் செலாவணி, சர்வதேச நாணய நிதியத்தில் காணப்படும் தேறிய நிலை என்பன அடங்கும். மத்திய வங்கியிடம் உள்ள சொத்துக்கள், பொறுப்புக்கள், வர்த்தக வங்கிகளிடம் உள்ள சொத்துக்கள், பொறுப்புக்கள், சர்வதேச நாணய நிதியத்துடன் செய்யப்படும் கொடுக்கல் வாங்கல்களில் உள்ள வித்தியாசம் போன்றன இக்கணக்கில் காட்டப்படுகின்றன. ஒரு நாட்டின் சர்வதேச ரீதியிலான திரவத்தன்மையை எடுத்தும் காட்டும் விஷயத்தில், சர்வதேச ஒதுக்குகள் கணக்கு முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட ஒவ்வொருவகைக் கணக்குகள் பற்றியும், அவற்றின் கீழ்வரும் கொடுக்கல் வாங்கல்கள் குறித்தும் ஒருவர் தெளிவாக விளங்கிக் கொண்ட பின்னர், பொருளியல் அர்த்தத்தில், சென்மதி நிலுவை ஒன்றின் மிகை அல்லது பற்றாக்குறை பற்றிப் பேச முடியும். கோட்பாட்டு ரீதியில் சென்மதி

நிலுவைப்பட்டியலில் காணப்படும் கொடுக்கல் வாங்கல்களை இரண்டு பிரதான பிரிவுகளாக பிரிக்க முடியும்: அவை தன்னிச்சையான கொடுக்கல் வாங்கல்கள், ஏற்பாட்டு கொடுக்கல் வாங்கல்கள் என்பனவாகும். ஏதாவது பொருளாதார முறை யொன்றுக்குள் எந்த வெளிச் செல்வாக்குமின்றி தன்னிச்சையாக இடம் பெறும் கொடுக்கல் வாங்கல்கள் தன்னிச்சையான கொடுக்கல் வாங்கல்கள் என்ற மூலக்கப்படுகின்றன. உதாரணமாக, ஒரு நாட்டில் இடம் பெறும் ஏற்றுமதி, இறக்குமதி கொடுக்கல் வாங்கல்கள் அநேகமாக தன்னிச்சையாகவே நிகழ்கின்றன. எனினும், கடுமையான இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகள் இடம் பெறும் போது, இறக்குமதிக் கொடுக்கல் வாங்கல்களை தன்னிச்சையான கொடுக்கல் வாங்கல் வகையில் சேர்ப்பது கோட்பாட்டுரீதியில் சரியாகாது. தன்னிச்சையான கொடுக்கல் வாங்கல்களினால் ஏற்படும் பற்றாக்குறைகளை நிவர்த்தி செய்து கொள்ளும் பொருட்டு செய்யப்படும் கொடுக்கல் வாங்கல்கள் ஏற்பாட்டு கொடுக்கல் வாங்கல்கள் எனக் கருதப்படுகின்றன. உதாரணமாக, மூலதனக்கணக்கில் அடங்கும் குறுங்கால கடன் பெறுதல் இதில் ஒன்றாகும். இந்த இருவித கொடுக்கல் வாங்கல்களையும் வெவ்வேறாக பிரித்து தெளிவாக விளங்கிக் கொண்ட பின்னர், தன்னிச்சைக்கணக்கின் பற்றாக்குறை அல்லது மிகை சென்மதி நிலுவையின் பற்றாக்குறை அல்லது மிகை என்று கருத முடியும் என்பது பொருளியலறிஞர்களின் கருத்தாகும்.

சென்மதி நிலுவையின் பற்றாக்குறையை அல்லது மிகையைப் பற்றிப் பேசும் போது பயன்படுத்தப்படும் இன்னொரு கருதுகோள் அடிப்படை நிலுவை என்பதாகும். இதனை கணக்கிடுவது மிக இலகுவாக இருப்பதனால் இது நடைமுறைச் சாத்தியமானதாக தெரிகிறது. ஒரு

பொருளாதாரத்தின் வெளிக் கொடுக்கல் வாங்கல்களின் நீண்டகாலப் போக்குகள் இக்கருது - கோளூக் கூடாக கவனத்தில் எடுக்கப்படுகின்றன. இதன் படி நடைமுறைக்கணக்கு நிலுவைக்கு தனியார், அரசு நீண்டகால மூலதன அசைவுகளின் தேறிய பெறுமதியை சேர்ப்பதன் மூலம் அடிப்படை நிலுவை கணிக்கப்படுகிறது. இவங்கையின் அனுபவத்தைப் பொறுத்த வரையில், நேரடி முதலீடுகள், அரசு தனியார் நீண்டகாலக் கடன்கள் போன்றனவே நீண்டகால மூலதன அசைவுகளாக கருதப்படுகின்றன. அடிப்படை நிலுவையில் காணப்படும் குறை அல்லது மிகை என்பவற்றுக்கிடாக சென்மதி நிலுவையின் உண்மை நிலைமை சித்தரிக்கப்படுகிறது என்று பொதுவாக கருதப்படுகிறது.

அடிப்படை நிலுவை கருதுகோளின் மேலும் விரிவுபடுத்தி, "அலுவல்சார் தீர்ப்பளவு நிலுவை" குறித்த கருதுகோள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. அடிப்படை நிலுவையைக் கணக்கிடுவதில் கவனத்தில் எடுக்கப்பட்ட கொடுக்கல் வாங்கல்களுக்கு மேலதிகமாக தனியாரின் குறுங்கால மூலதன அசைவுகள் அனைத்தும் தவறுதல்களும், விடப்பட்டவைகளும் இதில் சேர்க்கப்படுகின்றன. பற்றாக்குறைகளை நீக்கும் நோக்கில் செய்யப்படும் குறுங்கால அரசு மூலதன அசைவுகளை மட்டும் வேறு கொடுக்கல் வாங்கல்களிலிருந்து பிரித்துக்காட்டுவது இதன் விசேஷ சிறப்பம்சமாகும்.

(31 -ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

மிருந்து போட்டியை நிறுத்துவதற்காக வளர்ச்சிபெற்ற நாடுகள் கைக்கொள்ளும் புதிய பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளின் இருதயப் பகுதியாக விளங்குகின்றன. முன்னேறிய நாடுகளில் கைக்கொள்ளப்படும் புதிய பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் சந்தை முறையின் மெய்க்

கருத்துக்கு எதிராக இருந்த போதிலும், இப்பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் அதிகரித்து வருவதை முன்னிட்டு, இப்பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளுக்கு உட்பட்ட ஒருசில ஏற்றுமதிப் பொருள்களை நம்பியிருக்கும்நிலை பொருளாதாரத்தை ஊறுபடுத்தும்-ஆபத்தை அதிகரிக்கக்கூடும் எனத் தோன்றுகிறது. ஆதலால் நிதிகளின் அடித்தளமாக விளங்கும் துறைகளை அதாவது முதலிடம் அளிக்கப்பட்டுள்ள துறைகளை உற்பத்தியில் ஈடுபடுவதற்குக் கொண்டுவருவதால், வெளிச்சக்திகளால் பொருளாதாரத்துக்கு ஏற்படக்கூடிய பாதிப்பின் அளவு குறைவது மட்டுமன்றி ஏற்றுமதிக் கட்டுக்கோப்பும் பல்முக்கப்படுத்தப்படும்:

எனினும், பிரச்சினை என்னவென்றால், முதலிடம் அளிக்கப்படவேண்டிய கைத்தொழில்களை இனங்கண்டு, அவற்றிற்கு விசேஷ சலுகை காட்டுவதனால் கொள்கைக் குறிக்கோள்களுக்கிடையே தகராறுகள் ஏற்படக்கூடும் என்பதுதான். முதலிடம் அளிக்கப்படவேண்டிய துறைகளை இனங்கண்டு அவற்றிற்கு விசேஷ சலுகை காட்டினால் கொள்கைக் குறிக்கோள்களுக்கிடையே மோதல்கள் உண்டாகலாம் எனப் பகுப்பாய்வுகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன, ஏனென்றால், மற்றத் துறைகளுக்கெதிராகப் பாகுபாடு காட்டாமல் ஒரு துறையைப் பாதுகாக்க முடியாதென்ற நம்பிக்கை இருந்து வருகிறது.

தேசிய சந்தைகளிலும் சர்வதேச சந்தைகளிலும் குறைகள் நிறைய இருக்கின்றன. வளர்ச்சிபெற்ற நாடுகள் இறக்குமதிகள் மீது தீர்வைகளை விதிப்பதன் மூலம் வியாபாரத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக, ஆகக் குறைந்த அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகள் ஓர் ஒப்பியல் அணுகுலத்தைக் கொண்டிருக்குமென எதிர்பார்க்கப்படும் முக்கிய பொருள்களுக்கெதிராக மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகள் அதிகரித்து வருகின்றன.

செய்தியைப் பற்றி
27/6
செய்தி
பதிவு

மக்கள் வங்கி ஒரு சமூகப்பணித் திட்டமாக "பொருளியல் நோக்கை" வெளியிடுகின்றது. பாரபட்சமற்ற பரிசீலனைகள், கருத்தாழமிக்க கலந்துரையாடல்கள் என்பன மூலம் பொருளாதாரத்திலும் பொருளாதார அபிவிருத்திப் படிமுறையிலும் ஆர்வத்தினை உண்டாக்கி அறிவினை வளர்ப்பதே எமது குறிக்கோளாகும். நாட்டின் மிக முக்கியமான சமூக, கலாசாரத் தேவைகள் குறித்து வங்கியின் வளங்கள் பயன்படுத்தப்படும் பல்வேறுபட்ட திட்டங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

மேலும், மக்கள் வங்கி, நாடெங்கணும் சிதறிக் காணப்படும் 300 க்கும் அதிகமான அதன் கிளைகள் மூலமும், சுமார் 800 கூட்டுறவுக் கிராமிய வங்கிகள் மூலமும், கடற்றொழில் வங்கிகள் மூலமும் விரிவான சகல வங்கிச் சேவைகளையும் வழங்கி வருகின்றது. உலகெங்கணுமிருக்கும் முகவர்கள், பிரதிநிதிகள் என்போரின் உதவியுடன் சர்வதேச வர்த்தகம், கொடுப்பனவுகள் என்பன குறித்த சகல அம்சங்களையும் வங்கி மேற்கொண்டு வருகின்றது.

7

பிரதி விலை ரூ. 7.50
வருட சந்தா விலை ரூ. 90.00

பொருளியல்
நோக்கு

மக்கள் வங்கியின் ஆராய்ச்சிப்
பகுதி வெளியீடு